

การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย
โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน สำหรับนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3

DEVELOPMENT OF STUDENTS' LEARNING OUTCOMES WITH LEARNING
ACTIVITIES PACKAGE ON THE CATEGORIES OF THAI WORDS USING FLIPPED
CLASSROOM TECHNIQUE FOR THE 3RD YEAR CHINESE STUDENTS

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการศึกษาและการสอน
คณะสหวิทยาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา 2564
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม

**DEVELOPMENT OF STUDENTS' LEARNING OUTCOMES
WITH LEARNING ACTIVITIES PACKAGE ON THE
CATEGORIES OF THAI WORDS USING FLIPPED CLASSROOM
TECHNIQUE FOR
THE 3RD YEAR CHINESE STUDENTS**

**THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF
MASTER OF EDUCATION
PROGRAM IN INNOVATIONS IN LEARNING AND TEACHING
SCHOOL OF INTERDISCIPLINARY TECHNOLOGY AND INNOVATION
SRIPATUM UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2021
COPYRIGHT OF SRIPATUM UNIVERSITY**

ชื่อหัวข้อวิทยานิพนธ์

การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้
เรื่องชนิดของคำไทย โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน
สำหรับนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3

DEVELOPMENT OF STUDENTS' LEARNING OUTCOMES
WITH LEARNING ACTIVITIES PACKAGE ON THE CATEGORIES
OF THAI WORDS USING FLIPPED CLASSROOM TECHNIQUE
FOR THE 3RD YEAR CHINESE STUDENTS

นักศึกษา

นางสาวแคทยาดา โกษา รหัสประจำตัว 64503422

หลักสูตร

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการเรียนรู้และการสอน

คณะ

สหวิทยาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ ไทยมา

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ภัทราวดี มากมี)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ ไทยมา)

.....กรรมการ
(ดร.ผุสดี กลิ่นเกษร)

คณะสหวิทยาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม มหาวิทยาลัยศรีปทุม อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการเรียนรู้และการสอน

คณบดีคณะสหวิทยาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิรัช เลิศไพฑูรย์พันธ์)

วันที่ 11 สิงหาคม พ.ศ. 2565

วิทยานิพนธ์เรื่อง	การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน สำหรับนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3
คำสำคัญ	ห้องเรียนกลับด้าน; ชุดกิจกรรมการเรียนรู้; ชนิดของคำไทย
นักศึกษา	นางสาวแคทยาดา โกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ ไทยมา
หลักสูตร	ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวัตกรรมการเรียนรู้และการสอน
คณะ	สหวิทยาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา	2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษากระบวนการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3 2) เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีจำนวน 2 ชุด แบ่งออกเป็น 1.เครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้คือ แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน 2.เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบวัดความรู้เรื่อง ชนิดของคำไทยกลุ่มตัวอย่างกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 3 Southwest Forestry University ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 68 คน ที่ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster sampling) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test แบบ dependent) ผลการศึกษวิจัย พบว่า

1. กระบวนการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3 มีการจัดการเรียนรู้ร่วมกับการศึกษาเนื้อหาบทเรียนด้วยตนเอง 7 หน่วยการเรียนรู้ แบบไม่ประสานเวลา และมีการเรียนแบบประสานเวลาในห้องเรียนทั้งหมด 7 ครั้ง ผู้เรียนจะศึกษาเนื้อหาเรื่อง ชนิดของคำไทย จากใบความรู้ และชุดแบบฝึกหัด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีการทำแบบทดสอบวัดผล การเรียนเรื่อง ชนิดของคำไทย ก่อนเรียนหลังจากเรียนจนเสร็จสิ้นกระบวนการ ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

2. ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง ชนิดของคำไทย ด้วยวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน พบว่า คะแนนสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.68 และคะแนนสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 33.68 และ ซึ่งพบว่าคะแนนสอบหลังเรียนของผู้เรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

TITLE DEVELOPMENT OF STUDENTS' LEARNING OUTCOMES WITH LEARNING ACTIVITIES PACKAGE ON THE CATEGORIES OF THAI WORDS USING FLIPPED CLASSROOM TECHNIQUE FOR THE 3RD YEAR CHINESE STUDENTS

KEYWORD FLIPPED CLASSROOM; LEARNING ACTIVITIES PACKAGE; CATEGORIES OF THAI WORDS

STUDENT KATYADA KOSA

ADVISOR ASSISTANT PROFESSOR WARAPORN THAIMA, ED.D.

LEVEL OF STUDY MASTER OF EDUCATION PROGRAM IN INNOVATIONS IN LEARNING AND TEACHING

FACULTY SCHOOL OF INTERDISCIPLINARY TECHNOLOGY AND INNOVATION
SRIPATUM UNIVERSITY

ACADEMIC YEAR 2021

ABSTRACT

The objectives of this research were to: 1) study the process of developing learning outcomes with learning activities package on the categories of Thai words by using flipped classroom technique for a group of 3rd year Chinese students, and 2) compare the learning outcomes from pre-test and post-test with learning activities package on the categories of Thai words by using flipped classroom technique for the 3rd year Chinese students. There were 2 sets of research tools used in the research, which were divided into 1. learning management tools, that was a learning management plan with flipped classroom technique with learning activities package, and 2. the data collection tool was the categories of Thai words test. The sample group of this research was 68 3rd year students in the Thai language program from Southwest Forestry University in 1st semester, academic year 2021, and it was obtained by Cluster sampling. The statistics used in data analysis were mean, standard deviation, and t-test (dependent t-test). The results of the study revealed that:

1. The process of developing learning outcomes with learning activities package on the categories of Thai words by using flipped classroom technique for the 3rd year

Chinese students produced a 7-asynchronous units combination between a traditional study and self-study and 7-synchronous units in the classroom. Students studied the content on the categories of Thai words from learning activities package which was created by the researcher. There were a pre-test and a post-test to evaluate the students' achievement on the categories of Thai words before and after studying.

2. The comparison of the learning outcomes from learning activities package on the categories of Thai words by using flipped classroom technique found that the average score of the pre-test was 15.68 and the mean score of the post-test was 33.68. In addition, the students' post-test scores were significantly higher than the pre-test scores at a level of .05.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ ด้วยความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ ไทยมา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิรินธร สินจินดาวงศ์ ผู้อำนวยการหลักสูตร ที่กรุณาให้คำปรึกษา ให้คำแนะนำและตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องมาโดยตลอด ตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณด้วยความเคารพอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ภัทราวดี มีมาก ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ ไทยมา และดร. ผุสดี กลิ่นเกษร กรรมการสอบสารนิพนธ์ ที่กรุณาให้คำชี้แนะ และข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาวิทยานิพนธ์

ขอบคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน อาจารย์พิชญดา ผกากรอง Mrs. Xiaoli Yang และ Mr. Lifu Dao ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย และให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย บอกแนวทางแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในการจัดการเรียนการสอน ส่งผลให้การทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอบคุณนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาไทย คณะภาษาต่างประเทศ Southwest Forestry University กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยและผู้ที่เกี่ยวข้อง

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมรำลึกถึงพระคุณบิดามารดา และบูรพาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนวิชาความรู้ และให้ความเมตตาแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด และเป็นกำลังใจที่สำคัญที่ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

นางสาวแคทยาตา โภษา

กรกฎาคม 2565

สารบัญ

บทที่	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	IV
สารบัญ.....	V
สารบัญตาราง.....	VII
สารบัญภาพ.....	VIII
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
คำถามการวิจัย	4
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
สมมติฐานการวิจัย	4
ขอบเขตการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
ตอนที่ 1 การจัดการเรียนรู้ห้องเรียนกลับด้าน.....	9
ตอนที่ 2 ชุดกิจกรรมการเรียนการสอน	21
ตอนที่ 3 ชนิดของคำไทย	28
ตอนที่ 4 ทฤษฎีการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Constructivism)	40
ตอนที่ 5 ผลการเรียนรู้	44
3 วิธีดำเนินการวิจัย	49
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	49
แบบแผนของการวิจัย.....	50
ขั้นตอนดำเนินการวิจัย.....	51
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	56

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การเก็บรวบรวมข้อมูล	59
การวิเคราะห์ข้อมูล	60
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง.....	62
ตอนที่ 2 กระบวนการพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย โดยการจัดการ เรียนรู้ห้องเรียนกลับด้าน.....	63
ตอนที่ 3 เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องชนิดของ คำไทย ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้ห้องเรียนกลับ ด้าน	73
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	78
สรุปผลการวิจัย.....	78
อภิปรายผลการวิจัย.....	80
ข้อเสนอแนะการวิจัย.....	86
บรรณานุกรม	87
ภาคผนวก	92
ภาคผนวก ก ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย	93
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย	98
ภาคผนวก ค คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย.	163
ประวัติย่อผู้วิจัย	171

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.1	เปรียบเทียบกิจกรรมและเวลาระหว่างการเรียนแบบเดิมกับห้องเรียนกลับด้าน	14
2.2	แสดงการสังเคราะห์องค์ประกอบของห้องเรียนกลับด้าน ที่มีความถี่ตั้งแต่ 3 องค์ประกอบขึ้นไป	17
3.1	แบบแผนการวิจัย	50
3.2	ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	51
3.3	แผนการดำเนินงาน	53
3.4	แผนการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง คำนาม (Nouns)	54
3.5	แสดงจำนวนคาบของแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้	56
4.1	จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา	63
4.2	แผนการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน เรื่อง คำนาม	64
4.3	ผลคะแนนระหว่างเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ชนิดของคำไทย โดยใช้วิธีการสอน แบบห้องเรียนกลับด้าน	71
4.4	ผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ชนิดของคำไทย ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน	74
4.5	ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ชนิดของคำไทย ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน	75

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1.1	กรอบแนวคิดในการวิจัย	7
4.1	โปรแกรม Dingtalk ใช้สำหรับการส่งเอกสารให้ผู้เรียน	66
4.2	ตัวอย่าง เอกสารใบความรู้ และใบงาน เรื่อง ชนิดของคำไทย	67
4.3	ผู้เรียนทำแบบทดสอบ เรื่อง ชนิดของคำไทย	67
4.4	ตัวอย่าง แบบทดสอบใน “Quizizz”	68
4.5	ผู้สอนทบทวนความรู้ให้กับผู้เรียนอีกครั้งหลังจากที่ผู้เรียนศึกษาด้วยตัวเอง	69
4.6	สรุปความรู้และอธิบายความรู้ คำชนิดต่างๆ ให้เพื่อนร่วมห้องฟัง	69
4.7	ผู้สอนและผู้เรียนเฉลยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ พร้อมกันแลกเปลี่ยนความรู้กัน	69
4.8	ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปเกี่ยวกับเรื่อง ชนิดของคำไทย และมีการแสดงความคิดเห็น	70
4.9	ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ชนิดของคำไทย ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน	76
4.10	คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน การเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ชนิดของคำไทย โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน	76

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษามีความสำคัญต่อมนุษย์มาก เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร ในการเรียนรู้และเป็นเครื่องมือถ่ายทอดวัฒนธรรมและการดำรงชีพ และที่สำคัญก็คือ ช่วยสร้างเอกลักษณ์ประจำชาติ เพราะภาษาเป็นถ้อยคำที่ใช้ในการสื่อสารสร้างความเข้าใจกันในสังคม ภาษาจึงเป็นสิ่งจำเป็นต่อการอยู่ร่วมกันในสังคม เริ่มตั้งแต่สังคมพื้นฐาน คือครอบครัว เมื่อเติบโตขึ้นก็ต้องใช้ภาษาในชุมชน ในโรงเรียน ในอาชีพ และอาจกว้างไกลออกไปในสังคม โลกได้ในที่สุด ดังนั้นการใช้ภาษาเป็นทักษะที่ผู้ใช้ต้องฝึกฝนให้เกิด ความชำนาญ ไม่ว่าจะเป็นการอ่าน การเขียน การพูด การฟัง และการดูสื่อต่างๆ รวมทั้งต้องทำให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษา เพื่อสื่อสารให้เกิดประสิทธิภาพ และใช้คล่องแคล่ว มีวิจารณญาณ และมีคุณธรรม (สุระนะ พามนตรี, 2551)

ภาษาไทยเป็นภาษาหนึ่งที่ได้รับ ความสนใจจากผู้เรียนชาวต่างประเทศอย่างต่อเนื่องและมีแนวโน้มสนใจเรียนเพิ่มขึ้นทุกปี การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ จึงเกิดขึ้นและมีพัฒนาการมาเป็นลำดับ โดยจะเห็นได้จากการเปิดรับนักศึกษาชาวต่างประเทศเข้าเรียนในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ หลายแห่งในประเทศไทย โดยเฉพาะในปัจจุบันมีนักศึกษาจากประเทศจีนเข้ามาเรียนในประเทศไทย เป็นจำนวนมาก โดยกระจายอยู่ตามภูมิภาคต่างๆ ทั่วประเทศ หลักสูตรการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาจีนมีหลายลักษณะ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับข้อตกลงความร่วมมือระหว่าง สถาบันนั้นๆ แต่สภาพการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศในประเทศไทยที่ผ่านมา โดยทั่วไปพบว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างชาติ โดยถือเป็นงานหนักอย่างหนึ่ง ของสถาบันศึกษา เพราะในยุคที่เศรษฐกิจการค้าข้ามประเทศเจริญรุ่งเรืองนั้นทำให้ ประเทศต่างๆ มีความสนใจที่จะเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมของประเทศคู่ค้ามากขึ้น และพบว่ามีของปัญหาในด้านการสอน ได้แก่ ในส่วนเนื้อหาและกิจกรรม ขาดการลำดับของเนื้อหา เพราะเนื่องจากมีผู้สอนหลายคน อีกทั้งเอกสารหรือหนังสือเรียนก็ยังไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน จึงควรมีจุดเริ่มต้นที่หลักสูตรซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญคือ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหาสาระ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการประเมินผล เพื่อเป็นกรอบในการจัดการเรียนการสอนที่ชัดเจนและตรงเป้าหมาย ของหลักสูตรและผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริงมากที่สุด (วิรัช วงศ์ภินันท์วัฒนา, 2557)

ในปัจจุบันเป็นที่ทราบกันดีว่า เทคโนโลยีได้เข้ามามีบทบาทในด้านการเรียนการสอน การใช้ชีวิตประจำวันมากขึ้น อย่างไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ และการเรียนในแต่ห้องเรียนจึงไม่เพียงพอต่อความ

ต้องการของผู้เรียน การเรียนการสอนที่ผ่านมา ส่วนมากเป็นการเรียนการสอนที่เน้นการบรรยายหน้าชั้นเรียน เนื่องจากมีเนื้อหาค่อนข้างมากกับระยะเวลาที่มีอยู่อย่างจำกัดจึงทำให้ผู้สอนนำเสนอในสิ่งที่จำเป็นในการนำไปใช้ และผู้เรียนสามารถฝึกฝนพัฒนาทักษะได้จากการทำการบ้าน ซึ่งเนื้อหาบางส่วนเป็นข้อมูลที่ไม่จำเป็นในปัจจุบันการเรียนการสอนจึงกลายเป็นลักษณะที่ผู้สอนเป็นศูนย์กลาง และเลือกวิธีที่ใช้ในการสอนเนื้อหา ตามความต้องการของผู้สอน ดังนั้นผู้เรียนส่วนมากจึงเรียนจากการจดจำ โดยยึดจากเนื้อหาที่ผู้สอนนำเสนอไม่ได้พัฒนาทักษะด้านกระบวนการคิด จึงไม่สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้กับการทำงานในอนาคต (ปิยะวดี พงษ์สวัสดิ์และณมน จีรังสุวรรณ, 2557) จากการเปลี่ยนแปลงทำให้การศึกษาต้องมีการปรับให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถจัดการเวลาในการเรียนรู้ด้วยตนเอง(Constructivism)ตามความต้องการจนเกิดความเข้าใจ โดยเฉพาะความสามารถด้านการใช้เทคโนโลยีในการหาความรู้ได้อย่างเต็มที่ ดังนั้นครูในยุคใหม่จึงจำเป็นต้องเปลี่ยนบทบาทของตนเองและปรับวิธีการคิด วิธีการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ ไม่ใช่เรียนเพื่อทำการทดสอบแต่เพื่อเป็นการค้นหาคำตอบของตนเอง

จึงได้มีการเรียนรู้แบบประสานเวลาและไม่ประสานเวลาเกิดขึ้นมากมาย ซึ่งมีความสะดวกต่อทั้งด้านผู้สอนและผู้เรียนเองด้วย ที่สามารถเลือกเรียนได้ตามความสะดวก และการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน ก็เป็นตัวเลือกหนึ่งที่ผู้สอนจำนวนไม่น้อยเลือกใช้เพราะสะดวกและยังมีประโยชน์หลายๆด้าน “Flipped Classroom” ซึ่งหมายถึง กระบวนการเรียนการสอนซึ่งเปลี่ยน จากการบรรยายในชั้นเรียนเพียงอย่างเดียวเป็นการทำกิจกรรมต่างๆ ในชั้นเรียนและจะบรรยายเนื้อหาในช่องทางอื่นๆ แทน เช่น วิดีโอ หรือสื่อการสอนอื่นๆ ซึ่งผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตัวเองได้จากสื่อหรือ วิดีโอต่างๆที่ผู้สอนกำหนด ดังนั้นแบบฝึกหัดหรือการบ้าน สามารถเปลี่ยนเป็นการทำกิจกรรมร่วมกันในชั้นเรียน ร่วมแสดงความคิดเห็น ร่วมกันคิด ร่วมกันทำ ในทางกลับกัน เนื้อหาต่างๆ ที่เคยถ่ายทอดผ่านการบรรยายในห้องเรียนจะเปลี่ยนไปอยู่ในรูปแบบของสื่อที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้เองที่บ้านหรือสถานที่อื่นๆ ตามต้องการ ผู้สอนอาจตั้งคำถาม เปิดประเด็น หรือมอบหมายให้นักเรียนไปค้นคว้า แล้วสรุปเนื้อหานั้นๆ เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนและนำมา อภิปรายในห้องเรียน (อาร์รอน แชมส์ และ โจนาธาน เบิร์กแมน , 2549) เพื่อให้ผู้เรียนนำเอาข้อมูลความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้มานำเสนอและช่วยกันอภิปรายเพิ่มเติม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีการถกประเด็นร่วมกัน เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีการนำเอาความรู้จากการค้นคว้าด้วยตนเองมาใช้ใน กระบวนการของการสื่อสารในรูปแบบต่างๆ สร้างความสะดวกแก่ครูผู้สอนและผู้เรียน เรียกได้ว่าเป็นการนำ เทคโนโลยีมาใช้ให้เป็นประโยชน์ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ (Flipped Classroom) หรือห้องเรียนกลับด้าน จึงเป็นอีก ทางเลือกหนึ่งในการสอน เป็นรูปแบบการสอนแนวใหม่ในปัจจุบัน โดยให้ความสำคัญในการใช้สื่อ นวัตกรรมหรือเทคโนโลยีทางการศึกษาพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ หรือห้องเรียนกลับด้าน เพราะเล็งเห็นปัญหาจากการเรียนการสอนในห้องเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ตั้งแต่ในปีพุทธศักราช 2561 ปัจจุบัน เป็นเวลา 4 ปีแล้วโดยผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานภาษาไทยแตกต่างกันมาก เพราะมาจากหลากหลายวิทยาลัย ทำให้มีพื้นฐานไม่เท่ากัน โดยผู้สอนมีการสังเกตผู้เรียนว่าในเวลาเรียนผู้เรียนมักจะตามผู้สอนไม่ค่อยทัน เนื่องจากไม่ได้ทบทวน หรือเตรียมตัวมาก่อนล่วงหน้า และอีกทั้งเวลาเรียนในห้องเรียนก็มีอย่างจำกัด ทำให้ผลการเรียนรู้ไม่ดีมากนัก และจากการทดสอบผู้เรียนก็มีผลการเรียนรู้ที่แตกต่างกันมาก ดังนั้นจากสภาพที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสนใจที่จะพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย เพราะเป็นเรื่องที่สำคัญมาก ๆ ในการเรียนวิชาภาษาไทย โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน ให้กับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 3 Southwest Forestry University เพื่อศึกษาว่าผลการเรียนรู้ทางการเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาชนิดของคำในภาษาไทยจะสูงขึ้นหรือไม่ และนอกจากนี้เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนในครั้งต่อไป

คำถามการวิจัย

1. กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน สำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยพื้นฐาน ควรมีลักษณะเป็นอย่างไร
2. ผลการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องชนิดของคำไทย โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน สำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยพื้นฐาน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษากระบวนการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3

สมมติฐานการวิจัย

ผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องชนิดของคำไทย ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากร

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยในเมืองคุนหมิง มณฑลยูนนาน ประเทศจีน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 435 คน

云南师范大学商学院 (Yunnan University) จำนวน 32 คน

西南林业大学 (Southwest Forestry University) จำนวน 68 คน

云南大学滇池学院 (Yunnan University Dianchi College) จำนวน 28 คน

云南师范大学 (Yunnan Normal University) จำนวน 35 คน

昆明理工大学 (Kunming University of Science and Technology) จำนวน 37 คน

云南师范大学文理学院
(College of Arts and Sciences ,Yunnan Normal University) จำนวน 34 คน

昆明理工津桥大学
(Kunming University of Science and Technology Jinqiao College)จำนวน 24 คน

云南大学 (Yunnan University) จำนวน 42 คน

云南农业大学 (Yunnan Agricultural University) จำนวน 25 คน

云南财经大学 (Yunnan University of Finance and Economics) จำนวน 30 คน

云南民族大学 (Yunnan Minzu University) จำนวน 20 คน

昆明医科大学海源学院 (Kunming Medical University Haiyuan College)
จำนวน 22 คน

(School of Foreign, Yunnan University, 2021)

ขอบเขตด้านเนื้อหา

2. เนื้อหาในการวิจัย เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา ภาษาไทยพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นปีที่ 3 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ชนิดของคำในภาษาไทย จำนวน 7 หน่วย ประกอบด้วย

2.1 คำนาม (Nouns)

2.2 คำสรรพนาม (Pronouns)

2.3 คำกริยา (Verb)

2.4 คำวิเศษณ์ (Adjective)

2.5 คำบุพบท (TensePreposition)

2.6 คำสันธาน (Conjunction)

2.7 คำอุทาน (Interjection)

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. ตัวแปรต้น (Independent Variable) ได้แก่ กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน โดยมี 6 องค์ประกอบในการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ 1)การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ 2)การวางแผนลำดับเนื้อหาการเรียนรู้ 3)การทำชุดกิจกรรมการเรียนรู้หรือแหล่งข้อมูลการเรียนรู้ 4)การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน 5)กิจกรรมในห้องเรียนร่วมกัน โดยมีนักเรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ 6)การวัดประเมินผล

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ผลการเรียนรู้ เรื่อง ชนิดของคำไทย

ขอบเขตด้านระยะเวลาการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยในครั้งนี้ ดำเนิน กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน ในช่วงเดือนพฤษภาคม - เดือนกรกฎาคม 2565

นิยามศัพท์

1. **ผลการเรียนรู้ (Learning Outcomes)** หมายถึง ผลที่คาดหวัง ผลของการเรียนรู้ หรือการบรรลุเป้าหมายของวัตถุประสงค์ที่แสดงให้เห็นได้โดยตัวชี้วัด เช่น ความรู้ของนักเรียน ผลการเรียนรู้ของผู้เรียน (Student Learning Outcomes) จะเป็นตัวที่บอกถึงสิ่งที่ผู้เรียนจะต้องรู้ เข้าใจ และสามารถนำไปปฏิบัติได้ภายหลังจากที่ได้สำเร็จกระบวนการในการเรียนรู้แล้ว ผู้เรียนจะต้องได้รับและปฏิบัติได้หลังจากสำเร็จในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้จะมาพร้อมกับเกณฑ์การประเมิน ในขณะที่การให้คะแนนจะอยู่บนพื้นฐานของความตั้งใจที่ยูนอกเหนือหรือภายใต้เกณฑ์นั้น ผลการเรียนรู้ต่างจากจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ซึ่งจุดมุ่งหมายการเรียนรู้นั้นจะให้ความสนใจกับผลสำเร็จมากกว่าความตั้งใจสอนของครูผู้สอน

2. **ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ (learning activities package)** หมายถึง ชุดกิจกรรมเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาอย่างหนึ่ง ที่รวบรวมสื่อ กระบวนการ และกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ เพื่อเป็นสื่อกลางระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ให้เกิดการเรียนรู้แก่ผู้เรียนตามจุดประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ จุดเด่นของชุดกิจกรรม โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง คิดเป็น ทำเป็น ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน ปฏิบัติคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะที่พึงประสงค์

3. **การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Learning)** หมายถึง การเรียนการสอนที่ผู้สอนให้ผู้เรียนศึกษา เนื้อหาจากที่บ้านผ่าน วิดีโอ วิดีทัศน์ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ หรือระบบออนไลน์ อื่นๆ ที่ผู้สอนจัดทำให้อ่อน เข้าชั้นเรียน โดยผู้สอนมีหน้าที่ช่วยแนะนำ ตอบข้อสงสัย ผ่านการทำกิจกรรม

ในชั้นเรียน เนื่องจากเวลาในห้องเรียนมีจำกัด การที่จะให้นักเรียนเข้าใจในหลักการความรู้บางอย่างอาจมีเวลาไม่พอ ดังนั้นการศึกษาความรู้จากวิดีโอ วีดิทัศน์ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนจัดทำไว้แล้ว รวมทั้งการอ่านหนังสือเพิ่มเติม สามารถทำได้ล่วงหน้านอกห้องเรียน ส่วนเวลาในห้องเรียน ครูก็สร้างสภาวะแวดล้อมให้เหมาะกับการจัดกิจกรรมที่ออกแบบไว้ เพื่อให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติ คอยให้คำแนะนำหลักการที่เข้าใจยาก หรือปัญหาที่เด็กพบ วิธีนี้จะทำให้เด็กเข้าใจความรู้ และเชื่อมโยงในหลักการ มากยิ่งขึ้น

4. นักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3 (The 3rd Year Chinese Students) หมายถึง นักศึกษาชาวจีน ที่เรียนภาษาไทยเป็นวิชาเอก หรือเรียนสาขาวิชาภาษาไทยในระดับปริญญาตรี หรือระดับอนุปริญญาตรี ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 หลักสูตรเทียบโอน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 Southwest Forestry University, Kunming, China

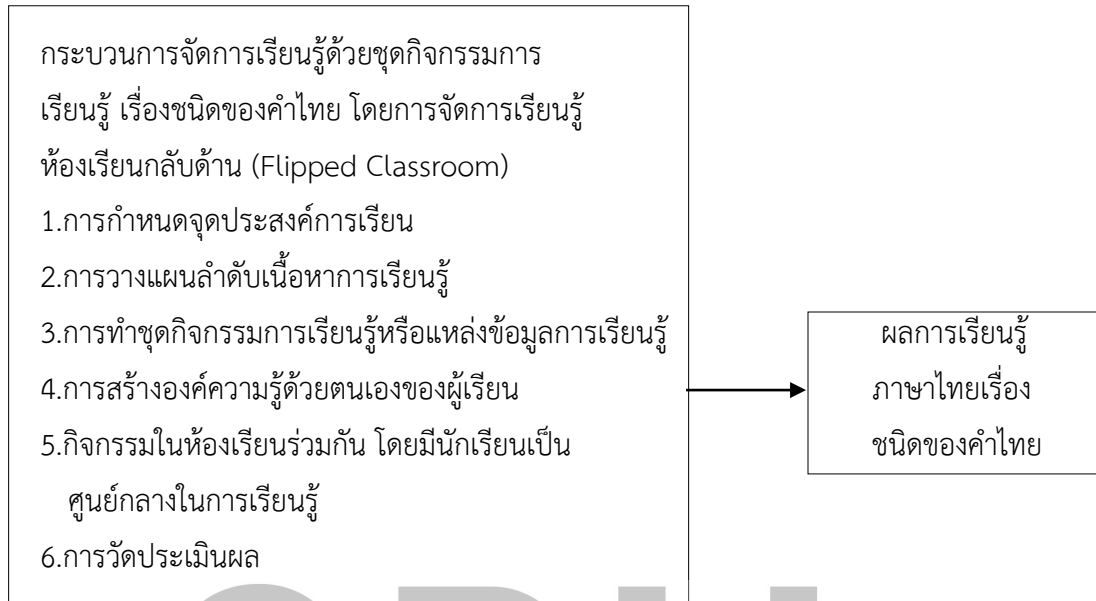
ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้กระบวนการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3
2. ได้ทราบผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3
3. เป็นแนวทางให้ครูผู้สอนในรายวิชาภาษาไทย ที่มีความต้องการพัฒนาทักษะทางด้านไวยากรณ์ไทย ไปพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ได้อย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้น
4. เป็นแนวทางให้ครูผู้สอนในรายวิชาต่าง ๆ ในการนำนวัตกรรมการเรียนรู้รูปแบบการ จัดการเรียนรู้อบบห้องเรียนกลับด้าน ไปใช้พัฒนานักเรียนในด้านอื่น ๆ ได้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาองค์ประกอบของห้องเรียนกลับด้าน สามารถสรุปโดยใช้ความถี่ตั้งแต่ 3 ขึ้นไปจากนักศึกษาจำนวน 4 ท่าน Schoolwires (2013), Brame and Director (2013), วิจารย์ พานิช (2556) และจันทวรรณ ปิยะวัฒน์ (2556)

โดยในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำทั้ง 6 องค์ประกอบข้างต้นไปใช้เป็นองค์ประกอบพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ห้องเรียนกลับด้าน ได้ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน ของนักศึกษาของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ 1) เพื่อศึกษากระบวนการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3 2) เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ห้องเรียนกลับด้าน ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย ของนักศึกษาสาวาวิชาภาษาไทย Southwest Forestry University โดยแบ่งผลการศึกษาค้นคว้าออกเป็น 5 ตอนได้แก่

ตอนที่ 1 การจัดการเรียนรู้ห้องเรียนกลับด้าน

- 1.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้ห้องเรียนกลับด้าน
- 1.2 ความเป็นมาของการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน
- 1.3 แนวคิดการจัดการเรียนรู้ห้องเรียนกลับด้าน
- 1.4 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ห้องเรียนกลับด้าน
- 1.5 ลักษณะการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยตามแนวคิดห้องเรียนกลับทาง
- 1.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 2 ชุดกิจกรรมการเรียนการสอน

- 2.1 ความหมายของชุดกิจกรรมการเรียนการสอน
- 2.2 ประเภทของชุดกิจกรรมการเรียนการสอน
- 2.3 องค์ประกอบของชุดกิจกรรมการเรียนการสอน
- 2.4 หลักการสร้างชุดกิจกรรม
- 2.5 ประโยชน์ของชุดกิจกรรม
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 3 ชนิดของคำไทย

- 3.1 ชนิดของคำไทย 7 ชนิด
- 3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 4 ทฤษฎีการเรียนรู้ด้วยตนเอง(Constructivism)

- 4.1 ความหมายของทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์
- 4.2 รากฐานของทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์
- 4.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 5 ผลการเรียนรู้

- 5.1 ความหมายของผลการเรียนรู้
- 5.2 วิธีการศึกษาผลการเรียนรู้
- 5.3 ประเภทของเครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลการเรียนรู้
- 5.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 1 วิธีการสอนโดยใช้ห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom)

ความเป็นมาของห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) เกิดขึ้นเมื่อ Jonathan Bergman และ Aaron Sams ครูสอนวิชาเคมีในประเทศสหรัฐอเมริกาต้องการช่วยนักเรียนของเขาที่มีปัญหาเรียนไม่ทัน เพราะต้องขาดเรียนไปเล่นกีฬาหรือไปทำกิจกรรมของโรงเรียน ทั้งสองได้ทำวิดีโอที่คัดลอกการสอนของตนเอง และนำไปไว้บนอินเทอร์เน็ต ให้นักเรียนสามารถทบทวนในเวลาที่ต้องการ โดยที่ครูไม่ต้องสอนซ้ำ (วิจารณ์ พานิช, 2556)

1.1 ความหมายของห้องเรียนกลับด้าน

การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่ตอบโจทย์การพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ด้วยตนเองผ่านสื่อวิดีโอออนไลน์ และทำกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มเติมสร้างความเข้าใจในชั้นเรียนปกติ ผู้เรียนจะเป็นผู้กำหนดการเรียนรู้ของตนเอง มีการทำงานร่วมกันของผู้เรียนในชั้นเรียน โดยที่ผู้สอนจะเป็นผู้ที่คอยให้ความช่วยเหลือ อำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียนในการแสวงหาความรู้ การเรียนการสอนแบบกลับด้านนี้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองจากการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ประสบการณ์ใหม่ ๆ รวมกับความรู้เดิมของผู้เรียน ตามแนวทฤษฎี คอนสตรัคติวิสต์ (Constructivist Theory) (พิชญ์สินี ไสยสิทธิ์, 2561)

Bergmann and Sams (2012) ได้ให้ความหมายของห้องเรียนกลับด้านไว้ว่า ห้องเรียนกลับ ด้าน คือ การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นเมื่อพลิกบทบาทจากการบรรยายของครูในเวลาเรียนเปลี่ยนเป็นการเรียนรู้นอกเวลาเรียนผ่านวิดีโอโดยกระตุ้นให้เกิดมุมมองของนักเรียนเอง เวลาให้เรียนส่วนใหญ่จะใช้สำหรับการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นผ่านการเรียนรู้ของนักเรียน โดยครูสามารถช่วยเหลือนักเรียนได้แบบหนึ่งต่อหนึ่งหรือสอนกลุ่มเล็กๆ ซึ่งครูในห้องเรียนกลับด้านนั้นใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมเรียนแบบและการจัดการ

สำหรับการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นศูนย์กลาง นักเรียนสามารถชมการบรรยายสั้น ๆ จากวิดีโอได้หลายครั้ง ตามที่พวกเขาต้องการเพื่อให้เข้าใจเนื้อหาและเมื่อมาเข้าสู่บทเรียนโดยการตอบคำถามจากการทำงานในโครงการและมีความร่วมมือในชั้นเรียนมากยิ่งขึ้น มีการถ่ายโอนความรู้นอกห้องเรียน โดยนักเรียนเป็นเจ้าของการเรียนรู้ของตนเองและนักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมต่อความสามารถของนักเรียนแต่ละคน

จันท์ธิมา ปัทมธรรมกุล (2555) ได้เรียบเรียงเรื่องของห้องเรียนกลับด้านไว้ว่า “Flipped Classroom” หมายถึงกระบวนการเรียนการสอนแบบหนึ่งซึ่งเปลี่ยนจากการบรรยาย ในชั้นเรียนเป็นการทำกิจกรรมต่าง ๆ ส่วนส่วนเนื้อหาความรู้จะให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตัวเอง เช่น จากวิดีโอ สื่อ เป็นต้น ดังนั้น การบ้านให้นักเรียนทำเองนอกห้องจะกลายมาเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมในห้องเรียน และในทางกลับกัน เนื้อหาที่เคยบรรยายในห้องเรียนจะเปลี่ยนไปอยู่ในสื่อที่นักเรียนเรียนรู้ได้เองที่บ้าน (Kachka, 2012 อ้างถึงใน จันท์ธิมา ปัทมธรรมกุล, 2555) ครูอาจตั้งโจทย์หรือให้นักศึกษาสรุปความเนื้อหานั้น ๆ เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของนักศึกษาและนำมาอภิปรายหรือปฏิบัติจริงในห้องเรียน

วิจารณ์ พานิช (2556) ได้กล่าวถึงห้องเรียนกลับด้านไว้ว่า ห้องเรียนกลับด้านเป็นการเรียนรู้สมัยใหม่ โดยใช้ประโยชน์จาก ICT ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งใช้ตรงความสนใจของนักเรียนอยู่กับเรื่องที่เป็นประโยชน์ช่วยให้นักเรียนสืบค้นและเรียนรู้เชิงเนื้อหาที่เรียกว่า Acquire Knowledge ได้เองที่บ้าน แต่การทำบ้านหรือการฝึกฝนประยุกต์ใช้ความรู้ในการแก้ปัญหาที่ เรียกว่า Apply Knowledge การเรียนเป็นกลุ่ม ทำในห้องเรียนเพราะเป็นการเรียนรู้ที่สำคัญกว่า ซึ่งครูจะมีบทบาทในการเป็นผู้อำนวยความสะดวกเท่านั้นเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จริงในชั้นเรียน (Mastery Learning)

สุรศักดิ์ ปาเฮ (2556) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านได้ว่า ห้องเรียนกลับด้านจะมุ่งเน้นการสร้างองค์ความรู้ด้วยตัวนักเรียนเอง ตามความสามารถทางการเรียนของนักเรียนแต่ละคน จากความรู้ที่ครูได้จัดให้ เรียนรู้ผ่านสื่อต่าง ๆ ที่หลากหลายประเภทในปัจจุบัน และเป็นการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนอย่างอิสระทั้งด้านความคิดและวิธีปฏิบัติที่แตกต่างจากการเรียนรู้แบบเดิมที่ครูเป็นผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้โดยตนเองเป็นศูนย์กลาง ดังนั้นการสอนแบบกลับด้านจะเป็น การเปลี่ยนแปลงบทบาทของครู กล่าวคือ ครูไม่ใช่ผู้ถ่ายทอดความรู้แต่จะมีบทบาทเป็นผู้จุดประกายและสร้างความสนุกสนานในการเรียน รวมทั้งเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitators) ในชั้นเรียนนั้น ๆ

สุพินดา ณ มหาชัย (2556) ได้กล่าวว่า ห้องเรียนกลับด้านเป็นการจัดการเรียนการสอน รูปแบบใหม่ โดยจากเดิมนักเรียนต้องนำการบ้านกลับไปทำที่บ้านเปลี่ยนเป็นการมอบหมายให้ทำการบ้านภายในห้องเรียนแทน โดยมีครูคอยแนะนำให้ความช่วยเหลือ อำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในสาระต่าง ๆ และครูต้องมอบหมายให้นักเรียนกลับไปดูสื่อล่วงหน้าจากนอกชั้นเรียน แล้วนำข้อสงสัย มาร่วมอภิปรายในชั้นเรียน ซึ่งห้องเรียนกลับด้านเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็น

ศูนย์กลางสามารถช่วยแก้ปัญหาเรื่องการบ้านที่นักเรียนไม่สามารถทำได้คนเดียวโดยปราศจากคำแนะนำจากครู และยังช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้อย่างเข้าใจและมีความสุข

ฉันทิทิพย์ ลีลิตธรรม และมนต์ชัย เทียนทอง (2557) ได้กล่าวว่า ห้องเรียนกลับด้านเป็นกระบวนการเรียนการสอนรูปแบบหนึ่งซึ่งเปลี่ยนการใช้ช่วงเวลาของการบรรยายเนื้อหา ในห้องเรียนเป็นการทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อฝึกแก้ปัญหาและประยุกต์ใช้จริง ส่วนการบรรยายจะอยู่ในช่องทางอื่น ๆ เช่น วิดีโอ วิดีโอออนไลน์ ฯลฯ ซึ่งนักเรียนเข้าถึงได้เมื่ออยู่ที่บ้านหรือนอกห้องเรียน ดังนั้น การบ้านจะกลายเป็นส่วนหนึ่งในของกิจกรรมในห้องเรียนและในทางกลับกันเนื้อหาที่เคยบรรยายในห้องเรียนจะ เปลี่ยนไปอยู่ในสื่อที่นักเรียนอ่าน ฟัง ดู ได้เองที่บ้าน

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าห้องเรียนกลับด้าน คือ รูปแบบการเรียนรู้รูปแบบหนึ่งที่เปลี่ยนจากการบรรยายเนื้อหาในห้องเรียนกลับเป็นให้นักเรียนเรียนการบรรยายเนื้อหา (Lecture) ผ่านสื่อวิดีโอ ซึ่งเป็นการเรียนรู้โดยใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศรูปแบบต่าง ๆ นอกเวลาเรียนได้ทุกที่ทุกเวลาแล้วใช้เวลาในห้องเรียนสำหรับทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เกิดคุณค่าสูงสุดและฝึกประยุกต์ความรู้ในสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้แบบรู้จริง (Mastery Learning)

1.2 ความเป็นมาของการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom)

ปางลีลา บุรพาพิชิตภัย (2559) กล่าวว่า ห้องเรียนกลับด้านเป็นแนวคิดการเรียนการสอนที่ใช้มานานหลายปีแล้ว เช่นในหนังสือ การให้คะแนนที่มีประสิทธิภาพ (Effective Grading) ของ (Barbara, Walvoord; & Virginia, Johnson Anderson) สาขามนุษยศาสตร์ ได้นำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนที่นักเรียนได้รับเนื้อหาก่อนที่จะมีการเรียนในชั้นเรียนและเพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนมีการเตรียมตัวหรือไม่ พวกเขาเสนอวิธีการตรวจสอบโดยการให้งานแก่นักเรียนได้ทำก่อนเข้าชั้นเรียน เมื่อนักเรียนเข้าเรียนจะได้รับคำแนะนำ และข้อเสนอแนะ ระหว่างการทำกิจกรรม ซึ่งวิธีนี้จะเป็นการลดการเขียนคำเสนอแนะในงานของนักเรียนอีกด้วย เพราะได้มีการเสนอแนะต่อในชั้นเรียนไปแล้ว โดยวิธีการที่คล้ายกับห้องเรียนกลับด้านที่เรียกว่า ห้องเรียนย้อนกลับ (Inverted Classroom) ซึ่งได้ถูกนำมาใช้ในหลักสูตรเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นในปี ค.ศ. 2000 และได้เริ่มทดลองว่าการสอนแบบดั้งเดิมไม่เหมาะสมกับรูปแบบการเรียนรู้บางรูปแบบ ดังนั้น เพื่อให้หลักสูตรเหมาะกับนักเรียน จึงเกิดการออกแบบห้องเรียนย้อนกลับเพื่อให้นักเรียนได้เรียนกับสื่อการเรียนต่าง ๆ เช่น การเรียนนอกห้อง การอ่านหนังสือ วิดีทัศน์และสื่อประสม ที่มีเสียงก่อนการเข้าชั้นเรียน เพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนได้เตรียมความพร้อมโดยการดูสื่อต่าง ๆ นักเรียนจะได้รับงานที่มีการสุ่มเก็บคะแนนในบางครั้ง เมื่อเข้าห้องเรียนกิจกรรมในเวลาเรียน นักเรียนจะใช้หลักการทางเศรษฐศาสตร์อภิปรายกลุ่มเป็นกลุ่มย่อย ๆ เกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ทั้งนักเรียนและครูที่จะตอบสนองต่อวิธีการนี้เป็นอย่างดีและสังเกตว่านักเรียนมีแรงจูงใจมากขึ้น กว่าการสอนในรูปแบบดั้งเดิม

ในเวลาต่อมา Catherine and Eric (2001) ได้พูดถึงวิธีการที่คล้ายกับวิธีข้างต้น ซึ่งมีชื่อเรียกว่า เพียร์ อินสตรัคชัน (Peer Instruction) เป็นวิธีการที่มุ่งเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ โดยเกี่ยวข้องกับ การเปลี่ยนแปลงรูปแบบชั้นเรียนแบบเดิม ๆ แล้วประยุกต์การเรียนรู้เข้าไปในห้องเรียน ซึ่งจะให้นักเรียนได้เรียนรู้เนื้อหา ก่อนการเรียนเช่นกัน และนักเรียนจะได้รับมอบหมายงานให้เพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนได้เตรียมตัวก่อนเข้าเรียน เมื่อเข้าสู่ในชั้นเรียนแล้วนักเรียนจะมีอุปกรณ์ที่ใช้ในการตอบคำถาม โดยเมื่อนักเรียนตอบครูจะเห็นข้อมูลที่ตอบทันที หากนักเรียนตอบไม่ถูกต้อง ครูก็จะนำเนื้อหาที่นักเรียนตอบผิดกันมาอธิบายซ้ำอีกครั้งหนึ่ง

วิจารณ์ พานิช (2556); สุรศักดิ์ ปาเฮ (2556); และ ราชบัณฑิตยสภา(2558) กล่าวว่า จุดเริ่มต้นของการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน เกิดจากการจัดการเรียนการสอนนักเรียนระดับมัธยมปลายที่โรงเรียนมัธยมวูดแลนด์พาร์ค เมืองวูดแลนด์พาร์ค รัฐโคโลราโด ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยครูวิทยาศาสตร์สองคนชื่อ Jonathan Bergmann และ Aaron Sams ราวปี ค.ศ. 2007 ต้องการช่วยนักเรียนที่มีปัญหาตามชั้นเรียนไม่ทัน เพราะต้องขาดเรียนไปเล่นกีฬาหรือไปทำกิจกรรมหรือเพราะเขาเรียนรู้ได้ช้าโดยเขาได้เริ่มทำการบันทึกเทปวิดีโอซึ่งเป็นเนื้อหาสาระการสอนเพื่อให้นักเรียนนำไปศึกษาด้วยตนเองที่บ้าน โดยครูจะทำวิดีโอสอนวิชาได้โดยใช้ไอซีทีและเอาไปแขวนไว้บนอินเทอร์เน็ต ให้ผู้เรียนที่ขาดเรียนเข้าไปเรียนได้เอง โดยครูทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก ซึ่งเป็นการเรียนแบบกลับด้านจากแบบเดิมที่ต้องเรียนเนื้อหาที่โรงเรียนและทำการบ้านที่บ้าน โดยให้เรียนเนื้อหาที่บ้านด้วยตนเอง แล้วนำงานหรือสิ่งที่ได้รับมาเรียนรู้เพิ่มเติมที่โรงเรียนร่วมกับเพื่อนต่อไปโดยครูจะเป็นผู้ให้คำแนะนำ ชี้แจงในประเด็นคำตอบที่เกิดขึ้นช่วยให้นักเรียนไม่จำเป็นต้องใช้เวลาที่โรงเรียนในการเรียนเนื้อหาวิชา แต่ใช้เวลาให้เกิดคุณค่าต่อตนเองมากกว่านั้น คือใช้สำหรับฝึกแปลงเนื้อหาความรู้ไปเป็นสาระหรือความเข้าใจที่เชื่อมโยงกับโลกหรือกับชีวิตจริง ซึ่งช่วงเวลาฝึกหัดนี้ต้องการความช่วยเหลือจากครูซึ่งรูปแบบดังกล่าวนี้ภายหลังได้พัฒนาและขยายขอบข่ายไปกว้างขวาง โดยเฉพาะการปรับใช้กับสื่อไอซีทีที่หลากหลายประเภทที่มีศักยภาพค่อนข้างสูงในปัจจุบัน

จากที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน มีความแนวคิดการจัดการเรียนรู้อันคล้ายกับห้องเรียนย้อนกลับและเพียร์ อินสตรัคชัน โดยทั้ง 2 แนวคิดนี้คล้ายกันตรงที่นักเรียนจะต้องศึกษาหาความรู้จากที่บ้านก่อนมาเรียน หลังจากนั้น Jonathan Bergmann และ Aaron Sams ได้มีแนวคิดที่คล้าย ๆ กันนี้ขึ้นมา ซึ่งก็คือห้องเรียนกลับด้าน โดยจะให้นักเรียนได้เรียนเนื้อหาจากที่บ้านและมาทำกิจกรรมในชั้นเรียน ทั้งนี้ นักเรียนไม่ได้ต้องการครูที่อยู่ในชั้นเรียนเพื่อบอกเนื้อหา เพราะนักเรียนสามารถค้นหาเนื้อหานั้นด้วยตนเองได้ แต่เวลาที่นักเรียนต้องการพบครูจริง ๆ คือเวลาที่นักเรียนสงสัยในเนื้อหาและต้องการความช่วยเหลือ

1.3 แนวคิดหลักของการจัดการเรียนรู้ห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom)

ห้องเรียนกลับด้านถูกพัฒนาขึ้นโดย Jonathan Bergman and Aron Sams ครูสอนวิชา เคมี โรงเรียน Woodland Park High School รัฐโคโลราโด ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งเริ่มจาก การทำวิดีโอ ง่ายๆ ง่ายๆ หลังจากนั้นเมื่อทำการเผยแพร่วิดีโอออกไปแล้ว ก็มีนักเรียนที่เข้าเรียน แล้วแต่กลับดูซ้ำเพื่อ การสอบนับเป็นสิ่งที่ดีต่อการตอบสนองของ Jonathan Bergman และ Aron Sams เพราะไม่ต้องตาม นักเรียนช่วงเวลาพักกลางวันหรือหลังเลิกเรียนเพื่อมาเรียนเสริม แต่สิ่งที่ Jonathan Bergman และ Aron Sams ไม่คาดคิด คือ มีครูและนักเรียนจากทั่วโลกศึกษาวิดีโอที่พวกเขาลงไว้ ครูจากต่างประเทศ หรือ แม้แต่ครูใหม่ก็มาศึกษาวิดีโอที่นี้เป็นสิ่งที่พวกเขาไม่คาดคิด ดังนั้นพวกเขาจึงเริ่มบันทึกวิดีโอการสอน เตรียมไว้และนำมาใช้ในห้องเรียน เมื่อนำมาใช้และทำกิจกรรมพวกเขาพบว่าเมื่อทำการสอนและกิจกรรม ต่าง ๆ เสร็จยังมีเวลาเหลืออีก 20 นาที เมื่อเทียบกับการสอนแบบดั้งเดิม เมื่อนำห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) มาใช้จนจบปีการศึกษาก็ได้ค้นพบว่าการสอนในรูปแบบนี้เป็นสิ่งที่ดีกับนักเรียน กล่าวคือ ห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) เป็นวิธีที่ช่วยกำหนดกรอบให้นักเรียนได้รับการศึกษา ส่วนบุคคลที่เหมาะสมกับความต้องการของตนเอง เช่น กรณีมีนักเรียนแลกเปลี่ยนที่เข้ามาใหม่กลางภาค เรียน ซึ่ง Jonathan Bergman และ Aron Sams ได้ให้นักเรียนใหม่ดูวิดีโอการสอนของพวกเขา ผล ปรากฏว่านักเรียนคนนั้นสามารถเรียนรู้ได้ทันเพื่อนแม้จะใช้เวลาที่น้อยกว่า ซึ่งการศึกษาแบบดั้งเดิมจะทำ ได้ยากนักเรียนที่ได้รับการศึกษาแบบเดิมจะรู้ในเรื่องนั้น ๆ แค่อีกเพียงผิวเผิน แต่การใช้ห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) ช่วยให้นักเรียนที่มีความแตกต่างกันได้รับการศึกษาเฉพาะที่เหมาะสมตนเอง

ห้องเรียนกลับด้านแพร่ขยายเป็นวงกว้างในสหรัฐอเมริกา และในปี 2556 ชั้นเรียนใน โรงเรียน ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ห้องเรียนกลับด้านเป็นการปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนการสอนให้ สอดคล้องกับแนวคิด teach less, learn more ซึ่งเป็นไปตามที่ (วิจารณ์ พานิช, 2556) ได้กล่าวถึง ความสำคัญการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านไว้ดังนี้

1. เพื่อเปลี่ยนวิธีสอนของครู จากการบรรยายหน้าชั้นเรียน หรือจากครูเป็นครูไปเป็นครูฝึก ฝึกการทำแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมอื่นในชั้นเรียนให้แก่ศิษย์เป็นรายคน
2. ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนใช้เวลาใช้เทคโนโลยีและการสื่อสารเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน
3. ช่วยให้นักเรียนที่มีกิจกรรม หรือไม่สามารถเข้าเรียนได้สามารถเรียนล่วงหน้าหรือเรียนตามได้ และส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักการบริหารเวลาของตนเอง
4. นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามศักยภาพของตนเอง ครูสามารถให้ความช่วยเหลือ แนะนำ เอาใจ ใส่ให้นักเรียนและติดตามพัฒนาการของนักเรียนได้มากขึ้น
5. ช่วยสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนเพิ่มขึ้น เพราะนักเรียนต้องมาเข้าห้องเรียนและทำ กิจกรรมในชั้นเรียนร่วมกัน ซึ่งเป็นการใช้ความสามารถของระบบออนไลน์และระบบพบหน้า ช่วยเปลี่ยน บทบาทของครูให้เป็นพี่เลี้ยง (Mentor) เพื่อนบ้าน (Neighbor) และผู้เชี่ยวชาญ (Expert)

6. ช่วยให้ครูรู้จักนักเรียนได้ดีขึ้น เสริมสร้างแรงบันดาลใจ (Inspire) ให้กำลังใจและรับฟัง นักเรียน อีกทั้งยังทำให้ครูสามารถให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาส่วนตัวผ่านช่องทางการสื่อสารที่ทันสมัย

7. ช่วยเพิ่มปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนจากเดิมที่นักเรียนเรียนเพื่อทำตามคำสั่งของครู หรือทำการบ้านเพื่อให้เสร็จตามที่ครูกำหนด เปลี่ยนเป็นเรียนเพื่อตนเองเพื่อการเรียนรู้ของตนเองนักเรียนมีโอกาสให้ความช่วยเหลือกัน ช่วยแก้ปัญหา สร้างโมติวิติระหว่างกัน

8. ช่วยให้ครูสามารถเข้าใจนักเรียนได้เป็นรายบุคคล ด้วยธรรมชาติของนักเรียนจะมีความแตกต่างกัน มีความถนัด ความชอบต่างกัน การกลับทางชั้นเรียนช่วยให้ครูเห็นจุดแข็งและจุดอ่อนของนักเรียนแต่ละคนเพื่อนักเรียนด้วยกัน และสามารถช่วยเหลือกันด้วยจุดแข็งของแต่ละคน เนื่องจากครูสามารถเดินไปได้ทั่วห้อง ครูจะสังเกตเห็นนักเรียนที่กำลังพยายามแก้ปัญหาต่าง ๆ และสามารถเข้าไปช่วยนักเรียนที่ไม่ถนัดในเรื่องนั้นได้

9. ทำให้บรรยากาศการเรียนรู้ในชั้นเรียนเปลี่ยนไป พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน จะหายไป เช่น การเล่นเกมในเวลาเรียน การเล่นโทรศัพท์ การนอนหลับ เนื่องจากห้องเรียนกลับด้าน นักเรียนจะต้องเป็นผู้ลงมือปฏิบัติไม่ใช่รับการถ่ายทอดแบบเดิม

ห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) มุ่งเน้นการสร้างสร้งองค์ความรู้ด้วยตัวนักเรียนเอง ตามทักษะความรู้ความสามารถและสติปัญญาของแต่ละบุคคล เป็นการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้นอกชั้นเรียนอย่างอิสระ ซึ่งมีความแตกต่างกับห้องเรียนแบบเดิมที่ครูคอยเป็นผู้ป้อนความรู้ (สุรศักดิ์ ปาเฮ, 2556) ซึ่ง วิจารณ์ พานิช (2556) ได้นำเสนอการเปรียบเทียบกิจกรรมและเวลาเรียนระหว่างการเรียนแบบเดิมกับห้องเรียนกลับด้าน ดังนี้

ตารางที่ 2.1 เปรียบเทียบกิจกรรมและเวลาระหว่างการเรียนแบบเดิมกับห้องเรียนกลับด้าน โดย วิจารณ์ พานิช (2556)

ห้องเรียนแบบเดิม	ห้องเรียนกลับด้าน
กิจกรรม Warm-Up 5 นาที	กิจกรรม Warm-Up 5 นาที
ทบทวนการเรียนรู้ก่อน 20 นาที	ถามตอบ เรื่องวีดิทัศน์ 10 นาที
บรรยายเนื้อหาวิชาใหม่ 30-45 นาที	กิจกรรมการเรียนรู้ที่ครูมอบหมาย หรือ นักเรียนคิดเอง หรือ Lab 75 นาที
กิจกรรมเรียนรู้ที่ครูมอบหมาย หรือนักเรียน คิดเอง หรือ Lab 20-35 นาที	

การใช้สื่อวีดิทัศน์ในห้องเรียนกลับด้าน ต้องพิจารณาว่าจะใช้ของที่มีอยู่แล้ว หรือสร้างขึ้นเอง ซึ่ง ทั้ง 2 แนวทางต่างมีข้อดีข้อเสีย และแม้จะสร้างขึ้นเอง ก็ควรส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสสืบค้น ข้อมูล

จากอินเทอร์เน็ต หรือใช้ทรัพยากรที่มีอยู่แล้วมาศึกษาประกอบด้วย (Bergmann & Sams, 2012; วิจารณ์พานิช, 2556)

จากที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ห้องเรียนกลับด้านมีแนวคิด เพื่อปรับเปลี่ยนวิธีการสอนจากการสอนบรรยายในห้องเรียนปกติเป็นการทำกิจกรรมหรือการฝึกปฏิบัติในห้องเรียนแทนและให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามศักยภาพของตนเอง ครูสามารถให้ความช่วยเหลือแนะนำ เอาใจใส่ผู้เรียน และติดตามพัฒนาการของผู้เรียนได้มากขึ้น ยังสามารถเพิ่มความปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและผู้เรียน ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนเพิ่มขึ้น และยังสามารถลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของผู้เรียนได้ เนื่องจากบรรยากาศในชั้นเรียนเปลี่ยนไป

1.4 องค์ประกอบของห้องเรียนกลับด้าน

Bergmann and Sams (2012) ได้กล่าวถึงห้องเรียนกลับด้านและการเรียนรู้จริง หรือ Flipped-Mastery Classroom ในหนังสือ Flipped Your Classroom Reach Every Student in Every Class Every Day ว่าเป็นการนำเอาวิธีการสองอย่างคือ Flipped Classroom และ Mastery Learning มาใช้ร่วมกันโดยนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาช่วยสร้างบรรยากาศของการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตัวเอง โดยครูจะเป็นผู้อำนวยความสะดวก ตรวจสอบการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน และคอยช่วยเหลือให้กำลังใจ ซึ่งวิธีการจัดกิจกรรมแบบนี้ในห้องเรียนจะแตกต่างจากห้องเรียนแบบดั้งเดิม ห้องเรียนจะกลายเป็นแหล่งเรียนรู้ของนักเรียนตามความสนใจในเรื่องต่าง ๆ โดยวิธีการสอนแบบนี้จะทำให้นักเรียนรู้สึกและรู้จริง

Schoolwires (2013) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านที่เป็นนวัตกรรมการเรียนการสอนรูปแบบใหม่ที่ทำให้นักเรียนนำไปสู่การเรียนรู้แบบรู้จริง (Mastery Learning) ซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ประการ ได้แก่

- 1) การกำหนดยุทธวิธีเพิ่มพูนประสบการณ์ โดยครูเป็นผู้ชี้แนะวิธีการเรียนรู้ให้กับนักเรียนเพื่อเรียนเนื้อหา โดยอาศัยวิธีการที่หลากหลายทั้งการใช้กิจกรรมที่กำหนดขึ้น
- 2) การสืบค้นเพื่อให้เกิดมโนทัศน์รวบยอด โดยครูคอยเป็นผู้ชี้แนะนักเรียนจากที่นักเรียนเรียนรู้จากสื่อหรือกิจกรรมในชั้นเรียน อาทิ สื่อประเภทวีดิทัศน์ เป็นต้น
- 3) การสร้างองค์ความรู้ที่มีความหมาย โดยนักเรียนจะกลายเป็นผู้บูรณาการเพื่อสร้างทักษะองค์ความรู้จากสื่อต่าง ๆ ที่ได้เรียนรู้ด้วยตนเอง
- 4) การสาธิตและประยุกต์ใช้ เป็นการสร้างองค์ความรู้ของนักเรียนในเชิงสร้างสรรค์

นอกจากนี้ Bergmann et al. (2014) ได้กล่าวถึงแนวคิดหลักของห้องเรียนกลับด้าน ประกอบด้วย 4 เสาหลักได้ดังนี้

1. F- Flexible Environment กล่าวคือ ความยืดหยุ่นของสภาพแวดล้อม เช่น รูปแบบการเรียนรู้ นั้นควรจะมีหลายรูปแบบไม่ยึดติดกับแบบใดแบบหนึ่งหรือรูปแบบเดิม ๆ

2. L- Learning Culture กล่าวคือ ต้องการยกระดับจากวัฒนธรรมการเรียนรู้ในรูปแบบครูเป็น ศูนย์กลางแบบดั้งเดิม ครูเป็นแหล่งที่มาของข้อมูลเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา แต่เพียงผู้เดียวที่ให้ข้อมูลกับ นักเรียนโดยตรงผ่านการบรรยายในรูปแบบ และสร้างโอกาสในการเรียนรู้ของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น

3. I- Intentional Content กล่าวคือ ครูต้องมีความตั้งใจในการศึกษาเนื้อหา เพื่อที่จะให้ครูได้รู้ เนื้อหาของตนเองจริง ๆ รวมถึงการวางแผนด้วยว่าจะใช้สื่อใด ๆ ในการสอนเนื้อหานั้นและครูควรใช้วิธีการ สอนที่สนับสนุนให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง

4. P-Professional Educator กล่าวคือ ห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) ต้องการครูที่เป็นมืออาชีพ ต้องการทักษะด้านการศึกษามืออาชีพที่จะมีความสำคัญกับครูหรือนักการศึกษามากขึ้น กว่าเดิม โดยจะต้องกำหนดเวลาและวิธีการที่จะเปลี่ยนการเรียนการสอนแบบดั้งเดิมไปเป็นการเรียนรู้ของ แต่ละบุคคลและการเพิ่มเวลาการพบปะระหว่างครูและนักเรียนมากขึ้น ซึ่งที่กล่าวมานี้จะเป็นไปไม่ได้เลย ถ้าหากครูยังไม่เข้าใจวิธีการสอน เนื้อหา และบทบาทของตนเอง

Brame and Director (2013) ได้บอกถึงองค์ประกอบที่สำคัญของห้องเรียนกลับด้าน ไว้ ดังนี้

1. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้จากสื่อต่าง ๆ ก่อนทำกิจกรรมในชั้นเรียน
2. สร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียนในการเตรียมความพร้อมสำหรับการเรียน
3. มีวิธีการวัดและประเมินผลความเข้าใจของนักเรียน
4. จัดให้มีกิจกรรมในชั้นเรียนโดยมุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น

วิจารณ์ พานิช (2556) ได้สรุปองค์ประกอบของห้องเรียนกลับด้าน ไว้ดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ให้ชัดเจน
2. ไตร่ตรองว่าวัตถุประสงค์ส่วนไหนควรเรียนแบบลงมือปฏิบัติ หรือได้รับการถ่ายทอด
3. ต้องแน่ใจว่านักเรียนได้เข้าถึงวิดิทัศน์เพื่อเรียนสาระวิชา
4. มีกิจกรรมให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติเพื่อเรียนรู้ในชั้นเรียน
5. สร้างแบบวัดที่หลากหลายเพื่อพิสูจน์ว่านักเรียนบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ ในแต่ละ บทเรียน

จันทวรรณ ปิยะวัฒน์ (2556) ได้กล่าวว่าห้องเรียนกลับด้านในระบบชั้นเรียนออนไลน์บน www.ClassStart.com สามารถช่วยลดภาระงานสอนได้ โดยครูควรคำนึงถึงองค์ประกอบต่อไปนี้

1. ทักษะและหน้าที่ที่เปลี่ยนไปของครู เพราะครูจะสอนน้อยลงแต่จะต้องจัดเตรียม สื่อต่าง ๆ และ คอยอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้แก่นักเรียน

2. เนื้อหาและองค์ความรู้ต่าง ๆ ในรูปแบบของสื่อวีดิทัศน์ควรมีความน่าสนใจ เข้าใจง่ายกว่าการอ่านหนังสือ นักเรียนสามารถดูซ้ำได้ตลอดเวลา

3. กิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียนและทางออนไลน์ควรมีความท้าทาย ไม่ง่ายและไม่ยากจนเกินไป จากองค์ประกอบที่นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวไว้ ผู้วิจัยได้นำมาสรุปผ่านตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2.2 แสดงการสังเคราะห์องค์ประกอบของห้องเรียนกลับด้าน ที่มีความถี่ตั้งแต่ 3 องค์ประกอบขึ้นไป

องค์ประกอบ	Schoolwires (2013)	Brame and Director (2013)	วิจารณ์ พานิช (2556)	จันทร์วรรณ ปิยะวัฒน์ (2556)	สรุปความถี่
มีการกำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียน	✓	✓	✓		3
สื่อการเรียนรู้ หรือแหล่งการเรียนรู้	✓	✓	✓	✓	4
สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง หรือบันทึกการเรียนรู้	✓	✓	✓	✓	4
มีกิจกรรมในห้องเรียนเพื่อการประยุกต์ความรู้	✓	✓	✓	✓	4
นักเรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้	✓	✓	✓		3
การวัดและประเมินผล	✓		✓	✓	3

จากการศึกษาองค์ประกอบของห้องเรียนกลับด้าน สามารถสรุปโดยใช้ความถี่ตั้งแต่ 3 ขึ้นไปได้ ดังนี้

1. มีการกำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียน
2. สื่อการเรียนรู้หรือแหล่งการเรียนรู้
3. สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง หรือบันทึกการเรียนรู้
4. มีกิจกรรมในห้องเรียนเพื่อการประยุกต์ความรู้
5. มีนักเรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้
6. การวัดและประเมินผล

โดยในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำทั้ง 6 องค์ประกอบข้างต้นไปใช้เป็นองค์ประกอบพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ห้องเรียนกลับด้าน

1.5 ลักษณะการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน

การจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาไทยโดยใช้แนวความคิดห้องเรียนกลับด้านนั้น ได้มีนักวิชาการเสนอวิธีการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย ดังนี้

สุพัตรา อุตมั่ง (2558) กล่าวว่า เมื่อต้องการนำแนวคิดห้องเรียนกลับทางมาใช้ในห้องเรียนภาษาไทย ครูต้องเริ่มจากการเปลี่ยนบทบาทจากผู้ถ่ายทอดความรู้หน้าชั้นเรียนเพียงอย่างเดียว เป็นครูจะต้องสร้างสื่อการเรียนรู้ให้นักเรียนกลับไปศึกษาที่บ้าน มีการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันในห้องเรียนต่าง ๆ เช่น ตั้งกลุ่มในไลน์หรือเฟซบุ๊ก เพราะในยุคนี้มีความเจริญด้านเทคโนโลยี ครูจึงควรใช้เทคโนโลยีเหล่านี้ให้เกิดประโยชน์ต่อการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนมากที่สุด

การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับทางในวิชาภาษาไทย มีแนวทางดังนี้

1.5.1 ครูภาษาไทยต้องจัดเตรียมสื่อการเรียนรู้ที่นักเรียนสามารถศึกษาด้วยตนเอง วิดีทัศน์ บทเรียนควรมีขนาดสั้น ความยาวเพียง 10 – 15 นาทีเท่านั้น หากเนื้อหาควรแบ่ง วิดีทัศน์ออกเป็นตอน ๆ เพื่อให้นักเรียนสามารถศึกษาได้โดยไม่เบื่อหน่าย นักเรียนไม่ต้องรีบเร่งในการทำความเข้าใจ บทเรียน ส่วนนักเรียนที่เรียนรู้ได้เร็วก็สามารถดูวิดีโอทัศน์ด้วยความเร็วในการเรียนรู้ของตน

1.5.2 ครูภาษาไทยต้องอธิบายวิธีการเรียนตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านให้นักเรียนเข้าใจ รวมทั้งแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ เพื่อให้ทั้งผู้ปกครองและนักเรียนยอมรับและปรับตัว

1.5.3 ครูภาษาไทยต้องจัดกิจกรรมในห้องเรียนให้นักเรียนได้ประโยชน์จากการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติและเรียนรู้จริงตามความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน ครูทำหน้าที่เป็นโค้ชคอยให้คำแนะนำ ส่งเสริมให้นักเรียนคิดโดยการตั้งคำถามและหาคำตอบ ครูควรให้นักเรียนได้ตั้งคำถามจากการชมวิดีโอทัศน์ที่บ้านมาก่อน หรือตั้งกลุ่มห้องเรียนในเฟซบุ๊กหรือไลน์ แล้วให้นักเรียนเข้ามาตั้งคำถาม และอภิปรายหาคำตอบ ในขั้นแรกครูอาจเป็นผู้ตั้งกระทู้ถามนักเรียนก่อนเพื่อสร้างความสนใจของนักเรียน และที่สำคัญที่สุด คือ ครูต้องติดตามความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ

1.5.4 ครูภาษาไทยต้องสร้างระบบประเมินผลอย่างเหมาะสมและเน้นการประเมินตามสภาพจริง ในขณะที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม ครูต้องสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนทุกคน หากนักเรียนคนใดต้องการคำแนะนำหรือความช่วยเหลือ ครูจะได้ให้ความช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างเหมาะสมตามศักยภาพ

การจัดกิจกรรมในห้องเรียนเรียนกลับทางไม่ใช้การบรรยายเหมือนการสอนแบบปกติเนื่องจากนักเรียนได้เรียนรู้สิ่งเหล่านั้น จากที่บ้านมาแล้ว ห้องเรียนกลับด้านวิชาภาษาไทย ครูจึงต้องจัดกิจกรรมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติมากที่สุด เช่น ฝึกอ่านออกเสียง ฝึกการพูด ครูต้องอำนวยความสะดวก

สะดวกในการเรียนรู้ จุดประกายการเรียนรู้ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้แบบรู้จริงและสนุกสนานกับการเรียน รวมทั้งการสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้

จากที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน เป็นการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับแนวคิดนักเรียนเป็นสำคัญ เพราะเน้นกิจกรรมของนักเรียนมากกว่าครู นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ ตามสะดวก เนื่องจากครูจัดเตรียมสื่อการเรียนรู้ให้แล้วกิจกรรมในชั้นเรียนเป็นกิจกรรมที่นักเรียนได้ฝึกคิด ฝึกปฏิบัติ ภายใต้คำแนะนำของครูทำให้นักเรียนเกิดการเรียนแบบรู้จริง ซึ่งวิจารณ์ พานิช (2556) อธิบายว่า หลักการสำคัญของการเรียนแบบรู้จริง คือ ให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามอัตราเร็วของการเรียนของตน ไม่ใช่ต้องเรียนตามอัตราเร็วที่ครูหรือชั้นเรียนกำหนด แต่เป็นการเรียนรู้โดยใช้สื่อเทคโนโลยี หรือสื่ออื่น ๆ ที่ครูกำหนด เข้ามาจัดการเรียนรู้ให้แก่แก่นักเรียนตามศักยภาพในการเรียนรู้ของแต่ละคน

1.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นิภา กู้พงษ์ศักดิ์ (2560) ได้ทำวิจัยเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อการสร้างสรรค์และความพึงพอใจต่อวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อการสร้างสรรค์เรื่องการใช้คำ ชื่อเรื่อง ภาพพจน์ และโวหาร ของนักศึกษาที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติและวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน และศึกษาความพึงพอใจต่อวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านโดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลองกับนักศึกษาที่เรียนวิชาภาษาไทยเพื่อการสร้างสรรค์ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อการสร้างสรรค์ จำนวน 3 เรื่อง หลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบ ห้องเรียนกลับด้านสูงกว่าวิธีการสอนแบบปกติ ในขณะที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องโวหารไม่แตกต่างกัน และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน ทั้ง 3 ด้านมาก

ศิริพล แสนบุญส่ง (2560) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้ห้องเรียนกลับด้าน โดยใช้เทคโนโลยีคลาวด์ ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาคอมพิวเตอร์สำหรับครูของนักศึกษาปริญญาตรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาและประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ห้องเรียนกลับด้านโดยใช้เทคโนโลยีคลาวด์ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนก่อนและหลังเรียนด้วย รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น และ 3) ศึกษาความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ห้องเรียนกลับด้านโดยใช้เทคโนโลยีคลาวด์ที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมกับผู้เรียนมาก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ห้องเรียนกลับด้านโดยใช้เทคโนโลยีคลาวด์ สามารถสรุปได้ว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ศรินยา วงษ์ช่างหล่อ และคณะ (2560) ได้ทำวิจัยเรื่องผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความรับผิดชอบในการเรียนหลักการใช้ภาษาไทยของนักเรียน

ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสวนศรีวิทยา จังหวัดชุมพร มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักการใช้ภาษาไทยของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย หลังการเรียนระหว่างกลุ่มที่ใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน กับกลุ่มที่เรียนรู้แบบปกติ 2) เปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หลังการเรียน ระหว่างกลุ่มที่ใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน กับกลุ่มที่เรียนรู้แบบปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือ แผนการจัดการเรียนรู้วิชาหลักการใช้ภาษาไทยโดยใช้แนวคิดแบบห้องเรียนกลับด้าน ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนหลักการใช้ภาษาไทยของนักเรียน ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านสูงกว่านักเรียน ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ 2) นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านมีความรับผิดชอบสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ

อมรรัตน์ รัชตะทิวกุล (2561) ได้ทำวิจัยเรื่องผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบห้องเรียนกลับทางที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ เจตคติต่อการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบห้องเรียนกลับทางที่มี ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยและแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวรรณคดีไทย ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบห้องเรียนกลับทาง ก่อนเรียนและหลังเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการ จัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบห้องเรียนกลับทางกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบเดิม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) เจตคติต่อการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการ จัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบห้องเรียนกลับทาง โดยรวมอยู่ในระดับมาก

Strayer (2007) ได้ทาการศึกษาผลของการใช้ห้องเรียนกลับด้านต่อสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ โดยการเปรียบเทียบกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียนแบบปกติและห้องเรียนกลับด้านที่ใช้ระบบผู้สอนอัจฉริยะ และศึกษาความพึงพอใจการใช้ห้องเรียนกลับด้านที่ใช้ระบบการผู้สอนอัจฉริยะ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยการใช้ห้องเรียนกลับด้านมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น และมีความพึงพอใจในการเรียนแบบห้องเรียนกลับด้าน ด้วยความหลากหลายของกิจกรรมการเรียนรู้ และการเรียนแบบปกติผู้เรียนไม่ได้มีประสบการณ์ เน้นการจามาากกว่า แต่การเรียนรู้อแบบห้องเรียน กลับด้านทาให้ผู้เรียนมีความเข้าใจพัฒนาการเรียนรู้มากขึ้น

Marlowe (2012) ได้ทาการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความเครียดของผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติ ซึ่งเกิดจากการที่ผู้เรียนสามารถเรียนได้ด้วยตนเองนอกชั้นเรียน และสามารถส่งงานตามระยะเวลาที่กำหนด อีกทั้งการเรียนแบบห้องเรียนกลับด้านสามารถลดความเครียดจากการเรียน เมื่อเทียบกับนักเรียนในชั้นอื่น ๆ มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านและเห็นประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการค้นคว้าหาความรู้ได้ด้วยตนเอง

Clark (2015) ศึกษาผลการใช้ห้องเรียนกลับทางที่มีต่อการมีปฏิสัมพันธ์และการปฏิบัติ ของนักเรียนห้องเรียนคณิตศาสตร์ในระดับชั้นมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีส่วนร่วมหรือมีปฏิสัมพันธ์มากขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับการจัดการเรียนรู้แบบดั้งเดิมนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ แบบห้องเรียนกลับทางเป็นการยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับทาง ส่งเสริมให้มีการใช้เวลาในห้องเรียนอย่างคุ้มค่า สามารถทำกิจกรรมได้อย่างหลากหลาย การ ศึกษาวิจัยครั้งนี้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับผลของการเรียนการสอนที่มีต่อการมีส่วนร่วมและการปฏิบัติ ของนักเรียน แม้ว่ารูปแบบการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับทางเป็นการเรียนการสอนที่ค่อนข้างใหม่ แต่มีศักยภาพและมีประสิทธิภาพในแง่ของการปรับปรุงนักเรียนและประสิทธิภาพการทำงานการมีส่วนร่วมในห้องเรียนคณิตศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา

ตอนที่ 2 ชุดกิจกรรมการเรียนการสอน

2.1 ความหมายของชุดกิจกรรมการเรียนการสอน

ชุดกิจกรรมเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาอย่างหนึ่งซึ่งได้พัฒนามาจากวิธีการเรียนการสอน หลายๆ ระบบเข้าด้วยกันอาจมีชื่อเรียกต่างๆกันไป เช่น ชุดการเรียนรู้ ชุดการสอน ชุดการเรียนการสอน ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของผู้จัดทำโดยอาศัยการสร้างตามแบบการสร้างชุดการสอนต่างๆ ไปเป็นสื่อการสอนที่สามารถช่วย ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เต็มความสามารถในซึ่ง การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้คำว่าชุดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีนิกวิชาการ ได้ให้ความหมายของชุดกิจกรรมไว้ดังนี้

ณเอก อึ้งเสื่อ (2555) ได้ให้ความหมาย ชุดกิจกรรมหรือชุดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง สื่อการสอนซึ่งประกอบด้วยสื่อประสมที่ถูกรวบรวมไว้อย่างสมบูรณ์ เหมาะกับเนื้อหาวิชาและจุดประสงค์ เพื่อใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพตามจุดหมายที่วางไว้ตลอดจนเสริมสร้างคุณภาพทางการศึกษา ให้สูงขึ้นและช่วยให้ผู้เรียนได้สร้างเสริมหรือพัฒนาตามเป้าหมาย ซึ่งประกอบด้วย เนื้อหาสาระ บัตร คำสั่ง ใบกิจกรรมในการทำกิจกรรม วัสดุอุปกรณ์ เอกสาร ใบความรู้ เครื่องมือ หรือสื่อจำเป็นสำหรับ กิจกรรมต่าง ๆ รวมทั้งแบบวัดประเมินผล การเรียนรู้

สะรียา สะและหมัด (2555) ได้กล่าวว่า ชุดกิจกรรมการเรียนหมายถึง สื่อการเรียนการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นลักษณะของสื่อประสม ซึ่งจัดไว้เป็นชุด ๆ โดยมีกิจกรรมประกอบการเรียนการสอนในรูปแบบต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาในแต่ละหน่วย

วิริตถาภรณ์ ลาบรรเทา (2557) ได้กล่าวว่า ชุดกิจกรรมการเรียน หมายถึง สื่อการสอนหรือชุดการเรียน ซึ่งเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่ครูเป็นผู้สร้างขึ้น ซึ่งประกอบเข้าเป็นชุดที่ก่อให้เกิดความสมบูรณ์ในตัวเอง เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาและปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง เกิดการเรียนรู้ตามขั้นตอน ตามความสนใจและความสามารถ โดยมีครูเป็นผู้ให้คำแนะนำช่วยเหลือให้ปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอนจนประสบผลสำเร็จ

พนมพร คำคุณ (2556) ได้สรุปความหมายของชุดกิจกรรม เป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่ครูเป็นผู้สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาและปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง โดยใช้แหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยครูเป็นผู้วางแผน กำหนดเป้าหมายวัตถุประสงค์การเรียนรู้และในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยครูมีหน้าที่เป็นผู้ให้คำปรึกษาเท่านั้น เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จและบรรลุตามวัตถุประสงค์

เกริก ท่วมกลาง และจินตนา ท่วมกลาง (2555) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมมาจากคำว่า Instructional Package ชุดกิจกรรมเป็นนวัตกรรมใหม่ที่ได้รับการพัฒนาจากวิธีการสอนหลาย ๆ ระบบเข้ามาผสมผสานกัน นับตั้งแต่การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) การร่วมกิจกรรมกลุ่ม การใช้สื่อในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งมีเป้าหมายให้ผู้เรียนได้เกิดการ เรียนรู้ไปทีละน้อย มีโอกาสคิดใคร่ครวญ มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมอย่างกระตือรือร้น ได้ลงมือปฏิบัติจริง โดย ทราบผลย้อนกลับทันทีหลังจากประกอบกิจกรรมนั้น ๆ

เชมณัฐ มิ่งศิริธรรม (2559) กล่าวว่า ชุดกิจกรรม หมายถึง การนำระบบสื่อประสมที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาและประสบการณ์ของแต่ละหน่วย โดยมีจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจน มีความสมบูรณ์ในตัวเองมา ช่วยในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยผู้สอนมีการเตรียมความพร้อมก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ทวี เทศมาศ (2561) กล่าวว่า ชุดกิจกรรม หมายถึง บทเรียนสำเร็จรูป บทเรียนโปรแกรม ซึ่งเป็นนวัตกรรมทางการศึกษา ประกอบด้วยวิธีการ และการทำสื่อการสอนให้สอดคล้องกับวิชา หน่วย หัวเรื่อง และวัตถุประสงค์ เพื่อช่วยในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมการเรียนการสอน คือ สื่อการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น เพื่อให้ให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง โดยมีจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจน มีความสมบูรณ์ในตัวเอง ตามขั้นตอนที่ระบุไว้ โดยมีเนื้อหา กิจกรรม และการประเมินผล รวมไว้ด้วยกัน โดยผู้เรียน สามารถเกิดการ เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายอย่างมีประสิทธิภาพ และมีผู้สอนเป็นผู้อำนวยการ คอยให้คำปรึกษา เมื่อผู้เรียนเกิดปัญหา เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จและบรรลุตาม วัตถุประสงค์

2.2 ประเภทของชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ชุดกิจกรรม เป็นการนำสื่อการสอน และกิจกรรมที่หลากหลายรูปแบบมารวมเข้าด้วยกันเพื่อสร้างเป็นชุดกิจกรรมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ซึ่งชุดกิจกรรมนั้นแบ่งออกเป็นหลากหลายประเภท นักวิชาการได้ จัดประเภทของชุดกิจกรรมไว้ดังนี้

เกริก ท่วมกลาง และจินตนา ท่วมกลาง (2555) กล่าวว่า ชุดการสอนแต่ละประเภทรุ่นมีจุดมุ่งหมาย ในการใช้แตกต่างกัน สามารถแบ่งประเภทได้ ดังนี้

1) ชุดกิจกรรมสำหรับครู เป็นชุดกิจกรรมประกอบการบรรยายจะมีเนื้อหาเพียงอย่างเดียว โดยแบ่งหัวข้อที่จะบรรยายและประกอบกิจกรรมไว้ตามลำดับขั้นให้ครูใช้ประกอบคำบรรยายตามปัญหาและหัวข้อที่ครูกำหนดให้ เพื่อความเรียบร้อยในการใช้ประกอบการสอนหรือบรรยาย

2) ชุดกิจกรรมสำหรับกลุ่ม มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกันและอาจจัดการเรียนรู้แบบศูนัยการเรียนหรือการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ ซึ่งในชุดกิจกรรมนี้จะประกอบด้วยชุดกิจกรรมย่อยสำหรับแต่ละกลุ่ม อาจเป็นสื่อรายบุคคลหรือกลุ่มก็ได้ และผู้เรียนที่เรียนจากชุดกิจกรรมแบบกลุ่มจะต้องการความช่วยเหลือจากครูเพียงเล็กน้อย ในระยะแรก หลังจากเริ่มเรียนแล้วผู้เรียนสามารถช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้

3) ชุดกิจกรรมรายบุคคล เป็นชุดการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถศึกษาความรู้ด้วยตนเองตามความสามารถของแต่ละบุคคล เมื่อศึกษาจบแล้วจะทำการทดสอบประเมินความก้าวหน้าและศึกษาชุดอื่นไปตามลำดับ

4) ชุดกิจกรรมทางไกล เป็นชุดกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเองโดยไม่ต้องเข้าชั้นเรียน เป็นชุดการสอนสำหรับผู้เรียนต่างถิ่น ซึ่งประกอบด้วยสื่อประเภท วิทยุ ภาพยนตร์ สิ่งพิมพ์ เป็นต้น

ทวี เทศมาศ (2561) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1) ชุดกิจกรรมรายบุคคล ให้ผู้เรียนเรียนด้วยตนเอง ภายในชุดกิจกรรมจะมีบทเรียนสำเร็จรูป แบบประเมินผลและสื่อการศึกษา

2) ชุดกิจกรรมประกอบการบรรยายของครูจะมีกิจกรรมที่กำหนดไว้ภายในชุดกิจกรรมแต่ต้องอาศัยครู หรือผู้ใช้ชุดกิจกรรมเป็นผู้ดำเนินการในการสอนกลุ่มใหญ่ ผู้เรียนได้รับประสบการณ์พร้อมๆกันในเวลาที่กำหนด

3) ชุดกิจกรรมสำหรับเรียนเป็นกลุ่มหรือชุดการสอนแบบศูนัยการเรียน ซึ่งผู้เรียนจะต้องปฏิบัติกิจกรรม เป็นกลุ่มตามประสบการณ์ที่จัดไว้ในบัตรคำสั่ง

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมสามารถแบ่งออกเป็นหลายประเภท ได้แก่ ชุดกิจกรรมสำหรับบุคคล ชุดกิจกรรมสำหรับกลุ่ม และชุดกิจกรรมสำหรับครู และชุดกิจกรรมทางไกล ซึ่งชุดกิจกรรมแต่ละประเภทจะมีลักษณะที่แตกต่างกันมีข้อดีที่แตกต่างกัน และจะจัดให้ผู้เรียนตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้ในแต่ละสาระ จัดตามความเหมาะสมของผู้เรียน

2.3 องค์ประกอบของชุดกิจกรรมการเรียนการสอน

การสร้างชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อจะนำมาใช้ในการเรียนการสอนนั้น ผู้สร้างจะต้องศึกษาองค์ประกอบของชุดของการเรียนการสอน เพื่อผู้สร้างจะต้องศึกษาองค์ประกอบของชุดการเรียนการสอนว่ามีองค์ประกอบอะไรบ้าง เพื่อที่จะได้นำมากำหนดองค์ประกอบของชุดการเรียนการสอนที่จะสร้างขึ้น ซึ่งมีนักวิชาการศึกษาได้กล่าวถึงองค์ประกอบของชุดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ ดังนี้

ทิตินา แชมมณี (2556) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย

1. ชื่อกิจกรรม ประกอบด้วยหมายเลขกิจกรรม ชื่อของกิจกรรม และเนื้อหาของกิจกรรมเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายนั้น
2. คำชี้แจง เป็นส่วนที่อธิบายความมุ่งหมายหลักของกิจกรรม และลักษณะของกิจกรรมเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายนั้น
3. จุดมุ่งหมาย เป็นส่วนที่สำคัญ
4. แนวคิดเป็นส่วนที่ระบุเนื้อหา หรือโมทัศน์ของกิจกรรมนั้น ส่วนนี้ควรจะได้รับกรำและเน้นเป็นพิเศษ
5. สื่อ เป็นส่วนที่ระบุถึงวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการดำเนินกิจกรรม เพื่อให้ครุทราบว่าจะต้องเตรียมอะไรบ้าง
6. เวลาที่ใช้ เป็นส่วนที่ระบุจำนวนเวลาโดยประมาณว่ากิจกรรมควรใช้เวลาเพียงใด
7. ขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม เป็นส่วนที่ระบุการจัดกิจกรรมเพื่อบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้
8. ภาคผนวก ในส่วนนี้จะให้ตัวอย่างวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัด กิจกรรมและข้อมูลอื่นๆ ที่จำเป็นสำหรับครุ รวมทั้งเฉลยแบบทดสอบ

เกริก ท่วมกลาง และจินตนา ท่วมกลาง (2555) กล่าวว่า องค์ประกอบของชุดกิจกรรม คือคู่มือการใช้ชุดกิจกรรมแบบศูนย์การเรียนเป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ครุและผู้เรียนได้ศึกษาก่อนที่จะนำชุดการสอนไปใช้ โดยภายในชุดคู่มือจะชี้แจงถึงวิธีการใช้การสอนนั้นให้แก่ครุและผู้เรียนได้เข้าใจ โดยคู่มือจะประกอบด้วย คำนำ ส่วนประกอบของชุดการสอน คำชี้แจง สิ่งที่ครุและนักเรียนต้องเตรียม บทบาทของครุผู้สอนและบทบาทของนักเรียน การจัดชั้นเรียนและแผนผังการจัดชั้นเรียน แผนการจัดการเรียนรู้ เนื้อหาสาระของชุดการสอน แบบฝึกปฏิบัติหรือแบบฝึกหัด แบบทดสอบสำหรับการประเมินผล และกระดาษคำตอบพร้อมเฉลย

เชมณัฐ มิ่งศิริธรรม (2559) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีองค์ประกอบ ได้แก่ ชื่อกิจกรรม คำชี้แจง จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา ใบความรู้ แบบประเมินผลที่เป็นแบบทดสอบหรือแบบฝึกหัด และภาคผนวก ซึ่งเป็นส่วนที่ต้องการให้ผู้เรียนศึกษาเพิ่มเติม

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนมีผู้กำหนด ไว้หลายรูปแบบ สรุปได้ว่า องค์ประกอบของชุดกิจกรรมการเรียนการสอน ส่วนใหญ่จะมีลักษณะคล้ายคลึงกันและมีองค์ประกอบหลักที่สำคัญได้แก่ คู่มือการใช้ชุดกิจกรรม เนื้อหา กิจกรรมการเรียน และการประเมินผล

2.4 หลักการสร้างชุดกิจกรรม

การสร้างชุดกิจกรรมต้องมีกระบวนการในการดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอน มีนักวิชาการได้กล่าวถึง หลักการสร้างชุดกิจกรรมไว้หลายท่าน ดังนี้

เกริก ท่วมกลาง และจินตนา ท่วมกลาง (2555) กล่าวว่า หลักการสร้างชุดกิจกรรม เป็นการสร้างสื่อผสมที่ต้องมีองค์ประกอบครบถ้วนจึงจะสามารถสร้างชุดกิจกรรมได้อย่างสมบูรณ์ซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้

1) สำรวจเรื่องที่จะสร้างชุดกิจกรรม ศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้หรือสภาพปัญหาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านมาว่าหน่วยการเรียนรู้ใดที่ผู้เรียนขาดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระ หรือขาดสื่อการสอนสำหรับผู้เรียนศึกษาค้นคว้า

2) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างหรือพัฒนาชุดการสอนที่จะทำให้เข้าใจหลักการสร้างที่ถูกต้อง ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

3) กำหนดประเภทของชุดการสอน โดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของการใช้เพื่อจัดการเรียนรู้ เนื้อหา และระยะเวลา

4) กำหนดสาระและจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยเรียงเนื้อหาความสำคัญและความยากง่าย

5) เขียนสาระการเรียนรู้ย่อย เมื่อกำหนดสาระการเรียนรู้ย่อยได้ครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว ต่อไปเป็นกระบวนการที่ผู้สร้างต้องศึกษาค้นคว้าเพื่อนำเนื้อหาสาระมาเรียบเรียงให้มีเนื้อหาครอบคลุม ชัดเจน อ่านเข้าใจง่าย และสมบูรณ์เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน ไม่ควรนำเนื้อหาจากหนังสือเพียงเล่มเดียว เพราะจะทำให้เนื้อหาไม่ครอบคลุม

6) สร้างแบบประเมินก่อนเรียน - หลังเรียน

7) กำหนดภาพประกอบและกิจกรรม

8) จัดทำรูปเล่มหรือองค์ประกอบในแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้

9) ประเมินความเหมาะสม โดยนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดทำชุดการสอน ด้านหลักสูตร ด้านการ วัดประเมินผล เพื่อประเมินความเหมาะสมอีกครั้ง โดยยึดเกณฑ์การประเมินค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป

10) หาประสิทธิภาพ โดยดำเนินการใน 3 ขั้นตอน คือ การทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง การทดลองแบบกลุ่ม เล็ก และการทดลองภาคสนาม

เชมณัฐ มิ่งศิริธรรม (2559) กล่าวว่า หลักการสร้างชุดกิจกรรมอย่างสร้างสรรค์ จำเป็นต้องออกแบบให้แตกต่างจากชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเดิม โดยอาจนำการใช้รูปภาพที่ดึงดูดความสนใจมา

ประกอบเนื้อหา ออกแบบกิจกรรมเน้นฝึกทักษะการคิด วิเคราะห์ และการมีส่วนร่วมของผู้เรียน ซึ่งเทคนิคในการสร้างชุดกิจกรรมมี ดังนี้

- 1) การกำหนดการเรียนรู้โดยการแบ่งหน่วยการเรียนรู้ สามารถแบ่งได้หลายแบบ เช่น แบ่งตามตำราหรือ บทเรียน แบ่งตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร แบ่งตามเหมาะสม เป็นต้น
- 2) การกำหนดเนื้อหาที่มีความซับซ้อน ควรแบ่งเนื้อหาออกเป็นเนื้อหาย่อย ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเรียนไปตามลำดับจากง่ายไปยาก ไม่ควรนำเสนอเนื้อหาเพียงอย่างเดียวควรออกแบบให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับเนื้อหาเป็นระยะจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาง่ายขึ้น
- 3) กลุ่มเป้าหมาย ออกแบบชุดกิจกรรมให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน
- 4) สื่อในชุดกิจกรรม ต้องคำนึงถึงความสามารถของสื่อในชุดกิจกรรมอาจจะมีเทคโนโลยีต่าง ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกในการเรียนรู้

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า หลักการสร้างชุดกิจกรรมมีขั้นตอนที่แตกต่างกันโดยขึ้นอยู่กับผู้สร้างชุดกิจกรรมแต่จะต้องมีองค์ประกอบของชุดกิจกรรมที่ครบถ้วนสมบูรณ์

2.5 ประโยชน์ของชุดกิจกรรม

ชุดกิจกรรมเป็นนวัตกรรมที่ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้ ซึ่งนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดกิจกรรมไว้ ดังนี้

- 1) ให้ประสบการณ์ผู้เรียนเป็นไปในแนวทางเดียวกัน
- 2) สร้างความมั่นใจให้กับครูผู้สอน เพราะชุดกิจกรรมมีกระบวนการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน มีสื่อการสอนและมีข้อเสนอแนะในการใช้อย่างละเอียดสามารถนำไปใช้ได้ทันที
- 3) แก้ปัญหาการขาดแคลนครูได้ อาจใช้ชุดกิจกรรมเนื่องจากครูไม่เพียงพอหรือมาสอนไม่ได้
- 4) ฝึกให้นักเรียนได้เรียนรู้จากการกระทำนอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียนปกติ เป็นการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียนอย่างกว้างขวางที่เน้นกระบวนการเรียนรู้มากกว่าเนื้อหา
- 5) ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนของครูโดยลดบทบาทในการสอน เพิ่มการมีส่วนร่วมของผู้เรียน

ทวี เทศมาศ (2561) กล่าวว่า ประโยชน์ของชุดกิจกรรมสามารถแบ่งออกเป็นสองส่วนใหญ่ ๆ คือ ประโยชน์ต่อผู้สอนและประโยชน์ต่อผู้เรียน ดังนี้

- 1) ประโยชน์ต่อผู้สอน คือ ช่วยทำผู้สอนเกิดความมั่นใจและความเชื่อมั่นในตนเอง ช่วยสร้างความพร้อม ส่งผลถึงการสร้างประสิทธิภาพในการถ่ายทอดความรู้ เนื้อหา และประสบการณ์ที่ซับซ้อน นอกจากนี้ยังช่วยทำให้การสอนมีมาตรฐานเดียวกัน ลดภาระของผู้สอน แก้ปัญหาการขาดแคลนครูสอนได้เป็นอย่างดี

2) ประโยชน์ต่อผู้เรียน คือ ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) ตาม จุดประสงค์ของการเรียนรู้ในหน่วยนั้นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากข้อมูลข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมมีประโยชน์ทั้งต่อตัวผู้สอนและผู้เรียน เป็นนวัตกรรมที่ช่วยแก้ปัญหาในการจัดการเรียนรู้ได้ในหลายๆ ด้าน เช่น เพิ่มความมั่นใจในการถ่ายทอดความรู้ของครู ลดปัญหาการขาดแคลนครูได้ในบางโอกาส ส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้โดยเน้นกระบวนการเรียนรู้มากกว่าเนื้อหาหรือทฤษฎี เป็นต้น

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทาริกา สมพงษ์และคณะ (2563) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม การเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 75/75 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง ที่พัฒนาขึ้น 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการกำกับตนเองที่พัฒนาขึ้น 4) ศึกษาความสามารถในการกำกับตนเองของนักเรียน ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง ที่พัฒนาขึ้น ผลการวิจัยพบว่า 1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการกำกับตนเอง ที่พัฒนาขึ้น หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการกำกับตนเอง ที่พัฒนาขึ้น อยู่ในระดับมาก 4. ความสามารถในการกำกับตนเองของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการกำกับตนเอง ที่พัฒนาขึ้น อยู่ในระดับมาก

อัจฉรา ตาเล๊ะเจ๊ะโซะ อนันต์อารีย์พงศ์ และพูนสุข อุดม (2560) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมการเขียนเรื่องตามจินตนาการวิชาภาษาไทยโดยใช้สื่อประสมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเขียนเรื่องตามจินตนาการวิชาภาษาไทยโดยใช้สื่อประสมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนเรื่องตามจินตนาการวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมโดยใช้สื่อประสม ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดกิจกรรมการเขียนเรื่องตามจินตนาการวิชาภาษาไทยโดยใช้สื่อประสม มีประสิทธิภาพ (E1 /E2) เท่ากับ 81.76/84.76 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์การเขียนเรื่องตามจินตนาการวิชา ภาษาไทยหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเขียนเรื่องตามจินตนาการวิชาภาษาไทยโดยใช้สื่อประสมสูงกว่าก่อนเรียน

สุวีรวรรณ ชัยเพชร วัฒนา รัตนพรหม และประสิทธิ์ ทองแจ่ม (2558) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมการเขียนสะกดคำภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดกิจกรรมการเขียนสะกดคำภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพของกระบวนการและของผลผลิตตามเกณฑ์ร้อยละ 80 (80/80) 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเขียนสะกดคำภาษาไทย ผลการวิจัย พบว่า ชุดกิจกรรมการเขียนสะกดคำภาษาไทยสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพของกระบวนการและของผลผลิต เท่ากับ 84.77/82.50 และมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.65 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการเขียนสะกดคำระดับมากที่สุด

ตอนที่ 3 ชนิดของคำในภาษาไทย

3.1 ชนิดของคำในภาษาไทย

การวิเคราะห์ภาษาในปัจจุบัน มีไวยากรณ์หลายแนวที่เป็นที่นิยม เช่น ไวยากรณ์แนวดั้งเดิม ไวยากรณ์แนวโครงสร้าง ไวยากรณ์แนวการก เป็นต้น ไวยากรณ์แต่ละแนวต่างก็มีหลักในการวิเคราะห์คำ วลี ประโยคแตกต่างกันไป การวิเคราะห์ชนิดของคำก็เป็นอีกหัวข้อหนึ่งที่มีการวิเคราะห์ค่อนข้างแตกต่างกันในไวยากรณ์แต่ละแนว ดังนั้น เอกสารประกอบการสอนเล่มนี้จะแบ่งชนิดของคำตามแนวไวยากรณ์ดั้งเดิม ซึ่งก็คือ หนังสือหลักภาษาไทย ของพระยาอุปกิตศิลปสาร เนื่องจากเป็นตำราภาษาไทยที่ได้รับการยกย่องและใช้เรียนใช้สอนกันมาเป็นเวลานาน

พระยาอุปกิตศิลปสาร (2546) กล่าวว่า ภาษาไทยเรามักเป็นคำโดดๆ ไม่มีที่สังเกต แน่นนอนว่าเป็นคำชนิดใด คำชนิดหนึ่งจะนำไปใช้เป็นคำอีกชนิดหนึ่งก็ได้แล้วแต่รูปของประโยค ดังนั้นจึงควรสังเกตว่าการที่แยกชนิดของคำออกเป็นชนิดๆ นั้นก็เพื่อจะให้เราทราบว่าต้นรากของคำนั้นๆ ว่าเป็นคำชนิดใดจะได้นำไปใช้ให้ถูกหน้าที่ ซึ่งพระยาอุปกิตศิลปสาร (2546: 70) ได้แบ่งชนิดของคำออกเป็น 7 ชนิด ดังต่อไปนี้

1. คำนาม

คำนาม คือ คำที่ใช้เรียกชื่อ คน สัตว์ สิ่งของ ทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม สามารถแบ่งได้เป็น 5 ชนิดคือ

1.1 สามานยนาม คือ คำนามที่ใช้เรียกชื่อทั่วไป เช่น โรงเรียน พัดลม ปากกา หนังสือ โต๊ะนักเรียน เป็นต้น แต่มีสามานยนามจำพวกหนึ่งใช้เรียกชื่อที่เป็นจำพวกย่อยของจำพวกใหญ่อีกที เช่น พิราบ จิ้ง เป็นต้น เป็นจำพวกย่อยของ นก และ คน เป็น นกพิราบ คนจิ้ง สามานยนามกลุ่มนี้ เรียกว่า สามานยนามย่อย

1.2 **วิสามานยนาม** คือ คำนามที่ใช้เรียกชื่อเฉพาะสำหรับเรียกคน สัตว์ และสิ่งของ เช่น อุดรธานี (ชื่อจังหวัด) สมหญิง (ชื่อคน) โปธิสมภรณ์ (ชื่อวัด) ราชดา เนิน (ชื่อถนน) เป็นต้น

1.3 **สมุหนาม** คือ คำนามที่ใช้เรียกชื่อ คน สัตว์ หรือสิ่งของที่อยู่รวมกันเป็นหมวดหมู่ มักอยู่หน้า คำนาม เช่น

ฝูงนกบินกลับรัง

สมุหนามจะต้องทำหน้าที่เป็นประธาน กรรม หรือส่วนขยายของประโยคได้เหมือนกับ สามานยนาม แต่หากทำหน้าที่ประกอบนามอื่นเพื่อแสดงลักษณะของนามนั้นให้ชัดเจนขึ้นจะเป็นคำลักษณนาม เช่น

ฝูงนกบินกลับรัง

(สมุหนาม)

นก 1 ฝูงบินกลับรัง

(ลักษณนาม)

นอกจากนี้คำสมุหนามบางคำที่เป็นชื่อของสถานที่หรือองค์กรต่างๆ หากหมายถึง สถานที่หรือ องค์กรตามรูปศัพท์จะเป็นคำสามานยนาม แต่หากหมายถึงกลุ่มคนผู้มีหน้าที่รับผิดชอบใน สถานที่หรือ องค์กรนั้นๆ จะเป็นคำสมุหนาม เช่น

บริษัทตั้งอยู่ที่จังหวัดอุดรธานี

(สามานยนาม)

บริษัทขอขอบคุณประชาชน

(สมุหนาม)

1.4 **ลักษณนาม** คือ คำนามที่ใช้บอกลักษณะของคำนามที่ไปประกอบ เพื่อให้รู้ว่าคำนามนั้นมี ลักษณะอย่างไร ตำแหน่งของคำลักษณนามสามารถปรากฏได้ 3 ตำแหน่ง คือ

1.4.1 ปรากฏหลังคำบอกจำนวน เช่น

หนังสือ 2 เล่ม

1.4.2 ปรากฏหลังคำนาม เช่น

หนังสือเล่มใหม่

1.4.3 ปรากฏหลังคำกริยา เช่น

ส่งงานให้ไบลี

ขอหอมที่

แม้ลักษณนามจะใช้ประกอบคำนามเพื่อบอกลักษณะของนามนั้นๆ แต่การใช้ลักษณนาม มักใช้ ตามความนิยมเป็นสำคัญ เพราะไม่สามารถจะบอกเป็นกฎที่แน่นอนได้ว่าคำนามชนิดนี้จะต้องใช้ ลักษณะ นามแบบนี้ เพราะคำนามบางคำก็มีลักษณะที่แตกต่างกันแต่ใช้คำลักษณนามเหมือนกัน เช่น รถยนต์ 1 คัน ซ้อน 1 คัน และ ร่ม 1 คัน เป็นต้น ดังนั้น ผู้ใช้ภาษาจึงต้องศึกษาและเลือกใช้ให้ถูกต้อง เหมาะสม เพราะ ลักษณนามนับเป็นลักษณะพิเศษของภาษาไทย เพื่อแสดงความชัดเจนของภาษาให้แจ่มแจ้งยิ่งขึ้น

1.5 **อาการนาม** คือ คำนามที่เกิดจากคำกริยาและคำวิเศษณ์โดยการเติมคำว่า “การ” และ “ความ” นำหน้า มีหลักเกณฑ์ดังนี้

1.5.1 การ ใช้นำหน้าเฉพาะคำกริยาเท่านั้น และต้องเป็นคำกริยาที่แสดงความเป็นไปในทางกาย และวาจา เช่น การกิน การนั่ง การนอน การวิ่ง เป็นต้น

1.5.2 ความ ใช้นำหน้าคำกริยาที่เกี่ยวข้องกับจิตใจ เช่น ความรัก ความโกรธ เป็นต้น และใช้ นำหน้าคำวิเศษณ์ เพื่อบอกลักษณะต่างๆ เช่น ความดี ความชั่ว ความสวย เป็นต้น

ในบางครั้ง การ และ ความ สามารถนำหน้าคำกริยาตัวเดียวกันได้ แต่ให้ความหมายที่แตกต่างกัน คือ การ มักแสดง “กระบวนการในการทำกริยา” แต่ ความ มักแสดง “สภาพของกริยา” หรือหากกล่าว ง่ายๆ คือ การ นำหน้ากริยาตัวใด มักจะเป็นรูปธรรม ส่วน ความ นำหน้ากริยาตัวใด มักจะ เป็นนามธรรม มากกว่า เช่น

ตำรวจกำลังพิสูจน์การตายของเขา

ความตายเป็นสิ่งที่แน่นอน

คำกริยาบางคำสามารถเติม การ นำหน้าได้ แต่ไม่สามารถเติม ความ ได้ ในทำนอง เดียวกัน คำกริยาบางคำก็เติมได้เฉพาะ ความ เท่านั้น เติม การ นำหน้าไม่ได้ เช่น

กิน การกิน * ความกิน 1

นั่ง การนั่ง * ความนั่ง

นอกจากนี้คำนามบางคำถึงแม้จะมีคำว่า “การ” นำหน้าก็ไม่ใช่อาการนาม เช่น การบ้าน การเมือง การเรียน การเงิน การไฟฟ้า การงาน เป็นต้น เพราะคำว่า “การ” ไม่ได้นำหน้า คำกริยา แต่ นำหน้าคำนาม ดังนั้นคำเหล่านี้จึงเป็นคำสามัญนามไม่ใช่อาการนาม

2. คำสรรพนาม

คือ คำที่ใช้แทนคำนามหรือข้อความที่กล่าวมาแล้ว เพื่อไม่ต้องกล่าวนาม หรือข้อความนั้นซ้ำ สามารถแบ่งได้เป็น 6 ชนิดคือ

2.1 บุรุษสรรพนาม คือ คำสรรพนามที่ใช้แทนบุคคลที่เกี่ยวข้อง แบ่งเป็น 3 ชนิดย่อย คือ

2.1.1 บุรุษที่ 1 ใช้แทนผู้พูด เช่น ฉัน ดิฉัน ผม ข้า ข้าพเจ้า เกล้ากระหม่อม เป็นต้น

2.1.2 บุรุษที่ 2 ใช้แทนผู้ที่พูดด้วย เช่น คุณ ท่าน เธอ เอ็ง ฝ่าพระบาท เป็นต้น

2.1.3 บุรุษที่ 3 ใช้แทนผู้ที่กล่าวถึง เช่น เขา มัน พระองค์ท่าน เป็นต้น

กำชัย ทองหล่อ (2550) กล่าวว่า การสังเกตคำบุรุษสรรพนามว่าจะเป็นบุรุษที่หนึ่ง ที่สอง หรือที่ สามนั้น ให้ดูหน้าของคำเป็นสำคัญ เพราะคำบางคำอาจเป็นได้หลายบุรุษ ขึ้นอยู่กับว่าทำหน้าที่เป็นผู้พูด ผู้ฟังหรือผู้ที่กล่าวถึง เช่น

ในการกล่าวปราศรัย นายดำกล่าวว่า “สวัสดิ์ท่านที่เคารพ” (บุรุษที่ 2)
 นายดำมาที่โรงเรียน และพูดกับเจ้าหน้าที่คนหนึ่งว่า “ฝากเรียนท่านด้วยนะ ครับ ว่าผมมาเยี่ยม”
 (บุรุษที่ 3)

2.2 ประพันธสรรพนาม คือ สรรพนามที่ใช้แทนนามที่อยู่ข้างหน้า ในขณะที่เดียวกันก็ทำหน้าที่เชื่อมประโยคให้เกี่ยวพันกัน มักพบประพันธสรรพนามเชื่อมประโยคความซ้อน เช่น ที่ ซึ่ง อัน ผู้ เป็นต้น ตัวอย่างเช่น

ฉันชอบหนังสือที่แม่ซื้อให้ (ที่ แทน หนังสือ)
 คนซึ่งชอบขโมยจะต้องติดคุก (ซึ่ง แทน คน)

2.3 วิภาคสรรพนาม คือ คำสรรพนามที่ใช้แทนนาม เพื่อแบ่งแยกนามนั้นออกเป็น ส่วนๆ โดยใช้กริยาตัวเดียวกัน เช่น ต่าง บ้าง กัน เป็นต้น ซึ่งมีหลักการใช้ต่างกัดังนี้

2.3.1 ต่าง ใช้แทนนามข้างหน้า เพื่อให้รู้ว่านามนั้นจำแนกเป็นหลายส่วน แต่ทำกริยา อย่างเดียวกัน เช่น อาจารย์ต่างตรวจข้อสอบ

เราต่างเป็นคนไทย

2.3.2 บ้าง ใช้แทนนามข้างหน้า เพื่อให้รู้ว่านามนั้นจำแนกเป็นหลายส่วน แต่แยกทำกริยาต่างกั คำว่า บ้าง มักใช้เป็นคู่ และมักปรากฏในประโยค 2 ประโยคที่มีโครงสร้างคล้ายคลึงกัน เช่น

นักเรียนบ้างอ่านหนังสือ บ้างคุยกัน

คนงานบ้างกวาดพื้น บ้างถูพื้น

2.3.3 กัน ใช้แทนนามข้างหน้า เพื่อให้รู้ว่านามนั้นจำแนกเป็นหลายส่วน แต่ทำกริยา เกี่ยวข้องกัน เช่น นักเลงตีกัน

สามีภรรยาคู่นี้มักทะเลาะกันเสมอ

2.4 นิยมสรรพนาม คือ คำสรรพนามที่ใช้แทนคำนามเพื่อกำหนดความหมายให้แน่นอน ชัดเจน อีกทั้งสามารถใช้บอกกระยะใกล้ไกลได้ มีทั้งหมด 8 คำ คือ นี้ นั่น โน่น นั่น และ นี่ นั่น โน่น นั่น ใช้ ต่างกัดังนี้

2.4.1 นี้ นั่น โน่น นั่น สามารถใช้ตามหลังคำกริยาหรือขึ้นต้นประโยคก็ได้ เช่น

นี่ใหม่จะ (ใช้ตามหลังคำกริยา)

นั่นคือร้านอาหาร (ใช้ขึ้นต้นประโยค)

2.4.2 นี้ นั่น โน่น นั่น ต้องใช้ตามหลังคำบุพบทเสมอ เช่น

เขาไม่ควรวางของไว้นี้

พ่อเดินเข้าไปในนั่น

2.5 อนิยมสรรพนาม คือ คำสรรพนามที่ใช้แทนคำนามที่ไม่ได้กำหนดแน่นอนชัดเจนว่า หมายถึง

ผู้ใด อะไร หรือสิ่งใด เช่น ใคร อะไร ไหน ไต เป็นต้น ตัวอย่างเช่น

เราไม่ควรบอกความลับนี้แก่ใคร

ถ้าเธออยากทานอะไรก็สั่งได้เลย

ตัวอย่างจะสังเกตเห็นว่า คำที่เป็นนิยมนิพนธ์นามนั้นคล้ายคำถาม แต่เมื่อดู เนื้อความจะเห็นว่า ไม่ใช่ประโยคคำถาม แต่ต้องการกล่าวแบบกว้างไม่เฉพาะเจาะจงหรือกำหนดแน่นอนลงไป

2.6 ปรุจฉาสรพนาม คือ คำสรพนามที่ใช้แทนคำที่เป็นคำถาม เช่น ใคร อะไร ไหน เป็นต้น ตัวอย่างเช่น ใครจะไปกินข้าวกับฉัน

เธออยากกินอะไร

หนังสืออยู่ไหน

3. คำกริยา

คือ คำที่แสดงอาการของคำนามหรือสรพนาม เพื่อให้รู้ว่าคำนามหรือสรพนามนั้นทำอะไร หรือเป็นอย่างไร แบ่งออกเป็น 4 ชนิด

3.1 อกรรมกริยา คือ คำกริยาที่ไม่ต้องมีกรรมมารับข้างท้ายก็ได้ความสมบูรณ์ ตัวอย่างเช่น

นักเรียนนั่งบนพื้น

นอกจากนี้ในภาษาไทยยังมีคำวิเศษณ์บางคำที่สามารถใช้เป็นคำอกรรมกริยาได้ เช่น เขาหล่อ เธอ สวย น้องผอม เป็นต้น คำว่า หล่อ สวย ผอม เป็นคำอกรรมกริยา

3.2 สกรรมกริยา คือ คำกริยาที่ต้องมีกรรมมารับข้างท้ายจึงจะได้ความสมบูรณ์ ตัวอย่างเช่น

ฉันกินข้าว

นอกจากนี้คำกริยาบางคำสามารถเป็นได้ทั้งอกรรมกริยาและสกรรมกริยา เช่น

หน้าต่างบานนั้นเปิด (เป็นอกรรมกริยา)

เขาเปิดหน้าต่าง (เป็นสกรรมกริยา)

3.3 วิกตรรกกริยา คือ คำกริยาที่ต้องอาศัยคำนามหรือสรพนามมาช่วยขยาย จึงจะได้ความสมบูรณ์ ได้แก่ เป็น อยู่ คือ เหมือน คล้าย มี เป็นต้น ตัวอย่างเช่น

แม่ของฉันเป็นครู

ข้อสังเกตประการหนึ่งคือ วิกตรรกกริยามีลักษณะคล้ายคำสกรรมกริยา เนื่องจากมี คำนามหรือสรพนามมาต่อท้าย เพียงแต่นามหรือสรพนามนั้นไม่ได้ทำหน้าที่เป็นกรรมดังเช่น สกรรมกริยา แต่ทำหน้าที่ขยายหรือเป็นส่วนเติมเต็ม ดังนั้นวิธีการสังเกตว่ากริยาตัวใดเป็นวิกตรรกกริยา หรือสกรรมกริยา คือ วิกตรรกกริยาจะไม่สามารถปรากฏหลังคำว่า “ถูก” ได้อย่างสกรรมกริยา ตัวอย่างเช่น

แม่ของฉันเป็นครู ---> * ครูถูกเป็น
หน้าตาของเขาคล้ายพ่อ ---> * พ่อถูกคล้าย

3.4 กริยานุเคราะห์ คือ คำกริยาที่ทำหน้าที่ช่วยกริยาหลักในประโยคให้ได้รับความครบตาม ระเบียบของกริยาได้แก่

3.4.1 มาลา หมายถึง ระเบียบของกริยาที่แสดงออกมาเป็นความหมายต่างๆ เช่น เนื้อความ คาคณะเน เนื้อความบังคับ เนื้อความอ่อนวอน เป็นต้น ตัวอย่างเช่น

น้องคงไปโรงเรียน

3.4.2 กาล หมายถึง ระเบียบของกริยาที่ใช้ต่างกันตามกาลต่างๆ เช่น อดีต ปัจจุบัน อนาคต เป็นต้น ตัวอย่างเช่น

เธอได้อ่านหนังสือ

เธออ่านหนังสือแล้ว

3.4.3 วาจก หมายถึง ระเบียบของกริยาที่บอกว่าประธานเป็นการทำอะไร เช่น เป็นผู้กระทำ ผู้ถูกกระทำ ผู้รับใช้ เป็นต้น ตัวอย่างเช่น

แม่ให้น้องกวาดบ้าน

4. คำวิเศษณ์

คือ คำที่ใช้ประกอบคำอื่นเพื่อให้ความหมายของคำนั้นชัดเจนยิ่งขึ้น คำวิเศษณ์อาจประกอบ คำนาม เช่น คนอ้วนสวมเสื้อสีดำ ประกอบคำสรรพนาม เช่น พวกเราทั้งหมดจะไปเที่ยว ประกอบคำ กริยา เช่น สนุกตัวนั้นวิ่งเร็ว หรือประกอบคำวิเศษณ์ด้วยกันก็ได้ เช่น น้องกินจุม เป็นต้น คำวิเศษณ์ สามารถแบ่งได้เป็น 10 ชนิด ดังนี้

4.1 ลักษณะวิเศษณ์ คือ คำวิเศษณ์ที่ใช้บอกลักษณะของคำให้ชัดเจน มักอยู่หลังคำที่จะขยายได้แก่

4.1.1 บอกชนิด เช่น ดี เลว แก่ อ่อน นุ่ม สาว เป็นต้น

4.1.2 บอกขนาด เช่น ใหญ่ โต เล็ก กว้าง ยาว อ้วน เป็นต้น

4.1.3 บอกสัณฐาน เช่น กลม แบน เป้น ทุย เป็นต้น

4.1.4 บอกสี เช่น ขาว ด า แดง เหลือง ชมพู เป็นต้น

4.1.5 บอกเสียง เช่น เพราะ ดัง ค่อย แหบ เครื่อ เป็นต้น

4.1.6 บอกกลิ่น เช่น หอมเหม็น ฉุน เป็นต้น

4.1.7 บอกรส เช่น เปรี้ยว หวาน มัน เค็ม เผ็ด จืด เป็นต้น

4.1.8 บอกสัมผัส เช่น ร้อน เย็น อุ่น นุ่ม แข็ง เป็นต้น

4.1.9 บอกอาการ เช่น เร็ว ไว ช้า ฉลาด เชื้อ เอื้อย เปรี้ยว เป็นต้น

ตัวอย่างเช่น

ผู้หญิงสาวคนนั้นพูดเพราะมาก

4.2 กาลวิเศษณ์ คือ คำวิเศษณ์ที่ใช้บอกเวลา เพื่อให้คำที่ประกอบนั้นมี ความหมาย ชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น เข้า สาย บ่าย เทียง เย็น คำ โบราณ ปัจจุบัน ช้า เร็ว กลางคืน กลางวัน พุ่งนี้ เป็นต้น

ตัวอย่างเช่น

คนโบราณมักสร้างบ้านริมแม่น้ำ

4.3 สถานวิเศษณ์ คือ คำวิเศษณ์ที่ใช้บอกสถานที่หรือระยะที่ตั้งอยู่ เช่น บน ล่าง เหนือ ใต้ ไกล ใกล้ เป็นต้น

ตัวอย่างเช่น

พี่เรียนชั้นบนส่วนน้องเรียนชั้นล่าง

ข้อสังเกตประการหนึ่งคือ กาลวิเศษณ์นี้ถ้ามีคำนามหรือคำสรรพนามมาต่อท้าย จะถือว่าเป็นคำบุพบท

ตัวอย่างเช่น

เขานั่งใกล้ฉัน

4.4 ประมาณวิเศษณ์ คือ คำวิเศษณ์ที่บอกจำนวน แบ่งออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

4.4.1 บอกจำนวนจำกัด เช่น ทั้งหมด ทั้งหลาย ทั้งสิ้น ทั้งปวง ทั้งผอง ปวง ผอง หมด ทุก เป็นต้น

ตัวอย่างเช่น

พ่อแม่รักลูกทุกคน

4.4.2 บอกจำนวนไม่จำกัด เช่น มาก น้อย หลาย จุ เยอะ เป็นต้น

ตัวอย่างเช่น

นักเรียนหลายคนไม่มาเรียน

4.4.3 บอกจำนวนแบ่งแยก เช่น บาง บ้าง คนละ สิ่งละ เป็นต้น

ตัวอย่างเช่น

นักเรียนบางคนตั้งใจเรียน บางคนก็เกียจ

4.4.4 บอกจำนวนนับ เช่น หนึ่ง (1) สอง (2) สาม (3) ร้อย (100) พัน (1,000) เป็นต้น หรือบอกจำนวนในแง่ลำดับที่ เช่น ที่หนึ่ง ที่สาม แรก สุดท้าย กลาง เป็นต้น

ตัวอย่างเช่น

เขามีลูกชาย 3 คน

4.5 นิยมวิเศษณ์ คือ คำวิเศษณ์ที่บอกความหมายชัดเจนแน่นอน และชี้เฉพาะเจาะจงลง ไป เช่น

นี่ นั่น โน่น นี นั่น โน่น เป็นต้น

ตัวอย่างเช่น

เสื้อนั้นยังไม่ได้ซัก

4.6 อนิยมวิเศษณ์ คือ คำวิเศษณ์ที่บอกความไม่แน่นอนไม่ได้เฉพาะเจาะจงลงไป แต่มีได้เป็นคำถามหรือแสดงความสงสัยให้ตอบคำถาม เช่น อื่น ต่างๆ นานา อื่นใด อะไร ไใด ไหน ทำไม ก็ เช่นไร

ตัวอย่างเช่น

เขาอ่านหนังสืออะไรเวลาใดก็ได้

4.7 ปฤจฉาวิเศษณ์ คือ คำวิเศษณ์ที่เป็นคำถามหรือแสดงความสงสัยและต้องการคำตอบ เช่น อะไร ไใด ไหน ทำไม เพราะอะไร เมื่อไร ก็ อย่างไร เช่นไร เท่าไร หรือ เป็นต้น

ตัวอย่างเช่น

เพราะอะไรเธอจึงไม่ไปโรงเรียน

4.8 ประติชญาวิเศษณ์ คือ คำวิเศษณ์ที่แสดงการตอบรับหรือขานรับของคู่สนทนาที่ตอบโต้กัน เช่น จำ ขอรับ โวย เจ้าขา เป็นต้น

ตัวอย่างเช่น

แม่จ๋า หนูอยากกินขนม

4.9 ประพันธวิเศษณ์ คือ คำวิเศษณ์ที่ทำหน้าที่เชื่อมประโยคให้เกี่ยวข้องกัน เช่น ที่ ซึ่ง อัน อย่าง ที่ คือ เพื่อ เป็นต้น

ตัวอย่างเช่น

หนังสือเล่มนี้ดีที่ราคาถูก

พระยาอุปกิตศิลปสาร (2546) อธิบายว่าประพันธสรรพนามและประพันธวิเศษณ์ ค่อนข้างใกล้เคียงกันคือ ใช้เชื่อมประโยคเหมือนกัน และยังมีคำที่ใช้เหมือนกัน เช่น ที่ ซึ่ง อัน เป็นต้น จึง มักทำให้เกิดความสับสนเมื่อต้องใช้ ดังนั้นวิธีการสังเกตความแตกต่างระหว่างประพันธสรรพนามและประพันธวิเศษณ์คือ

4.9.1 ประพันธสรรพนามใช้แทนนามหรือสรรพนามที่อยู่ข้างหน้า ส่วนประพันธวิเศษณ์ใช้ประกอบคำกริยาหรือคำวิเศษณ์

4.9.2 สังเกตคำที่อยู่ข้างหน้าประพันธสรรพนามหรือประพันธวิเศษณ์นั้น เพราะ ประพันธสรรพนามต้องอยู่ติดกับคำนามหรือคำสรรพนามเท่านั้น หากอยู่ติดคำกริยาหรือคำวิเศษณ์จะเป็น ประพันธวิเศษณ์ ตัวอย่างเช่น

ฉันชอบเสื้อที่แม่ซื้อให้

แหวนวงนี้ราคาแพงมากซึ่งประเมินค่ามิได้

จากตัวอย่างจะเห็นว่า ประโยคที่หนึ่ง คำว่า “ที่” อยู่ติดคำว่า “เลื้อ” ซึ่งเป็น คำนาม ดังนั้น “ที่” จึงเป็นประพันธสรรพนาม ในขณะที่ประโยคที่สอง คำว่า “ซึ่ง” อยู่ติดกับคำว่า “มาก” ซึ่งเป็นคำวิเศษณ์ ดังนั้น “ซึ่ง” จึงเป็นประพันธวิเศษณ์

4.10 ประติเสธิวิเศษณ์ คือ คำวิเศษณ์ที่ใช้ประกอบคำอื่นที่บอกความห้าม เช่น ไม่ มิใช่ ไม่ใช่ ไม่ได้ หาไม่ เป็นต้น

ตัวอย่างเช่น

เงินทองไม่ใช่ของหาง่าย

5. คำบุพบท

คือ คำที่ใช้หน้าคำนาม คำสรรพนาม คำกริยา หรือคำวิเศษณ์ เพื่อบอก ตำแหน่งของคำ เหล่านั้น และแสดงความสัมพันธ์กันระหว่างคำ หรือประโยคที่เกี่ยวข้องกันอย่างไร เช่น ของ ที่ แห่ง เพื่อ ใน บน สำหรับ กับ แก่ แต่ ต่อ เป็นต้น

คำบุพบทใช้บอกความหมายหลาย ประการที่พบมากได้แก่ คำบุพบทที่บอกความหมายดังต่อไปนี้

5.1 บอกตำแหน่ง ที่ตั้ง สถานที่ เช่น ผมขอลงตรงสะพานลอย

5.2 บอกสาเหตุ เช่น เขามีกำลังใจต่อสู้โรคร้ายเพราะคำพูดของเธอ

5.3 บอกความมุ่งหมาย เช่น น้องตั้งใจเรียนเพื่ออนาคต

5.4 บอกความเป็นเจ้าของ เช่น สุนัขของเขาหายไปจากบ้าน

5.5 บอกผู้รับผลประโยชน์ เช่น นักศึกษามอบของขวัญปีใหมแต่อาจารย์

5.6 บอกเวลา เช่น เขากลับถึงบ้านตอนหกโมง

5.7 บอกเครื่องมือที่ใช้ทำ เช่น เขาจับปลาด้วยมือเปล่า

5.8 บอกสิ่งที่ต้องการเปรียบเทียบ เช่น แม่รักลูกยิ่งกว่าชีวิต

6. คำสันธาน

คือ คำที่ใช้เชื่อมต่อระหว่างคำหรือข้อความให้ติดต่อกัน มีหลายลักษณะ ดังต่อไปนี้

6.1 สันธานที่ใช้เชื่อมประโยคความรวม แบ่งออกเป็น 4 ชนิด คือ

6.1.1 เชื่อมข้อความที่คล้ายตามกัน เช่น ก็ กับ และ ว่า ครั้น...ก็ ครั้น...จึง เมื่อ...ก็ พอ...ก็ ทั้ง...ก็ ทั้ง...กับ เป็นต้น ตัวอย่างเช่น

พ่อและแม่ทำงานเพื่อลูก

6.1.2 เชื่อมข้อความที่ขัดแย้งกัน เช่น แต่ แต่ว่า กว่า...ก็ ถึง...ก็ เป็นต้น ตัวอย่างเช่น

เขาอยากรวยแต่เขาไม่ยอมทำงาน

6.1.3 เชื่อมข้อความที่เป็นเหตุเป็นผลต่อกัน เช่น ด้วย จึง ฉะนั้น เหตุว่า เพราะ...จึง เป็นต้น ตัวอย่างเช่น

*เพราะ*เขายื่น*เขาจึง*มีเงินมาก

6.1.4 เชื่อมข้อความที่ให้เลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น หรือ ไม่ก็ มิฉะนั้น เป็นต้น ตัวอย่างเช่น
เธอจะไปดูหนัง*หรือ*จะอ่านหนังสือ

6.2 สันธานที่ใช้เชื่อมประโยคความซ้อน แบ่งออกเป็น 5 ชนิด คือ

6.2.1 เชื่อมความแสดงลักษณะอาการ เช่น แม่พูด*ว่า*แม่รักลูกทุกคน

6.2.2 เชื่อมความแสดงเวลา เช่น เขามา*เมื่อ*ฉันหลับ

6.2.3 เชื่อมความแสดงเหตุ เช่น น้ำท่วม*เพราะ*ฝนตก

6.2.4 เชื่อมความแสดงผล เช่น เด็กหิวนม*จน*ร้องไห้

6.2.5 เชื่อมความแสดงการเปรียบเทียบ เช่น เขาเดินเร็ว*เหมือน*ม้าวิ่ง

6.3 สันธานที่เชื่อมให้เนื้อความเด่น เช่น

6.3.1 เชื่อมความคนละตอนให้ประสานกัน เช่น ฝ่าย ส่วน หนึ่ง อีกประการหนึ่ง เป็นต้น

6.3.2 เชื่อมความให้สละสลวย เช่น อย่างไรก็ตาม ถึงกระนั้นก็ดี อย่างไรก็ตามก็ดี เป็นต้น

7. คำอุทาน

คือ คำที่เปล่งออกมาด้วยอารมณ์ต่างๆ เสียงอุทานออกมานี้บางทีเป็นคำ บางที เป็นวลี และบางทีก็เป็นประโยค บางครั้งคำอุทานก็มีความหมายแปลได้ บางครั้งก็ไม่มี ความหมาย แล้วแต่ความรู้สึกของผู้อุทานเอง แบ่งเป็น 2 พวกคือ

7.1 คำอุทานบอกอาการ ได้แก่

7.1.1 ใช้แสดงความรู้สึกต่างๆ ในการพูด เช่น ซิ โธ่ แหม อนิจจัง อ๊ะ อือ เอ๊ะ โออึ อือ ฮี เฮ้ย เฮ้อ เป็นต้น

7.1.2 ใช้เป็นคำขึ้นต้นประโยคในคำประพันธ์ เช่น อ้า โอ้ โอ้ว เป็นต้น

7.2 คำอุทานเสริมบท คือ คำอุทานที่ใช้เป็นคำสร้อยหรือคำเสริมบทต่างๆ เพื่อให้มีคำ ครอบคลุมตามที่ต้องการ หรือให้ความกระชับ สละสลวยขึ้น ได้แก่

7.2.1 คำอุทานเสริมบทที่ใช้เป็นคำสร้อย คือ คำอุทานที่ใช้เป็นสร้อยของโคลงและ ร่ายหรือใช้เป็นคำลงท้ายในบทประพันธ์ แสดงว่าจบข้อความบริบูรณ์แล้ว เช่น ฮา เฮย แอ แล นา รา เอย เป็นต้น

7.2.2 คำอุทานเสริมบทที่ใช้เป็นคำแทรก คือ คำอุทานที่ใช้แทรกลงระหว่างคำหรือ ข้อความ มี 2 ชนิด

7.2.2.1 ใช้เป็นบทบุรุษ คือ เป็นคำที่ทำให้บทประพันธ์มีพยางค์ครบถ้วนตาม ฉันทลักษณ์เช่น
 นุ ซิ ลี นิ เป็นต้น ตัวอย่างเช่น แต่งอนุประการ

7.2.2.2 ใช้ประกอบข้างท้ายให้มีความกระชับหรือสละสลวยขึ้น เช่น นา เอย เอย เอย
 แมวเอยแมวเหมียว

7.2.3 อุทานเสริมบทที่ใช้เป็นคำเสริม คืออุทานที่ใช้ต่อถ้อยเสริมความให้ยาวออกไป แต่ไม่
 ต้องการความหมายที่เสริมนั้น มี 3 ชนิดคือ

7.2.3.1 คำเสริมที่แทรกลงไปในระหว่างคำหน้ากับคำหลัง เพื่อให้เสียงทอด สัมผัสกัน เช่น
 วัตวอาราม

7.2.3.2 คำเสริมที่เลียนเสียงคำเดิม อาจเสริมข้างหน้าหรือข้างหลังก็ได้ คำชนิด นี้ไม่มี
 ความหมายอะไร แต่เติมเข้ามาเพื่อเสริมเสียงให้ยาวออกไปหรือนั่นเสียงให้หนักแน่นขึ้น มักใช้ใน ภาษาพูด
 มากกว่าภาษาเขียน เช่น หนังสือหนึ่งหา กระดุกกระเดี้ยว ขามแซม พยายามพยายาม รรว เป็นต้น

7.2.3.3 คำเสริมที่พ่วงเข้ามาเพื่อเติมเสียงให้เต็มตามที่เคยใช้ในที่อื่น ตัวอย่างเช่น
 ไอ้โฮ ชื่อผ้ามาบานบุรีทีเดียว

คำว่า “บาน” แปลว่า มาก “บุรี” เป็นคำอุทานเสริมบท เคยใช้คู่กับ บาน เป็นชื่อของไม้ดอกชนิด
 หนึ่งเรียกว่า บานบุรี เมื่อพูดถึงบาน จึงได้พ่วงคำว่า บุรี เข้าไปด้วย ส่วนคำว่า “ไอ้เอ้” แปลว่า ซ้า ฉะฉาน มี
 เสียงพ้องกับชื่อของทำนองสวดกาศยลำนานาชนิดหนึ่ง เรียกว่า “ไอ้เอ้ วิหารราย” เมื่อพูดถึง ไอ้เอ้ จึงได้พ่วง
 คำว่า วิหารราย เข้าไปด้วย เพราะเคยใช้คู่กัน

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าคำในภาษาไทยหลายๆ คำสามารถเป็นได้มากกว่าหนึ่งชนิด
 ดังนั้นผู้ใช้ภาษาจึง ควรเลือกใช้ให้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ที่ต้องการสื่อสาร รวมทั้งให้ถูกต้องตาม
 เรื่องที่ต้องการ สื่อสารด้วย

3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สร้อยา ขาวนา และ มนตรี อนันตรักษ์ (2557) ได้วิจัยเรื่องผลการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดและ
 หน้าที่ของคำ โดยการจัดกิจกรรมด้วยกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 มี
 วัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ โดยการจัดกิจกรรมด้วย
 กลุ่ม ร่วมมือเทคนิค STAD ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2)
 หาค่าดัชนีประสิทธิผลของ แผนการจัดการเรียนรู้และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัด
 กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ชนิด
 และหน้าที่ของคำ โดยการจัดกิจกรรมด้วยกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD มีประสิทธิภาพ 2) ดัชนีประสิทธิผล
 ของการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ นักเรียนมีความก้าวหน้าใน การ

เรียนเพิ่มขึ้น 3) นักเรียน มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในระดับมาก

มณฑิรา ปัญญาหาญ (2559) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดคำไทยรู้ใช้ได้ประโยชน์ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบฝึกทักษะ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดคำไทยรู้ใช้ได้ประโยชน์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลแหลมฉบัง 2 (มูลนิธิไต้ล้ง - ช้าง พรประภา) ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลแหลมฉบัง 2 (มูลนิธิไต้ล้ง - ช้าง พรประภา) ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบฝึกทักษะ วิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดคำไทย รู้ใช้ ได้ประโยชน์ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลแหลมฉบัง 2 (มูลนิธิไต้ล้ง - ช้าง พรประภา) ที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบฝึกทักษะ วิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดคำไทย รู้ใช้ ได้ประโยชน์ ผลการศึกษา พบว่า 1. แผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบฝึกทักษะ วิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดคำไทยรู้ใช้ได้ประโยชน์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลแหลมฉบัง 2 (มูลนิธิไต้ล้ง - ช้าง พรประภา) ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ เป็นไปตามเกณฑ์ 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่หลังเรียนเพิ่มขึ้นกว่าก่อนเรียน 3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบฝึกทักษะ วิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดคำไทย รู้ใช้ ได้ประโยชน์ โดยรวม นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดคำไทยรู้ใช้ได้ประโยชน์ อยู่ในระดับมาก

อัจฉรา แซ่หว่า และทรงภพ ขุนมธูรส (2563) ได้วิจัยเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค โดยใช้ชุดแบบฝึกสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอุดมตรุณี มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกเรื่องชนิดและหน้าที่ของคำในประโยคให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการสร้างคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอุดมตรุณีก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดแบบฝึก ผลการวิจัยพบว่า ชุดแบบฝึกเรื่องชนิดและหน้าที่ของคำในประโยคมีประสิทธิภาพ แสดงให้เห็นว่าชุดแบบฝึกเรื่องชนิดและหน้าที่ของคำในประโยคมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 การเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ตอนที่ 4 ทฤษฎีการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Constructivism)

4.1 ความหมายของทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์

ผู้วิจัยเลือกใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) เนื่องจาก ทฤษฎีนี้เป็นทฤษฎีที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ การเรียนแบบเทคนิคห้องเรียนกลับด้านที่เน้นการเรียนการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้และศึกษาองค์ความรู้ด้วยตัวเอง

ทฤษฎีการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) มาจากแนวคิดของเพียเจต์และวิกิอทสกี (1915) มีหลักการที่สำคัญว่า ในการเรียนรู้ผู้เรียนจะต้องเป็นผู้กระทำ (Active) และสร้างความรู้ความเชื่อพื้นฐานของ Constructivism มีรากฐานมาจาก 2 แหล่ง คือ ทฤษฎีพัฒนาการของพือาเจียและวิกิอทสกี ทฤษฎี Constructivism จึงแบ่งออกเป็น 2 ทฤษฎีคือ 1. Cognitive Constructivism 2. Social Constructivism

Cognitive Constructivism หมายถึงทฤษฎีการเรียนรู้ ทฤษฎีนี้ถือว่า ผู้เรียนจะต้องเป็นผู้กระทำ (Active) และเป็นผู้สร้างขึ้นในใจเองปฏิสัมพันธ์ทางสังคม มีบทบาททำให้เกิดความไม่สมดุลทางพุทธิปัญญาขึ้น เป็นเหตุให้ผู้เรียนปรับความเข้าใจเดิมที่มีอยู่ให้เข้ากับข้อมูลข่าวสารใหม่ จนกระทั่งเกิดความรู้ใหม่ขึ้น

Social Constructivism หมายถึง ทฤษฎีที่มีพื้นฐานมาจากทฤษฎีพัฒนาการของวิกิอทสกี ซึ่งถือว่าผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับผู้อื่น ในขณะที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรืองานในสภาวะสังคมซึ่งเป็นตัวสำคัญที่ขาดไม่ได้

เวชฤทธิ์ อังกณภัทรขจร (2555) กล่าวว่า ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เป็นทฤษฎีที่ให้ความสำคัญกับตัวนักเรียน เชื่อว่านักเรียนสามารถสร้างความรู้ได้ด้วยตนเอง จากการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นและสิ่งแวดล้อมอย่างกระตือรือร้น โดยผู้สอนจะคอยกระตุ้น จัดสถานการณ์ และสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Constructivism)

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์หมายถึง ทฤษฎีที่มุ่งให้ นักเรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยอาศัยความรู้เดิมเป็นพื้นฐานในการสร้างความรู้ใหม่ผ่านการ ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่ม ผู้สอนมีหน้าที่เสนอปัญหาให้นักเรียนเกิดความขัดแย้งทางปัญญา ให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และคอยกระตุ้นให้นักเรียนได้สร้างความรู้ด้วยตนเอง

4.2 รากฐานของทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์

ทิตนา แชมมณี (2555) สรุปว่า ทฤษฎี ของเพียเจต์และของวิกิอทสกีเป็นรากฐานที่สำคัญของทฤษฎีทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivism) เพียเจต์อธิบายว่า พัฒนาการทางเชาว์ปัญญาของบุคคลมี

การปรับตัวผ่าน ทางกระบวนการซึมซาบและกระบวนการปรับโครงสร้างทางปัญญา เมื่อบุคคลรับข้อมูลหรือประสบการณ์ใหม่ เข้าไปสัมพันธ์กับความรู้หรือโครงสร้างทางปัญญาที่มีอยู่เดิม หากไม่สามารถสัมพันธ์กันได้ จะเกิดภาวะไม่สมดุลขึ้น เพียเจต์เชื่อว่า คนทุกคนมีพัฒนาเขาวิปัญญาไปตามลำดับขั้น จากการมีปฏิสัมพันธ์และประสบการณ์กับสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ รวมถึงการถ่ายทอดทางสังคม วุฒิภาวะ และกระบวนการพัฒนาความสมดุล ของบุคคลนั้น ส่วนวิกอทสกีให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมและสังคมมาก เขาอธิบายว่ามนุษย์ได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่แรกเกิด ซึ่งนอกจากสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติแล้วยังมีสิ่งแวดล้อมทางสังคมซึ่งก็คือ วัฒนธรรมที่สังคมสร้างขึ้น

บุญเลี้ยง ทุมทอง (2556) สรุปว่า ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivism) เชื่อว่าการเรียนรู้เป็นกระบวนการสร้างมากกว่าการรับความรู้ ดังนั้น เป้าหมายของการสอน จะสนับสนุนการสร้างมากกว่าความพยายามในการถ่ายทอดหรือการบอกความรู้โดยการมุ่งเน้นการสร้างความรู้ใหม่อย่างเหมาะสมของแต่ละบุคคลและสิ่งแวดล้อมมีความสำคัญในการสร้าง มีหลักการที่สำคัญเกี่ยวกับการเรียนรู้มุ่งเน้นให้นักเรียนลงมือกระทำในการสร้างความรู้ ซึ่งปรากฏแนวคิดที่เป็นรากฐานสำคัญของเพียเจต์ คือ Cognitive constructivism ที่เชื่อว่าควรกระตุ้นให้นักเรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเองอย่างเต็มตัว โดยการเชื่อมโยงระหว่างความรู้เดิมและสิ่งที่ต้องเรียนใหม่และ Social constructivism ของวิกอทสกีแนวคิดสำคัญได้แก่ Zone of proximal development ภาษา สังคม วัฒนธรรม ช่วยในการสร้างการเรียนรู้ได้แก่ การร่วมมือกับการเรียนรู้ (Collaborative learning) ตลอดจนบริบทที่มีความหมายและไม่ควรแยกบริบทจากการเรียนรู้และ ความรู้ที่ผู้เรียนพัฒนามาจากสภาพชีวิตจริง (Real world)

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์มีรากฐานมาจาก 2 ทฤษฎีคือ Cognitive constructivism และ Social constructivism มีรายละเอียด ดังนี้

1. Cognitive constructivism เน้นนักเรียนเป็นผู้สร้างความรู้ โดยการลงมือกระทำ เพียเจต์เชื่อว่าถ้านักเรียนถูกกระตุ้นด้วยปัญหา นักเรียนต้องพยายามปรับโครงสร้างทางปัญญาให้เข้าสู่ภาวะสมดุล การเชื่อมโยงโครงสร้างทางปัญญาเดิม หรือความรู้เดิมที่มีมาก่อนกับข้อมูลข่าวสารใหม่ จนกระทั่งนักเรียนสามารถปรับโครงสร้างทางปัญญาเข้าสู่สภาพสมดุลหรือ สามารถที่จะสร้างความรู้ใหม่ขึ้นมาได้หรือเกิดการเรียนรู้นั่นเอง

2. Social constructivism เป็นทฤษฎีที่มีรากฐานมาจากวิกอทสกี ซึ่งเชื่อว่าสังคมและวัฒนธรรมจะเป็นเครื่องมือทางปัญญาที่จำเป็นสำหรับการพัฒนารูปแบบและคุณภาพของปัญญาและเชื่อว่านักเรียน

สร้างความรู้โดยผ่านทางการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับผู้อื่น ซึ่งปฏิสัมพันธ์ทางสังคมทำให้นักเรียนสร้างความรู้ด้วยการเปลี่ยนแปลงความเข้าใจเดิมให้ถูกต้อง

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ซึ่งได้นำขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ มาใช้ 5 ขั้นตอน ดังนี้คือ

ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนสร้างความรู้ตามแนว Constructivism ไตรเวอร์ และเบลล์ (Driver and Bell, 1986 อ้างถึงใน Matthews, 1994) ได้กำหนดขั้นตอนไว้ ดังนี้

1. **ขั้นนำ (orientation)** เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะรับรู้ถึงจุดมุ่งหมายและมีแรงจูงใจในการเรียนบทเรียน
2. **ขั้นทบทวนความรู้เดิม (elicitation of the prior knowledge)** เป็นขั้นที่ผู้เรียนแสดงออกถึงความรู้ความเข้าใจเดิมที่มีอยู่เกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียน วิธีการให้ผู้เรียนแสดงออก อาจทำได้โดยการอภิปรายกลุ่ม ขั้นนี้ทำให้เกิดความขัดแย้งทางปัญญา (cognitive conflict) หรือเกิดภาวะไม่สมดุล (unequilibrium)
3. **ขั้นปรับเปลี่ยนความคิด (turning restructuring of ideas)** นับเป็นขั้นตอนที่สำคัญหรือเป็นหัวใจสำคัญตามแนว Constructivism ขั้นนี้ประกอบด้วยขั้นตอนย่อย ดังนี้
 - 3.1 ทำความกระจ่างและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันและกัน ผู้เรียนจะเข้าใจได้ดีขึ้น ผู้สอนจะมีหน้าที่อำนวยความสะดวก เช่น กำหนดประเด็นกระตุ้นให้คิด
 - 3.2 การสร้างความคิดใหม่ ผู้เรียนจะเห็นแนวทางแบบวิธีการที่หลากหลายในการตีความปรากฏการณ์ หรือเหตุการณ์แล้วกำหนดความคิดใหม่ หรือความรู้ใหม่
 - 3.3 ประเมินความคิดใหม่ ผู้เรียนควรหาแนวทางที่ดีที่สุดในการทดสอบความคิดหรือความรู้ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนอาจจะรู้สึกไม่พึงพอใจความคิดความเข้าใจที่เคยมีอยู่ เนื่องจากหลักฐานการทดลองสนับสนุนแนวคิดใหม่มากกว่า
4. **ขั้นนำความคิดไปใช้ (application of ideas)** เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนมีโอกาสนำแนวคิดหรือความรู้ความเข้าใจที่พัฒนาขึ้นมาใหม่ในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งที่คุ้นเคยและไม่คุ้นเคย เป็นการแสดงว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย การเรียนรู้ที่ไม่มีการนำความรู้ไปใช้เรียกว่าเรียนหนังสือไม่ใช่อ่านหนังสือ
5. **ขั้นทบทวน (review)** เป็นขั้นตอนสุดท้าย ผู้เรียนจะได้ทบทวนว่า ความคิด ความเข้าใจของเขาได้เปลี่ยนไป โดยการเปรียบเทียบความคิดเมื่อเริ่มต้นบทเรียนกับความคิดของเขาเมื่อสิ้นสุดบทเรียน ความรู้ที่

ผู้เรียนสร้างด้วยตนเองนั้นจะทำให้เกิดโครงสร้างทางปัญญา (cognitive structure) ปรากฏในช่วงความจำระยะยาว (long-term memory) เป็นการเรียนรู้ที่มีความหมาย

4.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุทธิตยา สุวรรณและคณะ (2555) ได้วิจัยเรื่องผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ของ ไตรเวอร์และเบลล์เสริมด้วยผังมโนทัศน์ ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ของไตรเวอร์และเบลล์ เสริมด้วยผังมโนทัศน์ ระหว่างก่อนและหลังเรียน ผลวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ ของไตรเวอร์และเบลล์เสริมด้วยผัง มโนทัศน์ มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ก่อนเรียนเท่ากับ 15.83 คิดเป็นร้อยละ 52.75 และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 27.08 คิดเป็นร้อยละ 90.27 ซึ่งไม่น้อยกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ ร้อยละ 80 และนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ก่อนเรียนเท่ากับ 19.28 คิดเป็นร้อยละ 64.27 และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 25.28 คิดเป็นร้อยละ 84.27 และนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ปิยมาศ บุคตาน้อยและคณะ (2563) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตัวเองร่วมกับกลวิธี STAR ที่ส่งเสริมความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเคมี เรื่องปริมาณสารสัมพันธ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตัวเองร่วมกับกลวิธี STAR ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาเรื่องปริมาณสารสัมพันธ์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตัวเองร่วมกับกลวิธี STAR กับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องปริมาณสารสัมพันธ์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตัวเองร่วมกับกลวิธี STAR กับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม ผลการวิจัยปรากฏดังนี้ 1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตัวเองร่วมกับกลวิธี STAR มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5 ขั้นตอนดังนี้ 1. ชี้นำก่อนเข้าสู่บทเรียน 2. ชี้นำเสนอ 3. ชี้นำฝึก 4. ชี้นำปรับใช้ 5. ชี้นำทบทวนคำตอบแผนการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับเหมาะสมมากและกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพเท่ากับ 75.20/74.96 2. นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตัวเองร่วมกับกลวิธี STAR มีความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3. นักเรียนที่เรียนด้วย

กิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองร่วมกับกลวิธี STAR มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5.1 ความหมายของผลการเรียนรู้

ผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning Outcomes) หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้เรียนสามารถแสดง ออกเป็นรูปธรรมและสามารถวัดและประเมินผลได้ ผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นความสำเร็จ ของผู้เรียนหลังจากจบการเรียนรู้ในแต่ละบทเรียน ชุดวิชา รายวิชา กิจกรรมเสริมหลักสูตร และหลักสูตร อื่นๆ หนึ่งคือ สิ่งที่ผู้เรียนต้องสามารถทำได้หลังกระบวนการการเรียนรู้แต่ละบทเรียน รายวิชา หลักสูตร โดยพฤติกรรมเหล่านั้นเป็นสิ่งที่ผู้เรียนไม่เคยทำได้มาก่อนและหรือได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้น ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่นอกจากจะต้องเป็นพฤติกรรมที่ผู้เรียนต้องทำได้สำเร็จ สามารถวัดและประเมินผลได้ ผลลัพธ์การเรียนรู้ในหลักสูตรหนึ่งๆ ต้องมีความเชื่อมโยงและสัมพันธ์กันในทุกระดับตั้งแต่บทเรียน รายวิชา หลักสูตร ฯลฯ

ผลการเรียนรู้ มีความสำคัญต่อผู้เรียนเป็นเหมือนความคาดหวังของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ โดยความหมายของผลการเรียนรู้ ได้มีนักวิจัยหลายท่านทำการศึกษาไว้มากมาย ดังนี้ องค์การยูเนสโก (UNESCO) กล่าวว่าผลการเรียน (Outcomes) คือ ผลที่คาดหวัง หรือผลสำเร็จของหลักสูตร หรือการบรรลุเป้าหมายของวัตถุประสงค์ขององค์กรที่ตั้งแสดงให้เห็นได้โดยระดับตัวชี้วัด เช่น ทักษะคิด ทักษะทางปัญญา และความรู้ของนักเรียน ผลการเรียนรู้ของผู้เรียน (Student Learning Outcomes) จะเป็นตัวที่บอกถึงสิ่งที่ผู้เรียนจะต้องรู้ เข้าใจ และสามารถนำไปปฏิบัติได้ภายหลังจากที่ได้สำเร็จกระบวนการในการเรียนรู้แล้ว เช่นเดียวกันกับทักษะทางปัญญาและทักษะในทางปฏิบัติที่ผู้เรียนจะต้องได้รับและปฏิบัติได้หลังจากสำเร็จในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ รายวิชา หรือหลักสูตร ผลการเรียนรู้จะมาพร้อมกับเกณฑ์การประเมินที่ระบุเกณฑ์ขั้นต่ำ ในขณะที่การให้คะแนนจะอยู่บนพื้นฐานของความตั้งใจที่อยู่นอกเหนือหรือภายใต้เกณฑ์นั้นผลการเรียนรู้ต่างจากจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ซึ่งจุดมุ่งหมายการเรียนรู้นั้นจะให้ความสนใจกับผลสำเร็จมากกว่าความตั้งใจสอนของครูผู้สอน

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2560) ได้กล่าวถึงความหมายของผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning Outcomes) ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ NQF ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560 หมายถึง เกณฑ์บ่งชี้คุณลักษณะการเรียนรู้และผลของการเรียนรู้ทั้งที่เกิดขึ้นจากกระบวนการเรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรที่กำหนดไว้ในแต่ละระดับและประเภทการศึกษาและหรือประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจากฝึกปฏิบัติหรือจากการทำงาน ประกอบด้วย 3 มิติ ได้แก่ 1) ความรู้ (Knowledge) 2) ทักษะ (Skills) 3) ความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ (Application and Responsibility)

บัตทิต ทิพากร (2561) ได้กล่าวถึงความหมายของผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning Outcomes) หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้เรียนสามารถแสดงออกเป็นรูปธรรมนั้นคือต้องทำได้ (Active) สำเร็จ (Achievable) และสามารถวัดและประเมินผลได้ (Assessed) รวมทั้งต้องมีความเชื่อมโยงและสัมพันธ์กัน (Aligned) ในทุกระดับตั้งแต่บทเรียน รายวิชา หลักสูตร

จากข้อมูลข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ผลการเรียนรู้เป็นผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับตัวผู้เรียน ที่ได้มาจากการเรียนรู้จากกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้สอนจัดทำขึ้น เมื่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เสร็จสิ้นผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้เรียนนั้น จะต้องตรงกับวัตถุประสงค์ของผู้สอนที่ออกแบบกระบวนการจัดการเรียนการรู้ให้ออกมามีผลลัพธ์ให้เป็นตามที่คุณสอนตั้งใจไว้

5.2 วิธีการศึกษาผลการเรียนรู้

ความมุ่งหวังของผู้สอน คือ การเห็นผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนเกิดขึ้นตรงตามวัตถุประสงค์ที่ผู้สอนได้ตั้งไว้ วิธีการศึกษาผลการเรียนรู้จึงเป็นเรื่องสำคัญสำหรับผู้สอน ในการวัดผลการเรียนรู้ว่าผู้เรียนเกิดผลลัพธ์ตามที่ผู้สอนได้ตั้งไว้หรือไม่ โดยวิธีการศึกษาผลการเรียนรู้ ได้มีนักวิจัยได้ทำการศึกษาไว้ ดังนี้

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2556) ได้กล่าวถึงกระบวนการวัดและประเมินผลการศึกษา โดยในการวัดและประเมินผลแต่ละครั้งจะต้องมีการดำเนินการที่เป็นระบบที่มีความเชื่อมโยงซึ่งกันและกันระหว่างจุดประสงค์กิจกรรมการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผลได้กำหนดขึ้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 กำหนดวัตถุประสงค์ร่วมกันระหว่างครูผู้สอนและผู้เรียน เป็นขั้นตอนของการวางแผนในการเรียนการสอนร่วมกันระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียน โดยเริ่มตั้งแต่การกำหนดจุดประสงค์วิธีการจัดการเรียนการสอนหรือเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาตัดสินผลการเรียนเป็นต้นเพื่อให้ผู้เรียนยอมรับข้อตกลงร่วมกันและเกิดแรงจูงใจที่จะเรียนรู้ในสิ่งที่ตนเองได้มีส่วนร่วม

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เป็นขั้นตอนของการปรับจุดประสงค์รายวิชาให้เป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่สามารถวัดสังเกตและประเมินได้เพื่อให้ครูผู้สอนได้มีความเข้าใจในพฤติกรรมและคุณลักษณะที่ต้องการให้เกิดขึ้น

ขั้นตอนที่ 3 สร้างเครื่องมือวัดผลการเรียนรู้ เป็นขั้นตอนของการนำความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือวัดการเรียนรู้ที่หลากหลายมาใช้สร้างเครื่องมือวัดการเรียนรู้ให้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมนั้น ๆ

ขั้นตอนที่ 4 ทดสอบและเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นขั้นตอนของการนำเครื่องมือวัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญสาขาที่เกี่ยวข้องได้พิจารณา ตรวจสอบและปรับปรุง แล้วจึงไปทดลองใช้กับผู้เรียนในสถานการณ์ต่างๆ เพื่อที่จะนำข้อมูลที่ได้รับไปวิเคราะห์เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือวัดการเรียนรู้ต่อไป

ขั้นตอนที่ 5 การวิเคราะห์คุณภาพ เป็นขั้นตอนของการนำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบและการรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อหาดัชนีบ่งชี้คุณภาพของเครื่องมือวัดการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 6 เกณฑ์การตัดสินผลการเรียน เป็นขั้นตอนของการนำผลที่ได้รับจากการทดสอบจริงของผู้เรียนมาพิจารณาตัดเกรดหรือให้ระดับผลการเรียนตามเกณฑ์มาตรฐานหรือเกณฑ์ที่ครูผู้สอนสร้างขึ้นได้ ซึ่งการดำเนินการอาจกระทำเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนแล้วหรือในระหว่างการเรียนการสอนดำเนินการอยู่ก็ได้

จากข้อมูลข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3 โดยมีกระบวนการศึกษาผลการเรียนรู้ของผู้เรียนดังนี้

1. กำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยศึกษาผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัยและทักษะพิสัย

2. สร้างเครื่องมือวัดผลการเรียนรู้

3. ทดสอบและเก็บรวบรวมข้อมูล

4. วิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือวัดผลการเรียนรู้

5. นำผลที่ได้รับจากการทดสอบจริงของผู้เรียนมาพิจารณาตามเกณฑ์

5.3 ประเภทของเครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ผู้สอนจำเป็นต้องเลือกเครื่องมือให้เหมาะสมกับลักษณะจุดประสงค์การศึกษาและแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยประเภทของเครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลการเรียนรู้ ได้มีนักวิจัยหลายท่านทำการศึกษาไว้ ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2557) ได้ระบุวิธีการประเมินแบบต่าง ๆ ที่ผู้สอนสามารถเลือกใช้ได้มีดังต่อไปนี้

1. การสังเกตพฤติกรรม เป็นการเก็บข้อมูลจากการดูการปฏิบัติกิจกรรมของผู้เรียน โดยไม่ขัดจังหวะการทำงานหรือการคิดของผู้เรียน

2. การสอบปากเปล่า เป็นการให้ผู้เรียนได้แสดงออกด้วยการพูดตอบประเด็นเกี่ยวกับการเรียนรู้ตามมาตรฐาน

3. การพูดคุย เป็นการสื่อสาร 2 ทางอีกประเภทหนึ่ง ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน สามารถดำเนินการเป็นกลุ่มหรือรายบุคคลก็ได้

4. การใช้คำถาม ให้คำตอบที่เป็นไปได้หลากหลาย เป็นวิธีที่ง่ายที่สุดในการเริ่มต้นเปลี่ยนการถามแบบความจำให้เป็นคำถามที่ต้องใช้การคิดบาง เพราะมีคำตอบที่เป็นไปได้หลายคำตอบ

5. การเขียนสะท้อนการเรียนรู้ (Journals) เป็นรูปแบบการบันทึกการเขียนอีกรูปแบบหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนเขียนตอบกระทู้หรือคำถามของครูซึ่งจะต้องสอดคล้องกับความรู้ทักษะที่กำหนดในตัวชี้วัด

6. การประเมินการปฏิบัติ (Performance Assessment) เป็นวิธีการประเมินงานหรือกิจกรรมที่ผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนปฏิบัติงานเพื่อให้ทราบถึงผลการพัฒนาของผู้เรียน

7. การประเมินด้วยแฟ้มสะสมงาน (Portfolio Assessment) แฟ้มสะสมงานเป็นการเก็บรวบรวมชิ้นงานของผู้เรียนเพื่อสะท้อนความก้าวหน้าและความสำเร็จของผู้เรียน

8. การวัดและประเมินด้วยแบบทดสอบ เป็นการประเมินตัวชี้วัดด้านการรับรู้ข้อเท็จจริง (Knowledge) ผู้สอนควรเลือกใช้แบบทดสอบให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวัดและประเมิน

9. การประเมินด้านความรู้สึกนึกคิด เป็นการประเมินคุณธรรม จริยธรรม คุณลักษณะและเจตคติที่ควรปลูกฝังในการจัดการเรียนรู้

10. การประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) เป็นการประเมินด้วยวิธีการที่หลากหลายดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น เพื่อให้ได้ผลการประเมินที่สะท้อนความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน

11. การประเมินตนเองของผู้เรียน (Student Self-assessment) การประเมินตนเองนับเป็นทั้งเครื่องมือประเมินและเครื่องมือพัฒนาการเรียนรู้เพราะทำให้ผู้เรียนได้คิดใคร่ครวญว่าได้เรียนรู้อะไร เรียนรู้ได้อย่างไร และผลงานที่ทำนั้นดีแล้วหรือยัง

12. การประเมินโดยเพื่อน (Peer Assessment) เป็นเทคนิคการประเมินอีกรูปแบบหนึ่งที่น่าจะนำมาใช้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เข้าถึงคุณลักษณะของงานที่มีคุณภาพ เพราะการที่ผู้เรียนจะบอกได้ว่าชิ้นงานนั้นเป็นเช่นไร

จากข้อมูลข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3 โดยใช้เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นแบบทดสอบประเภทแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้

5.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ณชรินา อูเส็น (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับทางที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การเรียนรู้ด้วยตนเอง(Constructivism) และเจตคติทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 การวิจัยครั้งนี้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับทางที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การเรียนรู้ด้วยตนเอง(Constructivism) และเจตคติทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับทาง เรื่อง การสืบพันธุ์และการเจริญเติบโตของพืชดอกแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชีววิทยา แบบวัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง(Constructivism) แบบวัดเจตคติทางวิทยาศาสตร์ และแบบบันทึกภาคสนามของผู้วิจัย ดาเนินการทดลองแบบกลุ่มทดลองกลุ่มเดียววัดผลก่อนและหลังการทดลอง (One group Pretest-Posttest Design) วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าทีชนิดกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent group) ผลการวิจัยพบว่า

นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับทางมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชีววิทยา การเรียนรู้ด้วยตนเอง(Constructivism) และเจตคติทางวิทยาศาสตร์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01

อากร พุทธิรักษา (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความเครียดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง จำนวนจริง ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความเครียดของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน เรื่อง จำนวนจริงและวิถีทัศน์ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบวัดความเครียด ผลการวิจัยพบว่าการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน เรื่อง จำนวนจริง มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ $E1/E2=70/50$ นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านเรื่อง จำนวนจริง มีค่าดัชนีประสิทธิผลรายบุคคลมากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ที่ระดับนัยสำคัญ .05 และนักเรียนมีความเครียดต่อการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านเรื่องจำนวนจริง ลดลงจากการเรียนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3 ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ 1) เพื่อศึกษากระบวนการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3 2) เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3 ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. แบบแผนของการวิจัย
3. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยในเมืองคุนหมิง มณฑลยูนนาน ประเทศจีน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 435 คน

云南师范大学商学院 (Yunnan University)	จำนวน 32 คน
西南林业大学 (Southwest Forestry University)	จำนวน 68 คน
云南大学滇池学院 (Yunnan University Dianchi College)	จำนวน 28 คน
云南师范大学 (Yunnan Normal University)	จำนวน 35 คน
昆明理工大学 (Kunming University of Science and Technology)	จำนวน 37 คน
云南师范大学文理学院 (College of Arts and Sciences ,Yunnan Normal University)	จำนวน 34 คน
昆明理工津桥大学 (Kunming University of Science and Technology Jinqiao College)	จำนวน 24 คน
云南大学 (Yunnan University)	จำนวน 42 คน

云南农业大学 (Yunnan Agricultural University)	จำนวน 25 คน
云南财经大学 (Yunnan University of Finance and Economics)	จำนวน 30 คน
云南民族大学 (Yunnan Minzu University)	จำนวน 20 คน
昆明医科大学海源学院 (Kunming Medical University Haiyuan College)	จำนวน 22 คน
(School of Foreign, Yunnan University, 2021)	

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 3 Southwest Forestry University จำนวน 68 คน ที่ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster sampling) เหตุผลที่เลือกกลุ่ม Southwest Forestry University เนื่องจากมีลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่แตกต่างกัน มีผู้เรียนที่มีพื้นฐานภาษาไทยในระดับใกล้เคียงกันของหลักสูตร

2. แบบแผนการวิจัย

การวิจัย เรื่องการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3 ครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบแผนการทดลองขั้นต้น (Pre-Experimental Research Design) เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 3 Southwest Forestry University โดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียว สอบก่อน-สอบหลัง (one group pretest- posttest design) (จตุภูมิ เขต จัตุรัส, 2562)

ตารางที่ 3.1 ตารางแสดงแผนการทดลองในการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ชนิดของคำไทย โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน ของนักศึกษา สาขาวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 3 Southwest Forestry University

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
E	O1	X	O2

สัญลักษณ์ที่ใช้ในรูปแบบการวิจัย

E	กลุ่มทดลอง
X	การสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้ ห้องเรียนกลับด้าน

- O₁ คะแนนของผลการเรียนรู้เรื่องชนิดของคำไทย ก่อนเรียน
- O₂ คะแนนของผลการเรียนรู้เรื่องชนิดของคำไทย หลังเรียน

3. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ตารางที่ 3.2 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 จะอยู่ในขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยระยะที่ 1 ส่วนวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 จะอยู่ในขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยระยะที่ 2

ระยะที่	ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	เครื่องมือ
ระยะที่ 1 ศึกษากระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน	1. ศึกษาข้อมูล วิเคราะห์ สังเคราะห์เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน	
	2. ร่างแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน จำนวน 7 แผน ให้อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยาลัยนพนธ์ตรวจสอบ แล้วปรับปรุงให้สมบูรณ์	แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน จำนวน 7 แผน
	3. นำแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 7 แผน ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ประเมินความสอดคล้องและความเหมาะสมขององค์ประกอบต่าง ๆ ภายในแผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยทั้งอาจารย์คนไทยและอาจารย์ต่างชาติที่สอนภาษาไทย	แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน จำนวน 7 แผน
	4. ปรับแก้แผนการจัดการเรียนรู้ ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ	
	5. สร้างห้องเรียนออนไลน์ Ding Talk เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน	แอปพลิเคชัน Ding Talk

	6. ออกแบบและสร้างสื่อการเรียนรู้ ตามแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผน แล้วนำไปใส่ใน Ding Talk และออกแบบกิจกรรมแบบฝึกหัดเพื่อให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง	Ding Talk กิจกรรมเกม
	7. ทดสอบวัดระดับความรู้เรื่อง ชนิดของคำไทย ก่อนเรียน	แบบทดสอบวัดความรู้ ที่จัดขึ้นโดยครูผู้สอน
	8. ปฐมนิเทศชี้แจงวิธีการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน	
	9. นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านมาทดลองสอนในห้องเรียน	แบบประเมินสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ของครูโดยนักเรียน
	10. ทดสอบวัดระดับความรู้เรื่อง ชนิดของคำไทย หลังเรียน	แบบทดสอบวัด ความรู้ ที่จัดขึ้นโดยครูผู้สอน
ระยะที่ 2 เปรียบเทียบการเรียนรู้ของนักเรียนภายหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom)	11. นำผลการวัดระดับความรู้เรื่อง ชนิดของคำไทย มาเปรียบเทียบโดยใช้สถิติ t-test	
	12. สรุปลผล และอภิปรายผล นำมาเขียนรายงาน	
ระยะที่ 3 การเผยแพร่ผลงานวิจัย	12. จัดเตรียมต้นฉบับบทความวิจัย และเผยแพร่	

ตารางที่ 3.4 แผนการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง คำนาม (Nouns)

ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนสร้างความรู้ตามแนว Constructivism ไตรเวอร์ และเบลล์ (Driver and Bell, 1986 อ้างถึงใน Matthews, 1994) เหตุผลในการเลือกใช้ของ ไตรเวอร์ และเบลล์ เพราะ เป็นทฤษฎีที่เน้นให้ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตัวเอง

วัตถุประสงค์	วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	แอปพลิเคชัน/สื่อ	วิธีการประเมิน
1.สามารถอธิบายความหมายของคำนามได้อย่างถูกต้อง	การศึกษาองค์ความรู้ด้วยตัวเองบน Ding Talk ผู้สอนให้ผู้เรียนศึกษาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง คำนาม ใน Ding Talk ด้วยตัวเอง ทำความเข้าใจ ทำแบบฝึกหัดมาล่วงหน้าก่อนที่จะมาเรียนรู้ด้วยกันในห้องเรียน	-ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องคำนาม	-ประเมินจากแบบฝึกหัดที่ผู้เรียนทำมาก่อนล่วงหน้า
2.สามารถอธิบายลักษณะและหน้าที่ของคำนามได้	การเรียนรู้ในชั้นเรียนด้วยกัน ขั้นตอนที่ 1 ขั้นนำ (orientation) 1. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบใน “Quizizz” เพื่อวัดความรู้ของนักเรียนก่อนเข้าสู่บทเรียน 2. ผู้สอนตั้งข้อคำถามกับผู้เรียนเพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน เช่น - คำนาม มีความสำคัญอย่างไร - คำนาม มีกี่ประเภท เป็นต้น	- Quizizz	-สังเกตพฤติกรรมในห้องเรียน จากการตอบคำถามความรู้ - ระดับดีขึ้นไป
3.สามารถนำคำนามไปใช้ได้ อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	ขั้นตอนที่ 2 ขั้นนำเสนอ (Presentation) ผู้สอนทบทวนความรู้จากที่ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตัวเองมาก่อนแล้ว ใช้สื่อการสอนเรื่อง คำนาม โดยนำเสนอผ่าน Canva ในส่วนของเนื้อหา โดยสื่อการสอนจะเน้น รูปแบบเนื้อหาที่น่าสนใจ เนื้อหาถูกต้องตามหลักวิชา ทันสมัย ยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน และภาษาถูกต้องเหมาะสม ชัดเจน สื่อความหมายให้เข้าใจได้ง่าย และมีการคุยแลกเปลี่ยนจาก คำถามที่ถามตอน ขั้นนำ ว่า - คำนาม มีความสำคัญอย่างไรในประโยค - คำนาม มีความสำคัญอย่างไร โดยให้ผู้เรียนอธิบายแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน โดยมีผู้สอนเป็นผู้คอยให้คำแนะนำ	- Canva	-สังเกตพฤติกรรมในห้องเรียน จากการตอบคำถามความรู้ - ระดับดีขึ้นไป

	<p>ขั้นตอนที่ 3 ขั้นฝึก (Practice)</p> <p>จากการเรียนรู้เรื่อง คำนาม แล้วผู้สอนได้ทำการทดสอบผู้เรียนอีกครั้งว่ามีความสนใจและมีการศึกษาความรู้อีกครั้งหรือไม่ โดยให้ผู้เรียนอธิบายแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน โดยการแบ่งกลุ่ม สรุปความรู้และอธิบายความรู้ คำนาม จากกลุ่มที่ได้รับมอบหมายในหัวข้อ คำนาม โดยมีผู้สอนเป็นผู้คอยให้คำแนะนำ</p>	- Canva	-แบบประเมินการปฏิบัติกิจกรรม - ระดับดีขึ้น
	<p>ขั้นตอนที่ 4 ขั้นนำไปใช้ (Apply)</p> <p>ผู้สอนและผู้เรียนเฉลยชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง คำนาม ที่ผู้สอนจัดขึ้น พร้อมกันแลกเปลี่ยนความรู้กันระหว่างการเฉลยแบบฝึกหัด</p>	- Power Point	-สังเกตพฤติกรรมการทำงาน รายบุคคล แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงาน รายบุคคล - ระดับดีขึ้น
	<p>ขั้นตอนที่ 5 ขั้นสรุป (Wrap-up)</p> <p>1. ผู้สอนประเมินผล โดยการสังเกตพฤติกรรม การตอบคำถาม พฤติกรรมการทำงานร่วมกันทั้งรายบุคคล พฤติกรรมการทำงานร่วมกับผู้อื่น จากการปฏิบัติกิจกรรมหน้าชั้นเรียน</p> <p>2. ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปเกี่ยวกับเรื่อง คำสรรพนาม</p> <p>3. มีการให้สะท้อนผลการเรียนรู้ (Feedback) จากเพื่อน นักศึกษาในห้องเรียน</p>		-สังเกตพฤติกรรมการทำงาน รายบุคคล แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงาน รายบุคคล - ระดับดีขึ้น
<p>การวัดและประเมินผล มีดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การวัดผลประเมินการเรียนรู้ (การวัดแบบ KPA โดยใช้ Rubric Score ผู้เรียนได้รับคะแนนตั้งแต่ ระดับ 2 หรือว่า 6 คะแนน จาก 12 คะแนนขึ้นไปถือว่าผ่านเกณฑ์) 2. แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานรายบุคคล (เป็นการวัดพฤติกรรมของผู้เรียน โดยมีคะแนนเต็ม 16 คะแนน ถ้าได้ 8 คะแนนขึ้นไปถือว่าผ่านเกณฑ์) 3. แบบประเมินการปฏิบัติกิจกรรม (การวัด โดยใช้ Rubric Score โดยมีคะแนนเต็ม 16 คะแนน ถ้าได้ 8 คะแนนขึ้นไปถือว่าผ่านเกณฑ์) 4. แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (เป็นการประเมินคุณลักษณะของผู้เรียน 4 ข้อ โดยมีคะแนนเต็ม 12 คะแนน ถ้าได้ 7 คะแนนขึ้นไปถือว่าผ่านเกณฑ์) 			

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีจำนวน 2 ชุด แบ่งออกเป็น 1.เครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ คือ แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน 2.เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบวัดความรู้เรื่อง ชนิดของคำไทย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

4.1 เครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้

4.1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน เรื่อง ชนิดของคำไทย จำนวน 7 แผน ประกอบด้วยเนื้อหาจำนวน 7 หน่วย ระยะเวลา 16 ชั่วโมง ประกอบด้วยเนื้อหาดังนี้

4.1.1.1 คำนาม (Nouns)

4.1.1.2 คำสรรพนาม (Pronouns)

4.1.1.3 คำกริยา (Verb)

4.1.1.4 คำวิเศษณ์ (Adjective)

4.1.1.5 คำบุพบท (TensePreposition)

4.1.1.6 คำสันธาน (Conjunction)

4.1.1.7 คำอุทาน (Interjection)

ตารางที่ 3.5 แสดงจำนวนคาบของแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้	เนื้อหา	จำนวนคาบ
1	คำนาม (Nouns)	2
2	คำสรรพนาม (Pronouns)	2
3	คำกริยา (Verb)	3
4	คำวิเศษณ์ (Adjective)	2
5	คำบุพบท (TensePreposition)	3
6	คำสันธาน (Conjunction)	2
7	คำอุทาน (Interjection)	2
รวม		16

4.1.2 แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน เรื่อง ชนิดของคำไทย มีรายละเอียด 8 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

4.1.2.1 ศึกษาข้อมูล วิเคราะห์ สังเคราะห์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน เพื่อหาองค์ประกอบและขั้นตอนของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งได้องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน จำนวน 6 องค์ประกอบ ได้แก่ การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ การวางแผนลำดับเนื้อหาการเรียนรู้ การทำชุดกิจกรรมการเรียนรู้หรือแหล่งข้อมูลการเรียนรู้ การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน กิจกรรมในห้องเรียนร่วมกัน โดยมีนักเรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล

4.1.2.2 ร่างแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 3 Southwest Forestry University ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความเหมาะสมแล้วปรับปรุงให้สมบูรณ์

4.1.2.3 กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระสำคัญ กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล

4.1.2.4 สร้างแผนการจัดการจัดการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน โดย ในกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะใช้กระบวนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน โดยแบ่งรูปแบบการสอนเป็นแบบประสานเวลา(เป็นการสอนในห้องเรียน) และไม่ประสานเวลา (ผู้เรียนศึกษาใบความรู้เอง)

4.1.2.5 นำแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อันที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้อง และนำคำแนะนำมาปรับปรุงแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อีก

4.1.2.6 เสนอแผนการจัดการเรียนรู้ สื่อประกอบการเรียนการสอน ให้กับอาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้งและผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย จำนวน 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อและเทคโนโลยีจำนวน 1 ท่านจาก Southwest Forestry University ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมรูปแบบการสอน พิจารณาความสอดคล้ององค์ประกอบต่างๆ ภายในแผนการจัดการเรียนรู้ตามแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้เกณฑ์ของลิเคิร์ต (Likert) เป็นแบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ มีเกณฑ์คุณภาพของแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อีกโดยมีเกณฑ์ การประเมิน ดังนี้ (จตุภูมิ เขตจัตุรัส, 2562)

5 หมายถึง มีความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/ครอบคลุม/เหมาะสม มากที่สุด

4 หมายถึง มีความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/ครอบคลุม/เหมาะสม มาก

3 หมายถึง มีความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/ครอบคลุม/เหมาะสม ปานกลาง

2 หมายถึง มีความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/ครอบคลุม/เหมาะสม น้อย

1 หมายถึง มีความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/ครอบคลุม/เหมาะสม น้อยที่สุด

จากนั้นนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้เกณฑ์ดังนี้ (จตุภูมิ เขตจัตุรัส, 2562)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึงแผนการสอนมีความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึงแผนการสอนมีความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึงแผนการสอนมีความเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึงแผนการสอนมีความเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึงแผนการสอนมีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ยคะแนนประเมินของผู้เชี่ยวชาญมีค่าตั้งแต่ 4.67 ขึ้นไป และมีส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานไม่เกิน 1.00 แสดงว่า องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม สอดคล้องกัน โดยแผนการจัดการเรียนรู้ชุดนี้มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.97 และมีส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ 0.16 ซึ่งเมื่อเทียบกับเกณฑ์คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แล้วพบว่าแผนการ จัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมมากที่สุด

4.1.2.7 ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม การใช้ภาษาที่ถูกต้อง และระยะเวลาที่ใช้สอน

4.1.2.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.2.1 แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ เรื่อง ชนิดของคำไทย เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ใช้สำหรับก่อนเรียนและหลังเรียน ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

4.2.1.1 ศึกษาเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลประเมินผล วิธีการสร้างข้อสอบแบบเลือกตอบ ผลการเรียนรู้ วิเคราะห์จุดประสงค์ และตำราที่มีรายละเอียดเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน

4.2.1.2 สร้างแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ เรื่อง ชนิดของคำไทย เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ใช้สำหรับก่อนเรียนและหลังเรียน

4.2.1.3 นำแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ทางการเรียนที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องด้านภาษา ตัวเลือกและการใช้คำถาม แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

4.2.1.4 นำแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ทางการเรียนเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อ ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ (Index of item- Objective Congruence: IOC) และความถูกต้องด้านภาษา ตัวเลือกการใช้คำถามแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ข้อสอบมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00 จำนวน 40 ข้อ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน ให้คะแนนตามเกณฑ์ ดังนี้ (ชไมพร กาญจนกิจสกุล, 2556)

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตามจุดประสงค์นั้นจริง

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตามจุดประสงค์นั้นหรือไม่

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่วัดตามจุดประสงค์นั้น

4.2.1.5 นำแบบวัดผลการเรียนรู้ทางการเรียนที่ได้ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ ของผู้เชี่ยวชาญแล้ว หากคุณภาพแบบทดสอบรายข้อ โดยทดลองใช้ (Try Out) กับผู้เรียนที่ศึกษาชั้น ปีที่ 3 (ภาค ปกติ) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 Southwest Forestry University จำนวน 30 คน ที่ผ่านการเรียน เรื่อง ชนิดของคำไทย มาแล้ว

4.2.1.6 ตรวจสอบให้คะแนนและนำผลการตรวจให้คะแนน จากการนำไปทดลองใช้กับผู้เรียน ที่ศึกษาชั้น ปีที่ 3 (ภาคปกติ) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 นั้นมาวิเคราะห์หาค่าระดับความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) เป็นรายข้อ คัดเลือกแบบทดสอบที่ค่าระดับความยากระหว่าง 0.29– 0.75 และ ค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.25 – 0.50 เป็นเกณฑ์การผ่าน

4.2.1.7 นำผลการตรวจให้คะแนนแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ทางการเรียนเรื่องชนิด ของคำไทย จำนวน 40 ข้อ ไปคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของ แบบทดสอบทั้งฉบับ ใช้สูตรของ คูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder - Recharadson 20: KR-20) โดย แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ทางการเรียน เรื่องชนิดของคำไทย จำนวน 40 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.82 ซึ่งถือว่าเป็นแบบทดสอบที่มี คุณภาพ สามารถนำไปใช้ในการวิจัยได้

4.2.1.8 นำแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้เรื่องชนิดของคำไทย จำนวน 40 ข้อ นำไปใช้กับ กลุ่มตัวอย่างต่อไป

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองทุกขั้นตอน โดยมีรายละเอียดดังนี้

5.1 ผู้วิจัยให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบจากครูผู้สอนจัดทำขึ้น ใช้เวลา 1 คาบ (1 ชั่วโมง)

5.2 ผู้วิจัยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนตามแผนการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน ทั้ง 7 แผน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

แผนจัดการเรียนรู้ที่ 1 คำนาม (Nouns)

แผนจัดการเรียนรู้ที่ 2 คำสรรพนาม (Pronouns)

แผนจัดการเรียนรู้ที่ 3 คำกริยา (Verb)

แผนจัดการเรียนรู้ที่ 4 คำวิเศษณ์ (Adjective)

แผนจัดการเรียนรู้ที่ 5 คำบุพบท (Preposition)

แผนจัดการเรียนรู้ที่ 6 คำสันธาน (Conjunction)

แผนจัดการเรียนรู้ที่ 7 คำอุทาน (Interjection)

5.3 หลังทำกิจกรรมเรียนรู้ในแต่ละแผนเสร็จสิ้น (ท้ายคาบเรียน) ผู้วิจัยให้ผู้เรียนทำ แบบประเมินสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ของครูโดยผู้เรียน

5.4 เมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแผนการเรียนรู้ทุกแผนที่กำหนดแล้ว ผู้วิจัยให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบจากครูผู้สอนจัดทำขึ้น ใช้เวลา 1 คาบ (1 ชั่วโมง)

5.5 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ มาวิเคราะห์ ด้วยวิธีการทางสถิติ

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง มาวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

6.1 การหาค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร (Rosenthal, 2012)

$$\bar{X} = \sum \frac{x}{N}$$

เมื่อ \bar{X} หมายถึง ค่าเฉลี่ยเลขคณิต

\sum หมายถึง ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N หมายถึง จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

6.2 การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อหาค่าความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้หลักสูตรระยะสั้น เรื่องชนิดของคำไทย โดยใช้ห้องเรียนกลับด้านโดยใช้สูตร (Rosenthal, 2012)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (x - \bar{x})^2}{n-1}}$$

เมื่อ $S.D.$ หมายถึง ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

\bar{X} หมายถึง ค่าเฉลี่ยเลขคณิต

Σ	หมายถึง ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
X	หมายถึง ค่าคะแนนแต่ละตัว
n	หมายถึง จำนวนนักเรียนในกลุ่มที่ศึกษา

6.3 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สูตรt-test แบบ dependent

$$t = \frac{\Sigma d}{\sqrt{\frac{n \Sigma d^2 - (\Sigma d)^2}{(n-1)}}$$

เมื่อ	t	หมายถึง ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤต
	d	หมายถึง ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน
	n	หมายถึง จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

SPU
SRIPATUM UNIVERSITY

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษากระบวนการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3 2) เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3 จึงได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 กระบวนการพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3

ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์และความหมายที่ใช้แทนค่าสถิติในการนำเสนอ ดังนี้

n	หมายถึง	กลุ่มตัวอย่าง
\bar{x}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย (mean)
$S.D.$	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)
t	หมายถึง	การทดสอบสมมติฐานทางสถิติ (t-test dependent)

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 3 Southwest Forestry University ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 68 คน โดยแบ่งเป็น นักศึกษาชายจำนวน 2 คน นักศึกษาหญิงจำนวน 66 คน นักเรียนชาย 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.94 นักเรียนหญิง 66 คน คิดเป็นร้อยละ 97.06 ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

	ข้อมูลทั่วไปของกลุ่ม ตัวอย่าง	จำนวนนักศึกษา (คน)	ร้อยละ
นักศึกษา (เพศ)	ชาย	2	2.94
	หญิง	66	97.06
รวม		68	100

ตอนที่ 2 กระบวนการพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3

การนำเสนอผลในตอนที่ 2 เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษากระบวนการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3

การพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ มี 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาข้อมูล วิเคราะห์ สังเคราะห์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3 เพื่อหาคำประกอบและขั้นตอนของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อเป็นแนวทางในการร่างแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งได้องค์ประกอบของรูปแบบจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน จำนวน 6 องค์ประกอบ ได้แก่

1.1 การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน พบว่ามีองค์ประกอบ 6 องค์ประกอบ ดังนี้

1.1.1 การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้และการวัดประเมินผล

1.1.2 การวางแผนลำดับเนื้อหาการสอน ต้องลำดับเนื้อหาการเรียนการสอนและ กิจกรรมว่าในขั้นตอนใดควรจัดทำเป็นวิดีโอหรือสื่อแบบใด และขั้นใดเป็นการจัดกิจกรรมในชั้นเรียน

1.1.3 จัดทำชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง ชนิดของคำไทย เช่น ทำใบความรู้ แบบฝึกกิจกรรม กิจกรรมเกมทดสอบออนไลน์ เป็นต้น

1.1.4 การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนรู้ด้วย ตนเองผ่านสื่อชนิดต่าง ๆ ที่ผู้สอนหนดให้มาอภิปรายความรู้ โดยอาจใช้แบบฝึกกิจกรรม การทำกิจกรรมตอบคำถามในห้องเรียน เป็นต้น

1.1.5 การทำกิจกรรมในห้องเรียน เป็นการจัดกิจกรรมและการสรุปผลความรู้จากใบงาน และแบบฝึกหัด การนำความรู้ที่ได้เรียนมาใช้ในการทำแบบฝึกหัด ทำกิจกรรม การอภิปรายแลกเปลี่ยน เรียนรู้ หรือนำเสนอผลงาน

1.1.6 การวัดประเมินผล เป็นการวัดผลการเรียนรู้ว่าผู้เรียนได้รับความรู้ตาม จุดประสงค์ ที่ตั้งไว้หรือไม่ โดยอาจใช้แบบทดสอบ แบบฝึกหัด เป็นต้น

2. การพัฒนาห้องเรียนกลับด้าน เรื่อง ชนิดของคำไทย ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ในครั้งนี้ ผู้วิจัย ได้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยได้ศึกษาหนังสือและเอกสาร ที่เกี่ยวข้อง ศึกษาเนื้อหาเรื่องชนิดของคำ ไทย จำนวน 7 หน่วยการเรียนรู้ เพื่อกำหนดขอบเขตเนื้อหา กำหนดกรอบสาระการเรียนรู้ และจำนวนคาบ ของการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน โดยกำหนดให้แผนการจัดการเรียนรู้มีทั้งหมด 7 แผน และมี ระยะเวลารวม 16 ชั่วโมง ประกอบการศึกษาเนื้อหา โดยกำหนดลักษณะการจัดการเรียนรู้เป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ แบบที่ 1 ให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาด้วยตนเองบนระบบออนไลน์บนโปรแกรม Dingtalk แบบไม่ ประสานเวลา ผ่านไฟล์เอกสารที่ผู้สอนสร้างขึ้น มีการศึกษาใบความรู้ การทำแบบฝึกหัดประจำหน่วยและ การอภิปรายคำตอบร่วมกันระหว่างผู้สอนและผู้เรียนร่วมชั้น และแบบที่ 2 ผู้เรียนเข้าทำกิจกรรมในชั้น เรียน แบบประสานเวลา ซึ่งการดำเนินการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.2 ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน เรื่อง คำนาม

วัตถุประสงค์	วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	แอปพลิเคชัน/สื่อ
1.สามารถอธิบาย ความหมาย ของ คำนามได้อย่าง ถูกต้อง	การศึกษาคำความรู้ด้วยตัวเองบน Ding Talk ผู้สอนให้ผู้เรียนศึกษาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องคำนาม ใน Ding Talk ด้วยตัวเอง ทำความเข้าใจ ทำแบบฝึกหัดล่วงหน้าก่อนที่จะมา เรียนรู้ด้วยกันในห้องเรียน	-ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องคำนาม
2. สามารถอธิบาย ลักษณะและหน้าที่ ของคำนามได้	การเรียนรู้ในชั้นเรียนด้วยกัน ขั้นตอนที่ 1 ขั้นนำ (orientation) 1. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบใน “Quizizz” เพื่อวัดความรู้ของ นักเรียนก่อนเข้าสู่บทเรียน 2. ผู้สอนตั้งข้อคำถามกับผู้เรียนเพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน เช่น - คำนาม มีความสำคัญอย่างไร - คำนาม มีกี่ประเภท เป็นต้น	- Quizizz
3.สามารถนำคำนาม ไปใช้ได้อย่างถูกต้อง ตามหลักไวยากรณ์		

	<p>ขั้นตอนที่ 2 ขึ้นนำเสนอ (Presentation)</p> <p>ผู้สอนทบทวนความรู้จากที่ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตัวเองมาก่อนแล้ว ใช้สื่อการสอนเรื่อง คำนาม โดยนำเสนอผ่าน Canva ในส่วนของเนื้อหา โดยสื่อการสอนจะเน้น รูปแบบเนื้อหาที่น่าสนใจ เนื้อหาถูกต้องตามหลักวิชา ทันสมัย ยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน และภาษาถูกต้องเหมาะสม ชัดเจน สื่อความหมายให้เข้าใจได้ง่าย และมีการคุ้ยแกลเปลี่ยนจาก คำถามที่ถามตอนขึ้นนำ ว่า</p> <ul style="list-style-type: none"> - คำนาม มีความสำคัญอย่างไรในประโยค - คำนาม มีความสำคัญอย่างไร <p>โดยให้ผู้เรียนอธิบายแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน โดยมีผู้สอนเป็นผู้คอยให้คำแนะนำ</p>	- Canva
	<p>ขั้นตอนที่ 3 ขึ้นฝึก (Practice)</p> <p>จากการเรียนรู้เรื่อง คำนาม แล้วผู้สอนได้ทำการทดสอบผู้เรียนอีกครั้งว่ามีความสนใจและมีการศึกษาความรู้มาก่อนหรือไม่ โดยให้ผู้เรียนอธิบายแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน โดยการแบ่งกลุ่ม สรุปความรู้ และอธิบายความรู้ คำนาม จากกลุ่มที่ได้รับมอบหมายในหัวข้อ คำนาม โดยมีผู้สอนเป็นผู้คอยให้คำแนะนำ</p>	- Canva
	<p>ขั้นตอนที่ 4 ขึ้นนำไปใช้ (Apply)</p> <p>ผู้สอนและผู้เรียนเฉลยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง คำนาม ที่ผู้สอนจัดขึ้น พร้อมกันแลกเปลี่ยนความรู้กันระหว่างเฉลยแบบฝึกหัด</p>	- Power Point
	<p>ขั้นตอนที่ 5 ขึ้นสรุป (Wrap-up)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้สอนประเมินผล โดยการสังเกตพฤติกรรม การตอบคำถาม พฤติกรรมการให้ความร่วมมือทั้งรายบุคคล พฤติกรรมการทำงานร่วมกับผู้อื่น จากการปฏิบัติกิจกรรมหน้าชั้นเรียน 2. ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปเกี่ยวกับเรื่อง คำสรรพนาม 3. มีการให้สะท้อนผลการเรียนรู้ (Feedback) จากเพื่อนนักศึกษาในห้องเรียน 	<p>-สังเกตพฤติกรรมการทำงานรายบุคคล แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานรายบุคคล</p> <p>- ระดับดีขึ้นไป</p>

การวัดและประเมินผล มีดังต่อไปนี้

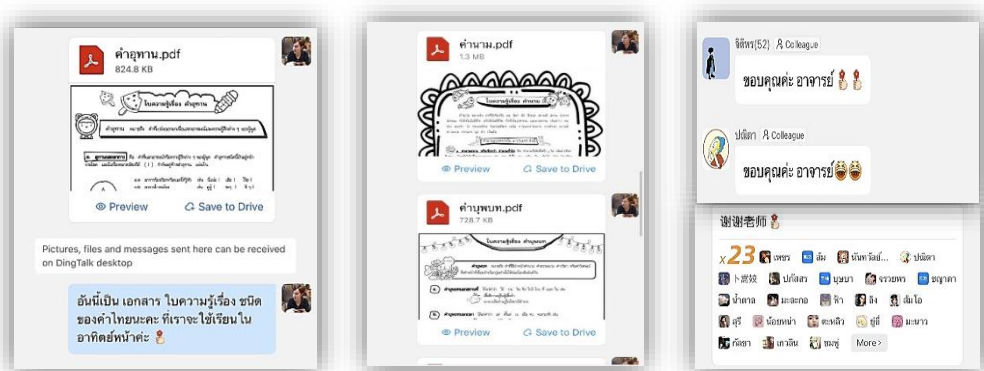
1. การวัดผลประเมินการเรียนรู้ (การวัดแบบ KPA โดยใช้ Rubric Score ผู้เรียนได้รับคะแนนตั้งแต่ ระดับ 2 หรือว่า 6 คะแนน จาก 12 คะแนนขึ้นไปถือว่าผ่านเกณฑ์)
2. แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานรายบุคคล (เป็นการวัดพฤติกรรมของผู้เรียน โดยมีคะแนนเต็ม 16 คะแนน ถ้าได้ 8 คะแนนขึ้นไปถือว่าผ่านเกณฑ์)
3. แบบประเมินการปฏิบัติกิจกรรม (การวัด โดยใช้ Rubric Score โดยมีคะแนนเต็ม 16 คะแนน ถ้าได้ 8 คะแนนขึ้นไปถือว่าผ่านเกณฑ์)
4. แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (เป็นการประเมินคุณลักษณะของผู้เรียน 4 ข้อ โดยมีคะแนนเต็ม 12 คะแนน ถ้าได้ 7 คะแนนขึ้นไปถือว่าผ่านเกณฑ์)

3. ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย โดยการใช้ห้องเรียนกลับด้าน ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 แผนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ เรื่อง คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำบุพบท คำสันธาน และคำอุทาน รวมจำนวน 16 คาบ มาทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 3 Southwest Forestry University จำนวน 68 คน ที่ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster sampling) โดยมีรายละเอียดในการทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย โดยการใช้ห้องเรียนกลับด้าน ดังต่อไปนี้

3.1 การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ออนไลน์ด้วยตนเองแบบไม่ประสานเวลาโดยใช้ห้องเรียนกลับด้าน

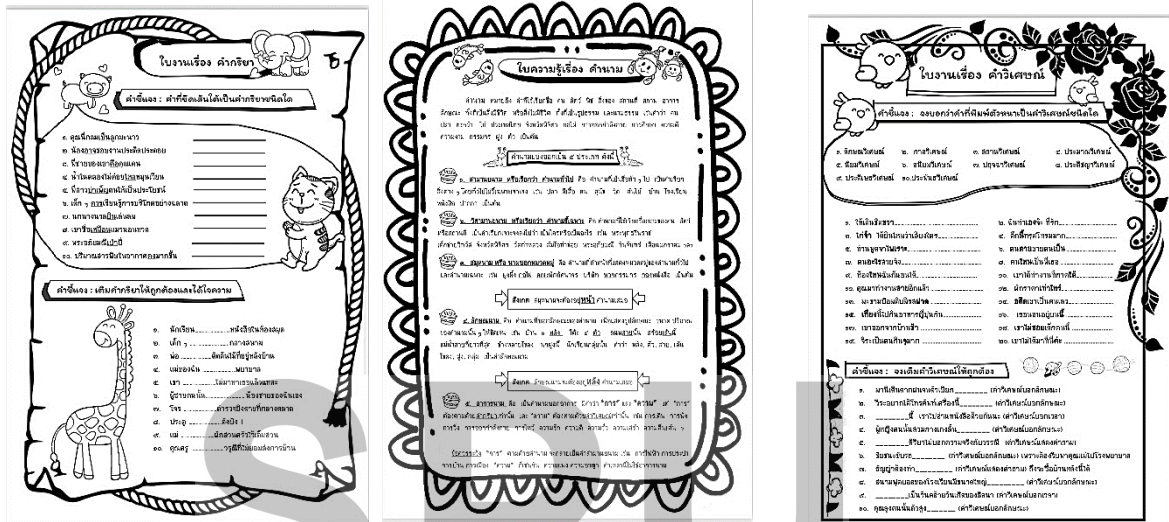
3.1.1 ขึ้นปฐมนิเทศก่อนเข้าเรียน

3.1.1.1 ผู้วิจัยสร้างสร้างกลุ่มในโปรแกรม Dingtalk จากนั้นผู้วิจัยได้เชิญผู้เรียนเข้ามาในกลุ่มเพื่อจะได้ส่งเอกสาร ใบความรู้ และแบบฝึกหัดต่างๆ ให้ผู้เรียน

ภาพประกอบที่ 4.1 แอปพลิเคชัน Dingtalk ใช้สำหรับการส่งเอกสารให้ผู้เรียน สามารถตรวจสอบได้ว่า มีผู้เรียนเข้ามาดูกี่คน เปิดอ่านกี่คน มีใครบ้าง (เรื่อง ชนิดของคำไทย)

3.1.1.2 ผู้เรียนเข้าไปศึกษาเอกสาร ใบความรู้ ในโปรแกรม Dingtalk และถ่ายเอกสารใบความรู้ และแบบฝึกหัดออกมา ศึกษาด้วยตัวเองและทำแบบฝึกหัดให้ครบทุกหน่วย โดยที่เวลาเข้าเรียนในห้องเรียน ผู้สอนจะตรวจก่อนการเริ่มเรียนทุกครั้งว่าผู้เรียนมีการศึกษาและทำแบบฝึกหัดมาก่อนล่วงหน้าไหม

ภาพประกอบที่ 4.2 ตัวอย่าง เอกสารใบความรู้ และใบงาน เรื่อง ชนิดของคำไทย

3.1.2 การทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ชนิดของคำไทย การสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน

3.1.2.1 ชั้นปทุมณีเทศก่อนเข้าเรียน ชี้แจงรายละเอียดในการเรียนการสอนในห้องเรียน

และกฎระเบียบในการเรียนการทำกิจกรรมร่วมกันในชั้นเรียน เป็นต้น

3.1.2.1.1 ผู้วิจัยให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน เรื่อง ชนิดของคำไทยแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ใช้สำหรับการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้เวลาในการทำแบบทดสอบครั้งละ 1 ชั่วโมง

ภาพประกอบที่ 4.3 ผู้เรียนทำแบบทดสอบ เรื่อง ชนิดของคำไทย

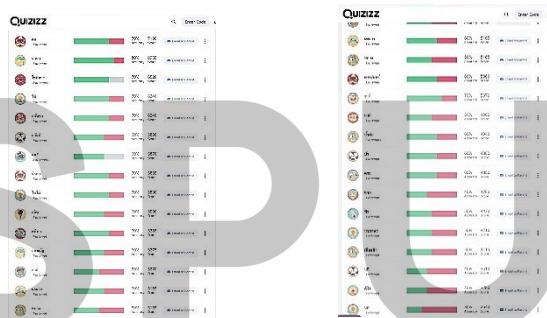
3.1.2.1.2 หลังจากทำแบบทดสอบเสร็จ ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนแบ่งกลุ่มผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม และมอบหมายเนื้อหาผู้เรียนตามหน่วยการเรียนรู้ที่ได้เรียนมาก่อนหน้านี้ กลุ่มละ 1 เรื่อง

3.2.2 การทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้ระดับหลักสูตรระยะสั้น เรื่อง ชนิดของคำไทย โดยใช้ห้องเรียนกลับด้านแบบประสานเวลา

ผู้วิจัยได้ใช้กระบวนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1. ชี้นำ (orientation) 2. ชี้นำเสนอ (Presentation) 3. ชี้นฝึก (Practice) 4. ชี้นำไปใช้ (Apply) 5. ชี้นสรุป (Wrap-up) มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนแบบประสานเวลา

ขั้นที่ 1 ชี้นำ (orientation)

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบใน “Quizizz” เพื่อวัดความรู้ของนักเรียนก่อนเข้าสู่บทเรียน

ภาพประกอบที่ 4.4 ตัวอย่าง แบบทดสอบใน “Quizizz”

2. ผู้สอนตั้งข้อความถามกับผู้เรียนเพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน เช่น

- คำไทย 7 ชนิด มีความสำคัญอย่างไร
- มีกี่ประเภท มีหน้าที่อะไรบ้าง เป็นต้น

ขั้นที่ 2 ชี้นำเสนอ (Presentation)

ผู้สอนทบทวนความรู้จากที่ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตัวเองมาก่อนแล้ว ใช้สื่อการสอนเรื่อง ชนิดของคำไทย โดยนำเสนอผ่าน Canva ในส่วนของเนื้อหา โดยสื่อการสอนจะเน้น รูปแบบเนื้อหาที่น่าสนใจ เนื้อหาถูกต้องตามหลักวิชา ทันสมัย ยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน และภาษาถูกต้องเหมาะสม ชัดเจน สื่อความหมายให้เข้าใจได้ง่าย และมีการคุ้ยแฉกเปลี่ยนจาก คำถามที่ถามตอนขั้นนำ ว่า

- คำไทย 7 ชนิด มีความสำคัญอย่างไร
- มีกี่ประเภท มีหน้าที่อะไรบ้าง เป็นต้น

ภาพประกอบที่ 4.5 ผู้สอนทบทวนความรู้ให้กับผู้เรียนอีกครั้งหลังจากที่ผู้เรียนศึกษาด้วยตัวเอง
ขั้นที่ 3 ขั้นฝึก (Practice)

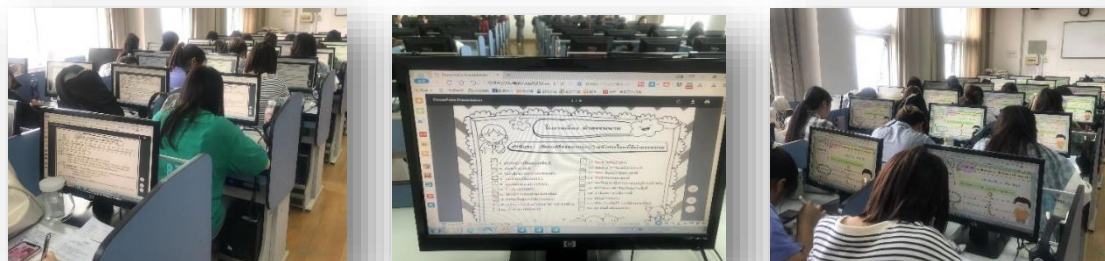
จากการเรียนรู้เรื่อง ชนิดของคำไทย แล้วผู้สอนได้ทำการทดสอบผู้เรียนอีกครั้งว่ามีความสนใจและมีการศึกษาความรู้มาก่อนหรือไม่ โดยให้ผู้เรียนอธิบายแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน โดยการแบ่งกลุ่ม สรุปรความรู้ และอธิบายความรู้ คำชนิดต่างๆ ให้เพื่อนร่วมห้องกลุ่มละ 1 เรื่อง โดยมีผู้สอนเป็นผู้คอยให้คำแนะนำ

ภาพประกอบที่ 4.6 สรุปรความรู้และอธิบายความรู้ คำชนิดต่างๆ ให้เพื่อนร่วมห้องฟัง

ขั้นที่ 4 ขั้นนำไปใช้ (Apply)

ผู้สอนและผู้เรียนเฉลยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ชนิดของคำไทย ที่ผู้สอนจัดขึ้น พร้อมกันแลกเปลี่ยนความรู้กันระหว่างการเฉลยแบบฝึกหัด

ภาพประกอบที่ 4.7 ผู้สอนและผู้เรียนเฉลยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ พร้อมกันแลกเปลี่ยนความรู้กัน

ขั้นที่ 5 ขั้นสรุป (Wrap-up)

1. ผู้สอนประเมินผล โดยการสังเกตพฤติกรรม การตอบคำถาม พฤติกรรมการให้ความร่วมมือทั้งรายบุคคล พฤติกรรมการทำงานร่วมกับผู้อื่น จากการปฏิบัติกิจกรรมหน้าชั้นเรียน
2. ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปเกี่ยวกับเรื่อง ชนิดของคำไทย
3. มีการให้สะท้อนผลการเรียนรู้ (Feedback) จากเพื่อนนักศึกษาในห้องเรียน

ภาพประกอบที่ 4.8 ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปเกี่ยวกับเรื่อง ชนิดของคำไทย และมีการแสดงความคิดเห็น

3.2.3 หลังจากที่มีการเรียนการสอนเสร็จสิ้นทั้งหมด 7 หน่วยการเรียนรู้ผู้วิจัยให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง ชนิดของคำไทยแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ใช้สำหรับการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้เวลาในการทำแบบทดสอบครั้งละ 1 ชั่วโมง

3.3 ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดำเนินการสอนแบบไม่ประสานเวลาโดยใช้การสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน

ในการศึกษาผลการเรียนรู้ทางการเรียนในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบฝึกหัด ประจำหน่วยทั้ง 7 หน่วย ซึ่งได้ผลตามตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ผลคะแนนระหว่างเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ชนิดของคำไทย โดยใช้วิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3

ที่	คะแนนระหว่างเรียน							
	คำนาม	คำสรรพนาม	คำกริยา	คำวิเศษณ์	คำบุพบท	คำสันธาน	คำอุทาน	รวม
	10 คะแนน	10 คะแนน	10 คะแนน	10 คะแนน	10 คะแนน	10 คะแนน	10 คะแนน	70 คะแนน
1	8	9.5	8.5	8.25	9.25	8	8.5	60
2	9	9.25	9.25	9.75	7.5	8.5	9.25	62.5
3	8.5	8	9.75	9.5	9	8.75	9.75	63.25
4	8	8	10	9.25	9	8.25	10	62.5
5	8.25	8.5	8.75	8	9	9.75	8.75	61
6	9	8.75	8	8	8.75	9.25	8	59.75
7	9.25	8.25	9	8.5	8.5	8.75	9	61.25
8	8	9.75	8	8.75	9.25	8.5	7	59.25
9	9	9.25	7.25	8.25	9.75	9	7.25	59.75
10	9.5	8.75	8	9.75	10	9.25	8.5	63.75
11	10	8.5	8.75	9.25	7.75	8	8.75	61
12	8.25	9	9.5	8.75	8	8	9.5	61
13	7.75	9	8.75	8.5	9	8.5	8.75	60.25
14	9.25	9.5	8.25	9	8	8.75	8.25	61
15	7.5	8.75	9	9	7.25	8.25	9	58.75
16	9	9.25	9.5	9.5	9	9.75	9.5	65.5
17	9	8.5	9.75	8.75	8.75	9.25	9.75	63.75
18	9	9.25	8.25	9.25	8	8.75	8.25	60.75
19	8.75	9.75	8	8.5	8	8.5	8	59.5
20	8.5	10	7.75	9.25	8.5	9	7.75	60.75
21	9.25	7.75	8	9.75	8.75	9	8	60.5
22	9.75	8	8.75	10	8.25	9.5	8.75	63
23	10	9	8.25	7.75	9.75	8.75	8.25	61.75
24	7.75	7	9	8	9.25	9.25	9	59.25
25	8	7.25	10	9	8.75	8.5	10	61.5
26	9	8	10	8	8.5	9.25	10	62.75
27	9	8.75	9	7.25	9	9.75	9	61.75

ที่	คะแนนระหว่างเรียน							
	คำนาม	คำสรรพนาม	คำกริยา	คำวิเศษณ์	คำบุพบท	คำสันธาน	คำอุทาน	รวม
	10 คะแนน	10 คะแนน	10 คะแนน	10 คะแนน	10 คะแนน	10 คะแนน	10 คะแนน	70 คะแนน
28	7.25	9.5	8	9	9	10	8	60.75
29	7	8.75	9.25	8.75	9.5	7.75	9.25	60.25
30	8.75	8.25	7.5	9.5	8.75	8	7.5	58.25
31	9.5	9	9	8.75	9.25	9	9	63.5
32	8.75	9.5	9	8.25	8.5	8	9	61
33	8.25	9.75	9	9	9.25	7.25	9	61.5
34	9	8.25	8.75	9.5	9.75	8	8.75	62
35	9.5	8	8.5	9.75	10	8.75	8.5	63
36	9.75	7.75	9.25	8.25	7.75	9.5	9.25	61.5
37	8.25	8	9.75	8	8	8.75	9.75	60.5
38	8	8.75	10	7.75	9	8.25	10	61.75
39	7.75	8.25	7.75	8	7	9	7.75	55.5
40	8	9	8	8.75	7.25	9.5	8	58.5
41	8.75	10	9	8.25	7	9.75	9	61.75
42	8.25	10	7	9	8.75	8.25	7	58.25
43	9	8	7.25	10	9.5	8	7.25	59
44	10	8	8	10	8.75	8.75	8	61.5
45	10	9.25	8.75	8	8.25	8	8.75	61
46	7	7.5	8.5	8	9	8.75	8	56.75
47	8	9	9.25	9.25	9.5	8.25	9.25	62.5
48	9	9	9.75	7.5	9.75	9	7.5	61.5
49	9.5	9	10	9	8.25	10	9	64.75
50	9.25	8.75	7.75	9	8	10	9	61.75
51	8	8.5	8	9	7.75	7	9	57.25
52	8	9.25	9	8.75	8	8	8.75	59.75
53	8.5	9.75	7	8.5	8.75	8.5	8.5	59.5
54	8.75	10	7.25	9.25	8.25	9.25	9.25	62
55	8.25	7.75	7	9.75	9	9.75	9.75	61.25
56	9.75	8	8.75	8	8	8	8	58.5

ที่	คะแนนระหว่างเรียน							
	คำนาม	คำสรรพนาม	คำกริยา	คำวิเศษณ์	คำบุพบท	คำสันธาน	คำอุทาน	รวม
	10 คะแนน	10 คะแนน	10 คะแนน	10 คะแนน	10 คะแนน	10 คะแนน	10 คะแนน	70 คะแนน
57	9.25	9	9.5	7.75	10	7.75	7.75	61
58	8.75	8.75	8.75	8	9	8	8.75	60
59	8.5	7.25	8.25	9	8	9	8.25	58.25
60	9	8	9	7	8.75	7.75	9	58.5
61	9	8.75	9.5	7.25	8.25	7.25	10	60
62	9.5	7.75	9.75	7	9	7	10	60
63	8.75	8	7.75	8.75	10	8.75	7	59
64	9.25	9	8	9.25	10	9.5	8	63
65	9.25	7	9	8.75	7	8.75	9.25	59
66	8.75	7.25	9	8.5	8.75	8.25	7.5	58
67	9	7	7.25	9	9.25	9	9	59.5
68	9.5	8.75	7	9	7.5	9.5	9	60.25
คะแนน รวม	594.5	586.25	585.75	591.25	589.5	590.25	589.75	4127.25
คะแนน เฉลี่ย	8.74	8.62	8.61	8.69	8.67	8.68	8.67	60.69

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3

การนำเสนอผลในตอนที่ 3 เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3

ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบผลการเรียนรู้ด้วย เรื่องชนิดของคำไทย เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ใช้สำหรับก่อนเรียนและหลังเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับนักศึกษา กลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ห้องเรียนกลับด้าน ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3 โดยใช้เวลาในการทำแบบทดสอบครั้งละ 1 ชั่วโมง ได้ผลดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3

ลำดับ	คะแนน ก่อนเรียน	คะแนน หลังเรียน	ลำดับ	คะแนน ก่อนเรียน	คะแนน หลังเรียน	ลำดับ	คะแนน ก่อนเรียน	คะแนน หลัง เรียน
1	14	35	24	22	37	47	18	33
2	12	32	25	26	38	48	18	35
3	14	29	26	13	32	49	17	37
4	17	31	27	13	34	50	18	35
5	20	34	28	17	34	51	12	30
6	15	35	29	18	37	52	11	28
7	13	32	30	12	31	53	15	35
8	12	33	31	14	33	54	17	37
9	13	29	32	12	32	55	18	36
10	17	34	33	11	29	56	11	29
11	16	35	34	15	35	57	10	28
12	17	35	35	18	37	58	19	36
13	14	34	36	19	36	59	14	34
14	12	30	37	17	29	60	12	33
15	11	31	38	12	33	61	10	29
16	22	38	39	13	31	62	17	36
17	16	34	40	16	35	63	19	38
18	14	33	41	11	29	64	21	38
19	19	37	42	12	34	65	20	37
20	21	39	43	20	37	66	16	35
21	24	36	44	16	32	67	12	34
22	16	34	45	21	34	68	17	34
23	10	29	46	17	35			

ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบผลการเรียนรู้ด้วย เรื่องชนิดของคำไทย เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ใช้สำหรับก่อนเรียนและหลังเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับนักศึกษา กลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ห้องเรียนกลับด้าน ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3 ผู้วิจัยนำข้อมูล

ที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ และทดสอบค่าที่ชนิดกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระ ต่อกัน (t-test dependent group) ได้ผลตามตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.5 ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย ก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3

การทดสอบ	<i>n</i>	คะแนนเต็ม	\bar{X}	<i>S.D.</i>	<i>t</i>	<i>sig</i>
ก่อนเรียน	68	40	15.68	3.64	65.317*	0.00
หลังเรียน	68	40	33.68	2.87		

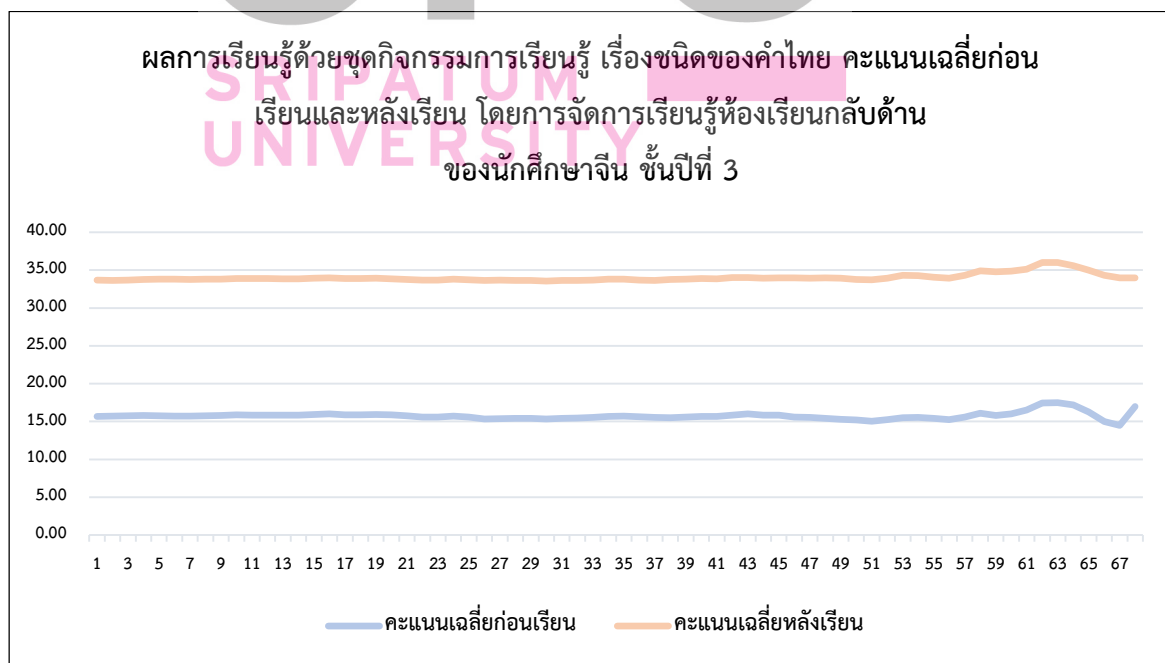
* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.11 พบว่า

1. ผลการเรียนรู้ทางการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องชนิดของคำไทย ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้
3. ผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3 คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 33.68 และคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 15.68 ตามลำดับ โดยแสดงผลคะแนนในรูปแบบแผนภูมิรูปภาพดังภาพที่ 4.10

ภาพประกอบที่ 4.9 ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3

ภาพประกอบที่ 4.10 ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย คະแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3

จากภาพ ผู้วิจัยได้แสดงการเปรียบเทียบคะแนนผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน ของผู้เรียนแต่ละคน พบว่าผลการเรียนรู้ทางการเรียนของผู้เรียนหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 15.68 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 33.68

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน สำหรับนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1. เพื่อศึกษากระบวนการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3 2. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 3 Southwest Forestry University ปีการศึกษา 2564 จำนวน 68 คน ที่ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster sampling) โดยมีรูปแบบแผนการวิจัยแบบการทดลองขั้นต้น (Pre-Experimental Research Design)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีจำนวน 2 ชุด แบ่งออกเป็น 1.เครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ คือ แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน 2.เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบวัดความรู้เรื่อง ชนิดของคำไทย มีค่ามีความยากง่าย (p) ตั้งแต่ 0.29– 0.75 มีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.25 – 0.50 และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบเท่ากับ 0.82

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บข้อมูลด้วยตนเองทุกขั้นตอนโดยการแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ศึกษากระบวนการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติคือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ Dependent t-test

สรุปผลการวิจัย

การวิจัย การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน สำหรับนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3 มีกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน มีการจัดการเรียนรู้ร่วมกับการศึกษาเนื้อหาบทเรียนด้วยตนเอง 7 หน่วยการเรียนรู้ แบบไม่ประสานเวลา

ผู้เรียนจะศึกษาเนื้อหาเรื่อง ชนิดของคำไทย จากใบความรู้ และชุดแบบฝึกหัด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและนำเอกสารใส่ไว้ในโปรแกรม Ding Talk ให้ผู้เรียนศึกษาความรู้ในใบความรู้ ทำแบบฝึกกิจกรรมในใบงาน แบบไม่ประสานเวลาและมีการจัดกิจกรรมแบบประสานเวลา ซึ่งจะเป็นการทบทวนความรู้จาก 7 หน่วย การเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ศึกษาและทำใบงาน เปิดโอกาสให้ผู้สอนได้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน มีการอภิปรายสรุปเนื้อหาทั้งจากผู้สอน และผู้เรียน การจัดการเรียนรู้ทั้ง 2 รูปแบบนี้มีดำเนินการตามขั้นตอนการจัดการเรียน การสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน และมีความเชื่อมโยงกันทางด้านเนื้อหา ผู้เรียนมีการทำแบบทดสอบวัดผล การเรียนเรื่อง ชนิดของคำไทย ก่อนเรียนหลังจากเรียนจนเสร็จสิ้นกระบวนการ ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลัง เรียนและนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป กระบวนการจัดการเรียนแบบห้องเรียนกลับด้านมี 5 ขั้นตอน ดังนี้

1.1 ขั้นตอนที่ 1 ขั้นนำ (orientation) เป็นการวัดความรู้ของผู้เรียนก่อน เพื่อวัดความเข้าใจ เกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนรู้มาด้วยตัวเอง โดยใช้ Quizizz และมีการถามตอบ คำถาม

1.2 ขั้นตอนที่ 2 ขั้นนำเสนอ (Presentation) เป็นการทบทวนความรู้จากที่ผู้เรียนได้ศึกษาด้วย ตัวเองมาก่อน โดยใช้สื่อการสอน ผ่านการนำเสนอทาง Canva และมีการคุยแลกเปลี่ยนจาก คำถามที่ถาม ตอนขั้นนำ

1.3 ขั้นตอนที่ 3 ขั้นฝึก (Practice) เป็นการทดสอบผู้เรียนอีกครั้งว่ามีความสนใจและมีการ ศึกษาความรู้มาก่อนหรือไม่ โดยให้ผู้เรียนอธิบายแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน โดยการแบ่งกลุ่ม สรุปความรู้ และอธิบายความรู้ ตามหัวข้อที่กำหนดให้ กลุ่มละ 1 เรื่อง

1.4 ขั้นตอนที่ 4 ขั้นนำไปใช้ (Apply) เป็นการที่ผู้สอนและผู้เรียนเฉลยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง คำนาม ที่ผู้สอนจัดขึ้น พร้อมกันแลกเปลี่ยนความรู้กันระหว่างการเฉลยแบบฝึกหัด โดยใช้ Power Point เป็นสื่อ

1.5 ขั้นตอนที่ 5 ขั้นสรุป (Wrap-up) ผู้สอนประเมินผล โดยการสังเกตพฤติกรรม การตอบคำถาม พฤติกรรม การให้ความร่วมมือทั้งรายบุคคล พฤติกรรมการทำงานร่วมกับผู้อื่น จากการปฏิบัติกิจกรรมหน้า ชั้นเรียน ร่วมกันสรุปผล และมีการให้สะท้อนผลการเรียนรู้จากเพื่อนนักศึกษาในห้องเรียน

2. ผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน สำหรับนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบวัดผลทางการเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผล การเรียนเรื่อง ชนิดของคำไทย แบบเลือกตอบชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ คะแนนเต็ม 40 คะแนน พบว่า การทดสอบผลการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 33.68 และคะแนน เฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 15.68 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ t-test พบว่าคะแนนสอบหลังเรียนของผู้เรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสรุปได้ว่าผู้เรียนมีความรู้และความเข้าใจในกิจกรรมการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านเป็นไปตาม

สมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องชนิดของคำไทย ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน สำหรับนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ ทำการรวบรวมข้อมูลและสามารถนำไปอภิปรายผลได้ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยเป็น 2 ประเด็น ดังนี้

1. กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านมี 2 แบบ ตามแผนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ แบบไม่ประสานเวลา และประสานเวลา ทั้ง 2 แบบใช้ขั้นตอนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน และมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกัน นอกจากนี้กระบวนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น แตกต่างกับการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านแบบปกติ ซึ่งเป็นลักษณะของการเรียนนอกชั้นเรียน และมาทำกิจกรรมร่วมกันกับผู้สอนที่ห้องเรียน ผู้เรียนจะศึกษาเนื้อหาจากเอกสารใบความรู้ ด้วยตนเองจากใบความรู้ ที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น แล้วเอาใส่ไว้โปรแกรม Dingtalk ผู้เรียนจะต้องศึกษาใบความรู้ด้วยตัวเอง โดยการแปล และทำความเข้าใจ แล้วทำแบบฝึกหัดในใบงาน ให้ครบทั้ง 7 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยาคำวิเศษณ์ คำบุพบท คำสันธาน และคำอุทาน ให้เรียบร้อย การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน ควรมีอย่าง 6 องค์ประกอบ คือ 1) การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ ผู้สอนจะต้องทราบจุดประสงค์ของการเรียน เพื่อกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้และการวัดประเมินผล 2) การวางแผนลำดับเนื้อหาการสอน ผู้สอนจะต้องลำดับเนื้อหาการเรียนการสอนและกิจกรรมว่าในขั้นตอนใดควรทำกิจกรรมอะไร 3) การทำสื่อการสอนและกิจกรรมต่างๆ ให้ผู้เรียนเรียนรู้จากสื่อเช่น ใบความรู้ 4) การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนรู้ด้วยตนเอง(Constructivism)ผ่านชุดกิจกรรม ที่ครูกำหนดให้มา อภิปรายความรู้ โดยอาจใช้แบบทดสอบ การอภิปรายหน้าชั้นเรียน เป็นต้น 5) การทำกิจกรรมในห้องเรียน เป็นการจัดการกิจกรรมและสร้างสรรค์ผลงานจากการนำความรู้ที่ได้เรียนมาใช้สร้างสรรค์ผลงาน อภิปราย แลกเปลี่ยนความรู้ในชั้นเรียน (6) การวัดประเมินผล เป็นการวัดผลการเรียนรู้ว่าผู้เรียนได้รับความรู้ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ โดยอาจใช้แบบทดสอบแบบประเมิน เป็นต้น

ซึ่งสอดคล้องกับหลักการและความหมายที่นักการศึกษาหลายท่านได้ให้นิยามการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านของ วิจารณ์ พานิช (2556) ที่ว่าการเรียนการสอนแบบกลับด้าน คือ การเรียนรู้ที่ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ด้วยตนเองผ่านสื่อนอกชั้นเรียน และทำกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มเติมสร้างความเข้าใจในชั้นเรียนปกติ มีการทำงานร่วมกันของผู้เรียนในชั้นเรียน สอดคล้องกับ ชนสิทธิ์ สิทธิสุนเนิน (2560) ที่ให้ความหมายการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านไว้คล้ายกัน เพิ่มเติมคือ การปรับด้านการเรียนที่บ้าน ทำการบ้านที่โรงเรียนกลับด้านชั้นเรียนโดยเรียนเนื้อหาที่บ้าน และนำมาทำการบ้านที่โรงเรียน โดยมีครูทำ

หน้าที่โค้ชช่วยเหลือ และสอดคล้องกับพิชญ์สินี ไสยสิทธิ์ (2561) ได้ให้ความหมาย การเรียน การสอนแบบกลับด้าน ว่าเป็นการเปลี่ยนวิธีคิด (Mindset) ในการจัดการเรียนการสอนที่จะเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะและความรู้ที่จำเป็น นำไปใช้ได้จริง เป็นการเรียนรู้แบบรู้จริง (Mastery Learning) เน้นการลงมือทำ (Action Learning) ให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาออกชั้นเรียน แล้วมาทำกิจกรรม การเรียนรู้ในห้องเรียน โดยใช้เทคโนโลยีสนับสนุนการเรียนรู้

และการเรียนรู้ในห้องเรียนที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้มาก่อน และการเรียนรู้แบบการปฏิบัติ ลงมือทำ เพื่อขยายความรู้ร่วมกันในห้องเรียน ทั้งนี้เมื่อนักเรียนต้องเรียนรู้มาก่อน ครูผู้สอนจึงต้องกำหนดวัตถุประสงค์ให้ชัดเจนว่าจะให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อะไร และจะให้ผู้เรียนเรียนรู้มาก่อนจากสื่ออะไร และจะรู้ได้อย่างไรว่าผู้เรียนได้ศึกษาความรู้มาก่อนที่จะมาทำกิจกรรมในชั้นเรียน จึงทำให้ต้องประกอบ 4 องค์ประกอบแรกของแผนการจัดการเรียนรู้ คือ การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ การวางแผนลำดับเนื้อหา การสอน การทำวิดีโอการสอนหรือแหล่งข้อมูลสืบค้น การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ส่วนการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ หรือได้ร่วมกันดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกันใน ชั้นเรียน ครูผู้สอนต้องกำหนดกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วม ต่อยอดความรู้เดิม เพื่อสรุปองค์ความรู้ใหม่ ไม่ใช่การบรรยายเนื้อหาซ้ำกับที่นักเรียนได้เรียนรู้มาก่อนแล้ว และต้องมีการวัดประเมินผลเพื่อตรวจสอบว่านักเรียนได้เกิดการเรียนรู้อะไรบ้าง ดังนั้นจึงได้องค์ประกอบอีก 2 องค์ประกอบคือการทำกิจกรรมในห้องเรียนและการวัดประเมินผล ดังนั้นจึงได้องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน จำนวน 6 องค์ประกอบ คือ 1) การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ 2) การวางแผนลำดับเนื้อหาการสอน 3) การทำวิดีโอการสอนหรือแหล่งข้อมูลสืบค้น 4) การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง 5) การทำกิจกรรมในห้องเรียน 6) การวัดประเมินผล

ซึ่งสอดคล้องกับองค์ประกอบของการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านของ วิจารณ์ พานิช (2556) ได้สรุปองค์ประกอบของการเรียนกลับด้านที่สำคัญ คือ มีการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ วางแผนการจัดการเรียนรู้ จัดทำวิดีโอทัศน์ให้เหมาะกับผู้เรียนให้ได้รับความรู้ตามวัตถุประสงค์ การสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียน และการสร้างแบบทดสอบ

จากการศึกษากระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ชนิดของคำไทย ด้วยเทคนิคห้องเรียนกลับด้าน ผลการศึกษาพบว่า ขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคห้องเรียนกลับด้านมี 5 ขั้นตอน ตาม Constructivism ไตรเวอร์และเบลล์ (Driver and Bell, 1986 มีแนวทางดังต่อไปนี้

1.1 ขั้นตอนที่ 1 ขั้นนำ (orientation) เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะรับรู้ถึงจุดมุ่งหมายและมีแรงจูงใจในการเรียนบทเรียน เป็นการวัดความรู้ของผู้เรียนก่อน เพื่อวัดความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนรู้มาด้วยตัวเอง โดยใช้ Quizizz และมีการถามตอบ

1.2 ขั้นตอนที่ 2 ขั้นนำเสนอ (Presentation) เป็นขั้นที่ผู้เรียนแสดงออกถึงความรู้ความเข้าใจเดิมที่มีอยู่เกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียน ให้ผู้เรียนแสดงความรู้ ความเข้าใจที่มีอยู่ ในขั้นนี้เมื่อผู้เรียนทบทวนความรู้เดิมยังไม่สามารถอธิบายเรื่องที่จะเรียนได้จะทำให้เกิด ความขัดแย้งทางปัญญา (Cognitive Conflict) หรือเกิดภาวะไม่สมดุล (Disequilibrium) โดยใช้สื่อการสอน ผ่านการนำเสนอทาง Canva และมีการคุยแลกเปลี่ยนจาก คำถามที่ถามตอนขั้นนำ

1.3 ขั้นตอนที่ 3 ขั้นฝึก (Practice) เป็นขั้นตอนที่สำคัญหรือเป็นหัวใจสำคัญตามแนวคิดของคอนสตรัคติวิซึมโดยขั้นตอน ประกอบด้วยขั้นตอนย่อย ดังนี้

1.3.1. ทำความกระจ่างและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันและกัน

1.3.2. การสร้างความคิดใหม่ (Construction of New Ideas) ผู้เรียนสร้างความคิดใหม่ โดยการอภิปราย และกิจกรรมอื่นๆ เพื่อให้ผู้เรียนเห็นแนวทาง แล้วกำหนดเป็น ความคิดใหม่ หรือสร้างความรู้ใหม่

1.3.3. ประเมินความคิดใหม่ (Evaluation of the New Ideas) ผู้เรียนควรหาแนวทางที่ดีที่สุดในการทดสอบความคิดหรือความรู้ โดยการทดลองหรือใช้กระบวนการคิดเชื่อมโยง ผู้เรียนอาจจะรู้สึกขัดแย้งกับความคิดความเข้าใจที่เคยมีอยู่

ในขั้นตอนนี้เป็นการทดสอบผู้เรียนอีกครั้งว่ามีความสนใจและมีการศึกษาความรู้มาก่อนหรือไม่ โดยให้ผู้เรียนอธิบายแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน โดยการแบ่งกลุ่ม สรุปความรู้และอธิบายความรู้ ตามหัวข้อที่กำหนดให้ กลุ่มละ 1 เรื่อง

1.4 ขั้นตอนที่ 4 ขั้นนำไปใช้ (Apply) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนมีโอกาสใช้แนวคิดหรือความรู้ความเข้าใจที่พัฒนาขึ้นมาใหม่ใน สถานการณ์ต่างๆ ทั้งที่คุ้นเคยและไม่คุ้นเคย เป็นการแสดงว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

เป็นการที่ผู้สอนและผู้เรียนเฉลยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง คำนาม ที่ผู้สอนจัดขึ้น พร้อมกันแลกเปลี่ยนความรู้กันระหว่างการเฉลยแบบฝึกหัด โดยใช้ Power Point เป็นสื่อ

1.5 ขั้นตอนที่ 5 ขั้นสรุป (Wrap-up) เป็นขั้นตอนสุดท้าย ผู้เรียนจะได้ทบทวนว่า ความคิด ความเข้าใจ ผู้เรียนได้เปลี่ยนไป โดยการเปรียบเทียบความคิดเมื่อเริ่มต้นบทเรียนกับความคิดของผู้เรียนเมื่อเรียนจบบทเรียน ความรู้ที่ ผู้เรียนสร้างด้วยตนเองนั้นจะทำให้เกิดโครงสร้างทางปัญญา (Cognitive Structure) ปรากฏในช่วง ความจำระยะยาว (Long-term Memory) เป็นการเรียนรู้ที่มีความหมาย ผู้เรียนสามารถจำได้ ถาวร และสามารถนำไปใช้ได้สถานการณ์ต่างๆ เพราะโครงสร้างทางปัญญาคือกรอบของความหมาย หรือแบบแผนที่บุคคลสร้างขึ้น ใช้เป็นเครื่องมือในการตีความหมาย ให้เหตุผลแก้ปัญหาตลอดจนใช้ เป็นพื้นฐานสำหรับการสร้างโครงสร้างทางปัญญาใหม่ นอกจากนี้ยังทบทวนเกี่ยวกับความรู้สึกที่เกิดขึ้น ทบทวนว่าจะนำความรู้ไปใช้ได้อย่างไร และยังมีเรื่องใดที่ยังสงสัยอยู่อีกบ้าง

ในขั้นตอนนี้ผู้สอนประเมินผล โดยการสังเกตพฤติกรรม การตอบคำถาม พฤติกรรมการให้ความร่วมมือ ทั้งรายบุคคล พฤติกรรมการทำงานร่วมกับผู้อื่น จากการปฏิบัติกิจกรรมหน้าชั้นเรียน ร่วมกันสรุปผล และมี การให้สะท้อนผลการเรียนรู้จากเพื่อนนักศึกษาในห้องเรียน

ไดเวอร์และเบลล์ ยังเห็นว่า ผู้เรียนควรจะเรียนเนื้อหาสาระไปพร้อมกับการเรียนรู้ กระบวนการ เรียนรู้ ผู้เรียนได้สร้างความรู้ และกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนเอง โดยให้ความสำคัญ ของความรู้เดิม และได้สรุปแนวความคิดการเรียนรู้แบบสร้างความรู้ ดังนี้

1. ผลการเรียนรู้ไม่เพียงแต่ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมการเรียนรู้เท่านั้นแต่ขึ้นอยู่กับ ความรู้และ ประสบการณ์ของผู้เรียนด้วย
2. การเรียนรู้เกี่ยวกับการสร้างมโนทัศน์นั้นเช่นการสร้างคำจำกัดความสร้างความคิด สำคัญ ผู้เรียนได้จากการสร้างด้วยตนเองมากกว่าการรับฟังจากคนอื่น
3. การสร้างมโนทัศน์เป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องและเป็นกระบวนการที่ผู้เรียน เป็นผู้ทำ เป็นผู้ ตื่นตัว
4. มโนทัศน์ที่สร้างขึ้นเมื่อประเมินแล้วอาจเป็นที่ยอมรับหรือไม่เป็นที่ยอมรับก็ได้
5. ผู้เรียนเป็นผู้รับผิดชอบในการเรียนรู้การเป็นผู้สร้างความรู้เองคือการเป็น ผู้รับผิดชอบในการ เรียนรู้ของตนเอง

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยามาศ บุคตาน้อย (2563) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎี การสร้างความรู้ด้วยตัวเองของ Driver and Bell สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แนวคิดสำคัญที่ถูกต้องและ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในโจทย์ปัญหาได้โดยการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเองการจัดการ เรียนรู้มี 5 ขั้นตอนประกอบด้วย 1. ชี้นำ 2. ชี้นำเสนอ 3. ชี้นำฝึก 4. ชี้นำไปใช้ 5. ชี้นำทบทวน โดย Driver and Bell เน้นว่าผู้เรียนควรจะเรียนเนื้อหาสาระไปพร้อมกับการกระบวนการเรียนรู้โดยเริ่มต้นการเรียนรู้ด้วยความอยากรู้อยากเห็นเพื่อเป็นแรงจูงใจในการเรียนรู้รับรู้จุดประสงค์และการเรียนรู้ก่อนเริ่มเรียนในชี้นำ จากนั้นทบทวนความรู้เดิมเป็นการเตรียมความพร้อมที่จะเรียนรู้ใหม่เนื่องจากผลการเรียนรู้เนื่องจากผล การเรียนรู้ของผู้เรียนจะขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้เรียนในการ เชื่อมโยงระหว่างประสบการณ์ใหม่ที่ผู้สอนจัดขึ้นกับความรู้เดิมของผู้เรียนดังนั้นการตรวจสอบความรู้เดิม ของผู้เรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญหากให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องใหม่โดยไม่ได้เชื่อมโยงกับความรู้ เดิมที่มีอยู่แล้วของผู้เรียนการปรับเปลี่ยนความคิดของผู้เรียนจะจนเกิดองค์ความรู้ใหม่อาจทำได้ยากและ การสร้างความรู้ใหม่นั้นจะเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติศึกษาวิเคราะห์หรือทดลองกับสื่อการ เรียนรู้จนสามารถสร้างความรู้จากความเข้าใจของตนเองความรู้ที่สร้างขึ้นนั้นจะทำให้เกิดโครงสร้างทาง ปัญญาปรากฏในช่วงความจำระยะยาวเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมายและสามารถนำไปใช้ใน

สถานการณ์ต่างๆได้ โดยอยู่ในรูปแบบของการทบทวนจะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ว่าสิ่งที่เรียนรู้เป็นสิ่งที่จะต้องทำความเข้าใจเพิ่มเติมแต่อย่างไรก็ตามการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตัวเองของ

และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธิยา สุวรรณ(2555) ได้กล่าวว่า จากการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีของ Driver and Bell ส่งผลให้ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของ Driver and Bell ที่เน้นว่าการเรียนต้องได้สร้างความรู้และกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนเองโดยให้ความสำคัญกับความรู้เดิมเพราะความรู้เดิมมีผลต่อการปรับโครงสร้างทางปัญญาของนักเรียน

นอกจากนี้ ผู้วิจัยมีข้อสังเกตว่า ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนแบบห้องเรียนกลับด้าน โดยส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่า ตนมีความรับผิดชอบมากขึ้น ทำให้มีความสะดวกในการเรียน สามารถฟังผู้สอนได้เข้าใจ ได้ดียิ่งขึ้นเพราะมีการเตรียมความพร้อมมาส่วนหนึ่ง สามารถเรียนได้ทุกที่ทุกเวลา ตามความสะดวกของตนเองและช่วยลดความเครียดจากการเรียนปกติในชั้นเรียน

การวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับผลของการศึกษาของ จันทวรรณ ปิยะวัฒน์ (2556) ที่ได้ศึกษาผลการใช้ห้องเรียนกลับด้านในระบบชั้นเรียนออนไลน์ “ClassStart.org” ที่กล่าวว่า ClassStart สามารถช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้มากขึ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Marlowe (2012) ที่ได้ทำการศึกษผลการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความเครียดของผู้เรียน และพบว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และงานวิจัยของ Clark (2015) ที่ศึกษาผลการใช้ห้องเรียนกลับทางที่มีต่อการมีปฏิสัมพันธ์และการปฏิบัติของนักเรียนห้องเรียนคณิตศาสตร์ในระดับชั้นมัธยมศึกษา พบว่า นักเรียนมีส่วนร่วมหรือมีปฏิสัมพันธ์มากขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับการจัดการเรียนรู้แบบดั้งเดิมนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ แบบห้องเรียนกลับทางเป็นการยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง จัดการเรียนรู้แบบดั้งเดิมนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ แบบห้องเรียนกลับทางเป็นการยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง นอกจากนี้ การวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิภา กุ้งษ์ศักดิ์ (2560) ที่ได้ทำวิจัยเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อการสร้างสรรค์และความพึงพอใจต่อวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านที่พบว่า ผู้เรียนมีการเตรียมพร้อม ก่อนเรียนทำให้เวลาเรียนผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจมากขึ้น ด้านบรรยากาศการเรียน พบว่า ผู้เรียน มีความสุขและสนุกกับการเรียน และด้านการทำกิจกรรมกลุ่ม พบว่า กิจกรรมกลุ่มฝึกให้ผู้เรียนมีความ สามัคคีและความรับผิดชอบร่วมกัน และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศรีนยา วงษ์ช่างหล่อ (2560) ได้ทำวิจัยเรื่องผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความรับผิดชอบในการเรียนหลักการใช้ภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสวนศรีวิทยา จังหวัดชุมพร พบว่า ผู้เรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านมีความรับผิดชอบสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ

2. ผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3 หลังการเรียนด้วยวิธีสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน มีคะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ว่า ผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องชนิดของคำไทย ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน ของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน จึงแสดงให้เห็นว่าวิธีสอนแบบห้องเรียนกลับด้านบน ทำให้ผู้เรียนมีความรู้และความเข้าใจในกิจกรรมการเรียนรู้ ได้รวมอภิปราย ได้มีความเตรียมพร้อมในการเรียนรู้ดังนั้นจึงส่งผลให้ผลการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น โดยค่าเฉลี่ยคะแนนที่เพิ่มขึ้นนั้น เนื่องมาจาก การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบห้องเรียนกลับด้านบน ที่มีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบไม่ประสานเวลาและไม่ประสานเวลาที่ มีกิจกรรมที่การเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกัน ทำให้ผู้เรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเองตามความต้องการได้ทุกที่ทุกเวลา ได้รับความเข้าใจ และข้อเสนอแนะจากผู้สอน

การวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิภา กุ้พงษ์ศักดิ์ (2560) ได้ทำวิจัยเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อการสร้างสรรค์และความพึงพอใจต่อวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อการสร้างสรรค์ จำนวน 3 เรื่อง ได้แก่ การใช้คำชื่อเรื่อง ภาพพจน์ หลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านสูงกว่าวิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และผลการศึกษาของอมรรัตน์ รัชตะทวีกุล (2561) ได้ทำวิจัยเรื่องผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบห้องเรียนกลับทางที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ เจตคติต่อการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบห้องเรียนกลับทาง ก่อนเรียนและหลังเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศรีนยา วงษ์ช่างหล่อ (2560) ที่เรื่องผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความรับผิดชอบในการเรียนหลักการใช้ภาษาไทยของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนหลักการใช้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียน สวนศรีวิทยา จ.ชุมพร ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียน สวนศรีวิทยา จ.ชุมพร ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

จากการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งข้อเสนอแนะออกเป็น 2 ด้าน คือ ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

1. ผู้สอนที่จะจัดการเรียนรู้โดยใช้ห้องเรียนกลับด้าน ผู้สอนควรให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเองให้มากที่สุดและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกล้าแสดงความคิดเห็นร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันอย่างอิสระ

2. ผู้สอนที่จะนำการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านไปใช้ต้องผลิตสื่อหรือชุดกิจกรรมให้เหมาะสมกับผู้เรียนเหมาะสมกับวัยและวุฒิภาวะของผู้เรียนตามความแตกต่างระหว่างบุคคลเพราะสื่อหรือความรู้ที่จะให้ผู้เรียนไปศึกษาควรเป็นความรู้ที่ผู้สอนควรผลิตเองมากกว่าจะนำสื่อความรู้ของท่านอื่นมาใช้กับผู้เรียนของตนเอง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านแบบปกติ และห้องเรียนกลับด้านบนระบบออนไลน์

2. ควรศึกษาการจัดการเรียนรู้โดยใช้ห้องเรียนกลับ เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอื่นๆ ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). *แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กำชัย ทองหล่อ. (2550). *หลักภาษาไทย*. อมรการพิมพ์.
- เกริก ท่วมกลาง และ จินตนา ท่วมกลาง. (2555). *การพัฒนาสื่อนวัตกรรมทางการศึกษา กรุงเทพมหานคร*. เอลโล่การพิมพ์.
- เขมณัญญ์ มิ่งศิริธรรม. (2559). *การออกแบบสื่อการศึกษาสร้างสรรค์*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- จตุภูมิ เขตจัตุรัส. (2562). *การวิจัยชั้นเรียน: กระบวนการสร้างความรู้เพื่อใช้พัฒนาการเรียนการสอน*. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จันทวรรณ ปิยะวัฒน์. (2558). *Flipping Your Class: ห้องเรียนกลับทาง*. www.eqd.cmu.ac.th/Innovation/media/2558/Jantawan.pdf
- จันทิมา ปัทมธรรมกุล. (2555). *ทำความเข้าใจ Flipped Classroom*. <http://www2.li.kmutt.ac.th/thai/article/gettingtoknow.html>.
- ฉันททิพย์ ลีลิตธรรม และ มนต์ชัย เทียนทอง. (2557). *การสังเคราะห์กรอบแนวคิดการเรียนรู้ในห้องเรียนกลับทางร่วมกับเทคโนโลยีการเรียนรู้แบบภควันตภาพโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือผ่าน เครือข่ายอินเทอร์เน็ต* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ]. ฐานข้อมูลงานวิจัย (Thaijo).
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. (2521). *ระบบสื่อการสอน*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิชญ์สินี ไสยสิทธิ์. (2561). *การพัฒนารูปแบบห้องเรียนกลับด้านบนคลาวด์โดยใช้การเรียนรู้แบบปฎิบัติเป็นฐานในสังคมพหุวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณ* [วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. ฐานข้อมูลงานวิจัย (Thaijo).
- ณเอก อึ้งเสื่อ. (2555). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงาน อาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง งานประดิษฐ์ใบตอง สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทที่ไม่มีการตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ณชรินา อุเส็น. (2559). *ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับทางที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การเรียนรู้ด้วยตนเอง(Constructivism) และเจตคติทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียน*

- ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์]. ฐานข้อมูลงานวิจัย (Thaijo).
- ทวี เทศมาศ. (2561). *การผลิตสื่อการเรียนรู้*. มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.
- ทาริกา สมพงษ์และคณะ. (2563). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. *วารสารวิชาการ หลักสูตรและการสอนมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครวารสาร*, 12(35), 33-42.
- ทศนา แชมมณี. (2555). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. (พิมพ์ครั้งที่ 16). โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิภา กู้พงษ์ศักดิ์. (2560). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อการสร้างสรรค์และความพึงพอใจต่อวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์*, 11(1), 55-67.
- บัณฑิต ทิพากร. (2561). *BU RESEARCH รวมงานวิชาการ*.
<http://dspace.bu.ac.th/handle/123456789/2985>
- บุญเลี้ยง ทุมทอง. (2554). *การวิจัยการเรียนรู้ทางคณิตศาสตร์*. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เวชฤทธิ์ อังกนษะพัชร. (2555). *ครบเครื่องเรื่องควรรู้สำหรับครูคณิตศาสตร์: หลักสูตร การสอน และการวิจัย*. จรัสสินทวงศ์การพิมพ์.
- ปางลีลา บุรพาพิชิตภัย. (2559). *The Flipped Classroom กับการจัดการเรียนการสอนในประเทศไทย*. <https://www.academia.edu>.
- ปิยมาศ บุตตาน้อยและคณะ. (2563). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตัวเอง ร่วมกับกลวิธี STAR ที่ส่งเสริมความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเคมี เรื่องปริมาณสารสัมพันธ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 [วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม]. ฐานข้อมูลงานวิจัย (Thaijo).
- ปิยะวดี พงษ์สวัสดิ์ และณมน จีรังสุวรรณ. (2558). การ ออกแบบรูปแบบการเรียนการสอนแบบ ห้องเรียนกลับด้านโดยใช้กิจกรรม WebQuest เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา. *วารสารวิชาการครุศาสตร์ อดุสากรรม พระจอมเกล้า พระนครเหนือ*, 6(1), 151-158.
- พนมพร คำคุณ . (2556). *การพัฒนาชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่อง การดำรงชีวิตของพืชเพื่อพัฒนา ทักษะการคิดโดยใช้รูปแบบการสอนแบบวิจัยสืบเสาะหาความรู้* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์]. ฐานข้อมูลงานวิจัย (Thaijo).

- พิชิต ฤทธิจรุญ. (2556). *หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 7. แฮัส ออฟเคอร์มิสท์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2558). *พจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ร่วมสมัย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน*. ราชบัณฑิตยสถาน.
- วลัญชพร หุ่นสงค์ และลักขณา สริวัฒน์. (2562). การศึกษาความฉลาดทางดิจิทัลในระดับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสารคามพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม. *วารสารการบริหารและนิเทศการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 10(3), 19-34.
- วิรัช วงศ์ภินันท์วัฒนา. (2557). *การใช้ภาษาไทยในกระบวนการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมของนักศึกษาต่างชาติ สาขาวิชาภาษาไทย*. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วิจารณ์ พานิช. (2556). *ครูเพื่อศิษย์สร้างห้องเรียนกลับด้าน*. เอส อาร์ พรินติ้ง แมสโปรดักส์.
- วิริธดาภรณ์ ลาบรรเทา. (2557). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ตาม ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง ระบบจำนวนเต็ม สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์]. ฐานข้อมูล งานวิจัย (Thaijo).
- ศรินยา วงษ์ช่างหล่อ และคณะ. (2560, 23 พฤศจิกายน). *ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความรับผิดชอบ ในการเรียนหลักการใช้ภาษาไทยของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสวนศรีวิทยา จังหวัดชุมพร* [เอกสารนำเสนอ]. การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 8, กรุงเทพฯ, ประเทศไทย.
- ศิริพล แสนบุญส่ง. (2560). *การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ห้องเรียนกลับด้านโดยใช้เทคโนโลยีคลาวด์ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาคอมพิวเตอร์สำหรับครูของนักศึกษาปริญญาตรี*. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์*, 11(1), 133-146.
- สระรียา สะและหมัด. (2555). *ผลการใช้ชุดกิจกรรมคณิตศาสตร์ โดยจัดกิจกรรมการ เรียนรู้แบบ 5E เรื่อง เศษส่วน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยรามคำแหง]. ฐานข้อมูลงานวิจัย (Thaijo).
- สุธนะ พามนตรี. (2551). *ความสำคัญของภาษาไทย*.
<https://www.classstart.org/classes/4131>.
- สุพัตรา อุดมั่ง. (2558). *แนวคิดห้องเรียนกลับด้าน: ภาพฝันที่เป็นจริงในวิชาภาษาไทย*. *วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์*, 16(1), 51-58.

- สุพินดา ณ มหาไชย. (2556). *Flipped Classroom' ห้องเรียนกลับด้าน*.
[http://www.komchadluek.net/detail/20130503/157502/FlippedClassroomB%](http://www.komchadluek.net/detail/20130503/157502/FlippedClassroomB%20)
- สุรศักดิ์ ปาเฮ. (2556, 21 พฤษภาคม). *ห้องเรียนกลับทาง : ห้องเรียนมิติใหม่ในศตวรรษที่ 21** [เอกสารนำเสนอ]. การประชุมผู้บริหารโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาแพร่ เขต 2, แพร่, ประเทศไทย.
- สุทธิตา สุวรรณและคณะ. (2555). *ผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ของไตรเวอร์ และเบลล์ เสริมด้วยผังมโนทัศน์ ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และ ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี]. ฐานข้อมูลงานวิจัย (ThaiLis).
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (เล่มที่ 1)*. บริษัทพริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- อัจฉรา ตาเลื้อยแจ๊ะและคณะ. (2560). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเขียนเรื่องตามจินตนาการวิชาภาษาไทยโดยใช้ สื่อ ประสมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. *Princess of Naradhiwas University Journal of Humanities and Social Sciences*, 4(2), 15–25.
- อากร พุทธรักษา. (2561). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความเครียด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง จำนวนจริง ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยบูรพา]. ฐานข้อมูลงานวิจัย (ThaiLis).
- พระยาอุปกิตศิลปสาร. (2545). *หลักภาษาไทย*. ไทยวัฒนาพานิช.
- Bergmann, J and Sams, A. (2014). *The Flipped Classroom*. Bangkok: *Journal of Technical Education Development*, King Mongkut's University of Technology North Bangkok Press.
- Catherine, H. C., & Eric, M. (2001). *Peer Instruction: Ten years of experience and results*. *American Association of Physics Teachers*, 69(9), 970-977.
- C. A. Marlowe. (2012). *The Effect Of The Flipped Classroom On Student Achievement And Stress*. Montana: Montana State University.
<http://scholarworks.montana.edu/xmlui/bitstream/handle/1/1790/MarloweC0812.pd=1>
- Driver, R. and Bell, B. (1986). *Students' thinking and the learning of science: A constructivist view*. *The School Science Review*, 67(240), 443-456.

- J. F. (2007) Strayer. (2007). *The Effects Of The Classroom Flip On The Learning Environment:A Comparison Of Learning Activity In A Traditional Classroom And A Flip Classroom That Used An Intelligent Tutoring System*. Columbus, Ohio: The Ohio State University. https://etd.ohiolink.edu/etd.send_file?=osu
- K.R. Clark. (2015). *The Effects of the Flipped Model of Instruction on Student Engagement and Performance in the Secondary Mathematics Classroom: An action research study*. Capella University. *Journal of Educators Online*, 12(1), 91-115.
- Matthews,M.R.(1994). *Science teaching the role of history and philosophy of science*. Routledge.
- Schoolwires. (2013). *The Flipped Classroom: A New Way to Look at Schools*. http://www.schoolwires.com/cons/lip3/flipped_classroom_
- School of Foreign, Yunnan University. (2021). จำนวนนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย ระดับชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยในเมืองคุนหมิง มณฑลยูนนาน ประเทศจีน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565. <http://www.news.ynu.edu.cn/info/1099/27675>.

ภาคผนวก ก

ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในหัวข้อเรื่อง การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน สำหรับนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3

1. นางสาวพิชญดา ผกากรอง

อาจารย์อิสระ (อาจารย์สอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ)

ปัจจุบัน สอนภาษาไทยอยู่ที่ ประเทศกัมพูชา และกำลังศึกษาระดับปริญญาเอก

2. Mrs. Xiaoli Yang

อาจารย์หัวหน้าภาควิชาภาษาไทย

Southwest Forestry University

3. Mr. Lifu Dao

อาจารย์ประจำคณะสื่อและเทคโนโลยี (ฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาไทยได้)

Southwest Forestry University

ที่ มศป.0108/344/002/1

15 พฤษภาคม 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์พิชญดา ผกากรอง

ด้วย นางสาวแคทยาตา โกษา รหัสนักศึกษา 64503422 นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวัตกรรมการเรียนรู้และการสอน คณะสหวิทยาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม มหาวิทยาลัยศรีปทุม ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน สำหรับนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3 (Development of students' learning outcomes with learning activities package on the categories of Thai words using flipped classroom technique for the 3rd year Chinese students) ภายใต้การควบคุมดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ ไทยมา

ในการนี้หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวัตกรรมการเรียนรู้และการสอน คณะสหวิทยาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม มหาวิทยาลัยศรีปทุม ใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อให้วิจัยมีความถูกต้อง และสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ทั้งนี้ ขออนุญาตมอบหมายให้นางสาวแคทยาตา โกษา หมายเลขโทรศัพท์ 0656271493 ติดต่อนัดหมายและให้ข้อมูลเพิ่มเติมอีกครั้ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิรัช เลิศไพฑูรย์พันธ์)

รองอธิการบดี และคณบดี

คณะสหวิทยาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม

คณะสหวิทยาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม

โทรศัพท์ 02-5791111 ต่อ 3070

ที่ มศป.0108/344/004/1

15 พฤษภาคม 2565

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือประกอบการทำวิทยานิพนธ์
เรียน Mrs. Xiaoli Yang
อาจารย์หัวหน้าภาควิชาภาษาไทย Southwest Forestry University

ด้วย นางสาวแคทยาดา โกษา รหัสนักศึกษา 64503422 นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการเรียนรู้และการสอน คณะสหวิทยาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม มหาวิทยาลัยศรีปทุม ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน สำหรับนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3 (Development of students' learning outcomes with learning activities package on the categories of Thai words using flipped classroom technique for the 3rd year Chinese students) ภายใต้การควบคุมดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ ไทยมา

ในการนี้หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการเรียนรู้และการสอน คณะสหวิทยาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม มหาวิทยาลัยศรีปทุม ใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อให้วิจัยมีความถูกต้อง และสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ทั้งนี้ ขออนุญาตมอบหมายให้นางสาวแคทยาดา โกษา หมายเลขโทรศัพท์ 0656271493 ติดต่อนัดหมายและให้ข้อมูลเพิ่มเติมอีกครั้ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิรัช เลิศไพฑูรย์พันธ์)

รองอธิการบดี และคณบดี

คณะสหวิทยาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม

คณะสหวิทยาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม

โทรศัพท์ 02-5791111 ต่อ 3070

ที่ มศป.0108/344/003/1

15 พฤษภาคม 2565

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือประกอบการทำวิทยานิพนธ์
เรียน Mr. Lifu Dao
อาจารย์ประจำคณะสื่อและเทคโนโลยี Southwest Forestry University

ด้วย นางสาวแคทยาดา โกษา รหัสนักศึกษา 64503422 นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการเรียนรู้และการสอน คณะสหวิทยาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม มหาวิทยาลัยศรีปทุม ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน สำหรับนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3 (Development of students' learning outcomes with learning activities package on the categories of Thai words using flipped classroom technique for the 3rd year Chinese students) ภายใต้การควบคุมดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ ไทยมา

ในการนี้หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการเรียนรู้และการสอน คณะสหวิทยาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม มหาวิทยาลัยศรีปทุม ใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อให้วิจัยมีความถูกต้อง และสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ทั้งนี้ ขออนุญาตมอบหมายให้นางสาวแคทยาดา โกษา หมายเลขโทรศัพท์ 0656271493 ติดต่อนัดหมายและให้ข้อมูลเพิ่มเติมอีกครั้ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิรัช เลิศไพฑูรย์พันธ์)

รองอธิการบดี และคณบดี

คณะสหวิทยาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม

คณะสหวิทยาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม

โทรศัพท์ 02-5791111 ต่อ 3070

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แผนการจัดการเรียนรู้, แบบทดสอบ

SPU

SRIPATUM
UNIVERSITY

	แผนการจัดการเรียนรู้	
	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	
	แผนการเรียนรู้ที่ 1	เวลา 2 ชั่วโมง
	ชื่อหน่วย คำนาม	
	เรื่อง คำ 7 ชนิดในภาษาไทย	
<p>1. สาระสำคัญ</p> <p>คำนาม คือ คำที่ใช้เรียกชื่อคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ อาคาร สถาพ และลักษณะทั้งสิ่งมีชีวิต และไม่มีชีวิต ทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม คำนามแบ่งออกเป็น 5 ชนิด คือ</p> <p>1.สามาณยนาม คือ คำนามสามัญที่ใช้เป็นชื่อทั่วไป หรือเป็นคำเรียกสิ่งต่างๆ โดยทั่วไป ไม่ชี้เฉพาะเจาะจง</p> <p>2.วิสามาณยนาม คือ คำนามที่เป็นชื่อเฉพาะของคน สัตว์ สถานที่ หรือเป็นคำเรียกบุคคล สถานที่เพื่อเจาะจงว่าเป็นคนไหน สิ่งใด</p> <p>3.ลักษณะนาม คือ คำนามที่ทำหน้าที่ประกอบนามอื่น เพื่อบอกรูปร่าง ลักษณะ ขนาดหรือปริมาณของนามนั้นให้ชัดเจนขึ้น</p> <p>4.สมุหนาม คือ คำนามบอกหมวดหมู่ของสามาณยนาม และวิสามาณยนามที่รวมกันหลายๆ</p> <p>5.อาการนาม คือ คำเรียกสิ่งที่ไม่รูปร่าง ไม่มีขนาด จะมีคำว่า "การ" และ "ความ" นำหน้า เช่น การกิน , กรานอน , การเรียน , ความสวย , ความคิด , ความดี เป็นต้น</p> <p>2. จุดประสงค์การเรียนรู้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.สามารถอธิบายความหมาย ของคำนามได้อย่างถูกต้อง 2. สามารถอธิบายลักษณะและหน้าที่ของคำนามได้ 3.สามารถนำคำนามไปใช้ได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ <p>3. สาระการเรียนรู้</p> <p>ความหมาย ตำแหน่ง และหน้าที่ของคำนาม และเรียนรู้โครงสร้างของประโยค วิธีการใช้ในประโยค และโครงสร้างไวยากรณ์</p> <p>4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ชื่อสัตย์ สุจริต 2. มีวินัย รับผิดชอบ 3. ใฝ่เรียนรู้ 4. มุ่งมั่นในการทำงาน 5. ความสามารถในการคิด 6. ความสามารถในการแก้ปัญหา 		

วัตถุประสงค์	วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	แอปพลิเคชัน/สื่อ	อุปกรณ์	วิธีการประเมิน
<p>1.สามารถอธิบายความหมายของค่านามได้อย่างถูกต้อง</p> <p>2. สามารถอธิบายลักษณะและหน้าที่ของค่านามได้</p> <p>3.สามารถนำค่านามไปใช้ได้อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์</p>	<p>การศึกษาองค์ความรู้ด้วยตัวเองบน Ding Talk</p> <p>ผู้สอนให้ผู้เรียนศึกษาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ค่านาม ใน Ding Talk ด้วยตัวเอง ทำความเข้าใจ ทำแบบฝึกมาล่วงหน้าก่อนที่จะมาเรียนรู้ด้วยกันในห้องเรียน</p>	-ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องค่านาม	- Computer - Smart Phone - Internet	-ประเมินจากแบบฝึกหัดที่ผู้เรียนทำมาก่อนล่วงหน้า
	<p>การเรียนรู้ในชั้นเรียนด้วยกัน</p> <p>ขั้นตอนที่ 1 ขั้นนำ (orientation)</p> <p>1. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบใน “Quizizz” เพื่อวัดความรู้ของนักเรียนก่อนเข้าสู่วิชาเรียน</p> <p>2. ผู้สอนตั้งข้อคำถามกับผู้เรียนเพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - ค่านาม มีความสำคัญอย่างไร - ค่านาม มีกี่ประเภท เป็นต้น 	- Quizizz	- Smart Phone - Internet	-แบบประเมินความรู้จากการตอบคำถามความรู้ - ระดับดีขึ้นไป
	<p>ขั้นตอนที่ 2 ขั้นนำเสนอ (Presentation)</p> <p>ผู้สอนทบทวนความรู้จากที่ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตัวเองมาก่อนแล้ว ใช้สื่อการสอนเรื่องค่านาม โดยนำเสนอผ่าน Canva ในส่วนของเนื้อหา โดยสื่อการสอนจะเน้น รูปแบบเนื้อหาที่น่าสนใจ เนื้อหาถูกต้องตามหลักวิชา ทันสมัย ง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน และภาษาถูกต้องเหมาะสม ชัดเจน สื่อความหมายให้เข้าใจได้ง่าย และมีการคุยแลกเปลี่ยนจาก คำถามที่ถามตอนขั้นนำ ว่า</p> <ul style="list-style-type: none"> - ค่านาม มีความสำคัญอย่างไรในประโยค - ค่านาม มีความสำคัญอย่างไร <p>โดยให้ผู้เรียนอธิบายแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน โดยมีผู้สอนเป็นผู้คอยให้คำแนะนำ</p>	- Canva	- Computer	-แบบประเมินความรู้จากการตอบคำถามความรู้ - ระดับดีขึ้นไป
	<p>ขั้นตอนที่ 3 ขั้นฝึก (Practice)</p> <p>จากการเรียนรู้เรื่อง ค่านาม แล้วผู้สอนได้ทำการทดสอบผู้เรียนอีกครั้งว่ามีความสนใจและ</p>	- Canva	- Computer	-แบบประเมินการปฏิบัติกิจกรรม - ระดับดีขึ้นไป

	มีการศึกษาความรู้อีกก่อนหรือไม่ โดยให้ผู้เรียนอธิบายแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน โดยการแบ่งกลุ่มสรุปความรู้และอธิบายความรู้ คำถาม จากกลุ่มที่ได้รับมอบหมายในหัวข้อคำถาม โดยมีผู้สอนเป็นผู้คอยให้คำแนะนำ			
	ขั้นตอนที่ 4 ชื่อนำไปใช้ (Apply) ผู้สอนและผู้เรียนเฉลยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง คำถาม ที่ผู้สอนจัดขึ้น พร้อมกันแลกเปลี่ยนความรู้กัน ระหว่าง การเฉลยแบบฝึกหัด	- Power Point	- Computer - Internet	- สังเกตพฤติกรรม การทำงานรายบุคคล แบบสังเกต พฤติกรรมการทำงาน รายบุคคล - ระดับดีขึ้น
	ขั้นตอนที่ 5 ชื่นสรุป (Wrap-up) 1. ผู้สอนประเมินผล โดยการสังเกตพฤติกรรม การตอบคำถาม พฤติกรรมการทำงานร่วมมือทั้งรายบุคคล พฤติกรรมการทำงานร่วมกับผู้อื่น จากการปฏิบัติกิจกรรมหน้าชั้นเรียน 2. ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปเกี่ยวกับเรื่อง คำสรุพนาม 3. มีการให้สะท้อนผลการเรียนรู้ (Feedback) จากเพื่อนนักศึกษาในห้องเรียน			- สังเกตพฤติกรรม การทำงานรายบุคคล แบบสังเกต พฤติกรรมการทำงาน รายบุคคล - ระดับดีขึ้น

ตารางการวัดผลประเมินการเรียนรู้
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง คำนาม (Noun)

จุดประสงค์	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การผ่าน
ด้านความรู้ (K) สามารถอธิบายความหมาย ลักษณะ และหน้าที่ของคำนามได้อย่างถูกต้อง	ให้นักเรียนบอกความหมาย ลักษณะและหน้าที่ของ คำนาม	แบบประเมินความรู้	ผู้เรียนมีผลการเรียนอยู่ในที่ ระดับ 2 ถือว่าผ่านเกณฑ์
ด้านทักษะ (P) สามารถนำคำนามไปใช้ได้ อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	ให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมทำ แบบฝึกหัดจากชุดกิจกรรม การเรียนรู้เรื่องคำนาม	แบบประเมินการปฏิบัติ กิจกรรม	ผู้เรียนมีผลการเรียนอยู่ในที่ ระดับ 2 ถือว่าผ่านเกณฑ์
ด้านคุณลักษณะ (A) ผู้เรียนมีความตั้งใจเรียนแล กระตือรือร้นในการเรียนรู้และการ ปฏิบัติกิจกรรม	สังเกตจากการมีส่วนร่วมใน การเรียนการสอน และการ ปฏิบัติกิจกรรม	แบบสังเกตพฤติกรรม รายบุคคล	ผู้เรียนมีผลการเรียนอยู่ในที่ ระดับ 2 ถือว่าผ่านเกณฑ์

เกณฑ์การประเมินผลประเมินการเรียนรู้

การประเมินด้านต่างๆ	คะแนนระดับคุณภาพ			
	4	3	2	1
ด้านความรู้ (K) สามารถอธิบายความหมาย ลักษณะและหน้าที่ของ คำนามได้อย่างถูกต้อง	ผู้เรียนสามารถรู้ ความหมายและ สามารถอธิบายลักษณะ และหน้าที่ของคำนามได้ ทุกชนิด	ผู้เรียนสามารถรู้ ความหมายและ สามารถอธิบาย ลักษณะและหน้าที่ ของคำนามได้ 4 ชนิด	ผู้เรียนสามารถรู้ ความหมายและ สามารถอธิบายลักษณะ และหน้าที่ของคำนามได้ 3 ชนิด	ผู้เรียนสามารถรู้ ความหมายและ สามารถอธิบาย ลักษณะและหน้าที่ของ คำนามได้น้อยกว่า 2 ชนิด
ด้านทักษะ (P) สามารถนำคำนามไปใช้ได้ อย่างถูกต้องตามหลัก ไวยากรณ์	ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ กับบริบทประโยคได้ อย่างถูกต้องทุกประโยค	ผู้เรียนสามารถ นำไปใช้กับบริบท ประโยคได้ 80-90%	ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ กับบริบทประโยคได้ 70-79%	ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ กับบริบทประโยคได้ น้อยกว่า 70%
ด้านคุณลักษณะ (A) ผู้เรียนมีความตั้งใจเรียนแล กระตือรือร้นในการเรียนรู้ และการปฏิบัติกิจกรรม	ให้ความร่วมมือในการ จัดกิจกรรมในการเรียน การสอนต่าง ๆ ได้อย่าง ดีเยี่ยม	ให้ความร่วมมือในการ จัดกิจกรรมในการ เรียนการสอนต่าง ๆ ได้อย่างดี	ให้ความร่วมมือในการ จัดกิจกรรมในการเรียน การสอนต่าง ๆ ได้พอใช้ เยี่ยม	ไม่ค่อยให้ความร่วมมือ ในการจัดกิจกรรมใน การเรียนการสอน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
10-12	ดีมาก
7-9	ดี
4-6	พอใช้
0-3	ปรับปรุง

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานรายบุคคล

ลำดับที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
		4	3	2	1
1	มีความพร้อมในการเรียนรู้ การเตรียมตัวก่อนการเรียน				
2	ให้ความร่วมมือในชั้นเรียน				
3	มีการแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน				
4	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น				

เกณฑ์การให้คะแนน

แสดงพฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอ (7 ครั้ง)	4 คะแนน
แสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง (6 ครั้ง)	3 คะแนน
แสดงพฤติกรรมบางครั้ง (4-5 ครั้ง)	2 คะแนน
แสดงพฤติกรรมน้อยครั้ง (น้อยกว่า 4 ครั้ง)	1 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
14-16	ดีมาก
11-13	ดี
8-10	พอใช้
5-7	ปรับปรุง

แบบประเมินการปฏิบัติกิจกรรม เรื่อง คำนาม

ลำดับที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
		4	3	2	1
1	มีความพร้อมในการทำกิจกรรม				
2	การบอกความหมาย หน้าที่ ได้ถูกต้อง				
3	ใช้คำนาม ได้อย่างถูกต้อง				
4	มีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม				

เกณฑ์การประเมินผล

การประเมิน ด้านต่างๆ	คะแนนระดับคุณภาพ				น้ำหนัก/ ความสำคัญ	คะแนน
	4	3	2	1		
มีความพร้อม ในการทำ กิจกรรม	มีการ เตรียมพร้อม ความเต็มใจใน การทำกิจกรรม ดีมาก	มีการเตรียมพร้อม ในการทำกิจกรรมดี	มีการเตรียมพร้อม ในการทำกิจกรรม พอใช้	ไม่มีการ เตรียมพร้อม ใน การทำกิจกรรม	2	4
การบอก ความหมาย หน้าที่ ลักษณะได้ อย่างถูกต้อง	ผู้เรียนสามารถ บอกความหมาย หน้าที่ ได้ ถูกต้องทุกคำ	ผู้เรียนสามารถบอก ความหมาย หน้าที่ ได้ถูกต้อง80-90%	บอกความหมาย หน้าที่ ได้ถูกต้อง 70-79%	ผู้เรียนสามารถบอก ความหมาย หน้าที่ ได้ถูกต้องน้อยกว่า 70%	1	4
ใช้คำนามได้ อย่างถูกต้อง	ผู้เรียนสามารถ นำไปใช้กับ บริบทประโยค ได้อย่างถูกต้อง ทุกประโยค	ผู้เรียนสามารถ นำไปใช้กับบริบท ประโยคได้ 80- 90%	ผู้เรียนสามารถ นำไปใช้กับบริบท ประโยคได้ 70- 79%	ผู้เรียนสามารถ นำไปใช้กับบริบท ประโยคได้ น้อย กว่า 70%	1	4
มีความ กระตือรือร้น ในการทำ กิจกรรม	มีความ กระตือรือร้นใน การทำกิจกรรม ดีมาก	มีความ กระตือรือร้นในการ ทำกิจกรรมดี	มีความ กระตือรือร้นใน การทำกิจกรรม บางครั้ง	ไม่ค่อยมีความ กระตือรือร้นในการ ทำกิจกรรม	2	4

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
14-16	ดีมาก
11-13	ดี
8-10	พอใช้
น้อยกว่า 10	ปรับปรุง

แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้าน	รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1. ซื่อสัตย์ สุจริต	ไม่คัดลอกงานของผู้อื่นมาเป็นของตน			
2. มีวินัย รับผิดชอบ	ตรงต่อเวลา ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ทำงานที่มีมอบหมายเสร็จตามเวลากำหนด			
3. ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์			
4. มุ่งมั่นในการทำงาน	มีความพยายาม อดทนในการทำงาน			

ช่วงคะแนน

ผลการประเมิน

3	มีพฤติกรรมที่ทำอย่างสม่ำเสมอ (7 ครั้ง)
2	มีพฤติกรรมที่ทำบ่อยครั้ง (5-6 ครั้ง)
1	มีพฤติกรรมที่ทำบางครั้ง (น้อยกว่า 4 ครั้ง)

เกณฑ์การให้คะแนน

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
10-12	ดี
7-9	พอใช้
น้อยกว่า7	ปรับปรุง

SPU

SRIPATUM
UNIVERSITY

	แผนการจัดการเรียนรู้	
	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	
	แผนการเรียนรู้ที่ 2	เวลา 2 ชั่วโมง
	ชื่อหน่วย คำสรรพนาม	
	เรื่อง คำ 7 ชนิดในภาษาไทย	
<p>1. สาระสำคัญ</p> <p>คำสรรพนาม คือ คำที่ใช้แทนคำนามหรือข้อความที่กล่าวมาแล้ว เพื่อไม่ต้องกล่าวนาม หรือข้อความนั้นซ้ำ สามารถแบ่งได้เป็น 6 ชนิดคือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.บุรุษสรรพนาม คือ คำสรรพนามที่ใช้แทนบุคคลที่เกี่ยวข้อง 2.ประพันธสรรพนาม คือ สรรพนามที่ใช้แทนนามที่อยู่ข้างหน้า ในขณะที่เดียวกันก็ทำหน้าที่เชื่อมประโยคให้เกี่ยวพันกัน มักพบประพันธสรรพนามเชื่อมประโยคความซ้อน เช่น ที่ ซึ่ง อัน ผู้ เป็นต้น 3.วิภาคสรรพนาม คือ คำสรรพนามที่ใช้แทนนาม เพื่อแบ่งแยกนามนั้นออกเป็น ส่วนๆ โดยใช้กริยาตัวเดียวกัน เช่น ต่าง บ้าง กัน เป็นต้น 4.นิยมสรรพนาม คือ คำสรรพนามที่ใช้แทนคำนามเพื่อกำหนดความหมายให้แน่นอน ชัดเจน อีกทั้งสามารถใช้บอกระยะใกล้ไกลได้ มีทั้งหมด 8 คำ คือ นี้ นั้น โน่น นู่น และ นี่ นั้น โน้น นู่น 5.อนิยมสรรพนาม คือ คำสรรพนามที่ใช้แทนคำนามที่ไม่ได้กำหนดแน่นอนชัดเจนว่า หมายถึงผู้ใดอะไร หรือสิ่งใด เช่น ใคร อะไร ไหน ไใด เป็นต้น 6.ปฏิเสธสรรพนาม คือ คำสรรพนามที่ใช้แทนคำที่เป็นคำถาม เช่น ใคร อะไร ไหน เป็นต้น <p>2. จุดประสงค์การเรียนรู้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.สามารถอธิบายความหมาย ของคำสรรพนามได้อย่างถูกต้อง 2. สามารถอธิบายลักษณะและหน้าที่ของคำสรรพนามได้ 3.สามารถนำคำสรรพนามไปใช้ได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ <p>3. สาระการเรียนรู้</p> <p>ความหมาย ตำแหน่ง และหน้าที่ของคำสรรพนาม และเรียนรู้โครงสร้างของประโยค วิธีการใช้ ในประโยค และโครงสร้างไวยากรณ์</p> <p>4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สื่อสัจย์ สุจริต 2. มีวินัย รับผิดชอบ 3. ใฝ่เรียนรู้ 4. มุ่งมั่นในการทำงาน 5. ความสามารถในการคิด 		

วัตถุประสงค์	วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	แอปพลิเคชัน/สื่อ	อุปกรณ์	วิธีการประเมิน
<p>1.สามารถอธิบายความหมายของคำสรรพนามได้อย่างถูกต้อง</p> <p>2.สามารถอธิบายลักษณะและหน้าที่ของคำสรรพนามได้</p> <p>3.สามารถนำคำสรรพนามไปใช้ได้อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์</p>	<p>การศึกษาของค้ความรูด้ด้วยตัวเองบน Ding Talk</p> <p>ผู้สอนให้ผู้เรียนศึกษาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องคำสรรพนาม ใน Ding Talk ด้วยตัวเองทำความเข้าใจ ทำแบบฝึกมาล่วงหน้าก่อนที่จะมาเรียนรู้ด้วยกันในห้องเรียน</p>	<p>-ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องคำสรรพนาม</p>	<p>- Computer</p> <p>- Smart Phone</p> <p>- Internet</p>	<p>-ประเมินจากแบบฝึกหัดที่ผู้เรียนทำมาก่อนล่วงหน้า</p>
	<p>การเรียนรู้ในชั้นเรียนด้วยกัน</p> <p>ขั้นตอนที่ 1 ขั้นนำ (orientation)</p> <p>1. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบใน “Quizizz” เพื่อวัดความรู้ของนักเรียนก่อนเข้าสู่บทเรียน</p> <p>2. ผู้สอนตั้งข้อคำถามกับผู้เรียนเพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - คำสรรพนาม มีความสำคัญอย่างไร - คำสรรพนาม มีกี่ประเภท มีอะไรบ้าง - คำสรรพนาม ในภาษาจีนกับภาษาไทยมีความแตกต่างกันไหม อย่างไร 	<p>- Quizizz</p>	<p>- Smart Phone</p> <p>- Internet</p>	<p>-แบบประเมินความรู้ จากการตอบคำถามความรู้</p> <p>- ระดับดีขึ้นไป</p>
	<p>ขั้นตอนที่ 2 ขั้นนำเสนอ (Presentation)</p> <p>ผู้สอนทบทวนความรู้จากที่ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตัวเองมาก่อนแล้ว ใช้สื่อการสอนเรื่อง คำสรรพนาม โดยนำเสนอผ่าน Canva ในส่วนของเนื้อหา โดยสื่อการสอนจะเน้น รูปแบบเนื้อหาที่น่าสนใจ เนื้อหาถูกต้องตามหลักวิชาทันสมัย ยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน และภาษาถูกต้องเหมาะสม ชัดเจน สื่อความหมายให้เข้าใจได้ง่าย และมีการคุยแลกเปลี่ยนจากคำถามที่ถามตอนขั้นนำ ว่า</p> <ul style="list-style-type: none"> - คำสรรพนาม มีความสำคัญอย่างไร - คำสรรพนาม มีกี่ประเภท มีอะไรบ้าง - คำสรรพนาม ในภาษาจีนกับภาษาไทยมีความแตกต่างกันไหม อย่างไร 	<p>- Canva</p>	<p>- Computer</p>	<p>-แบบประเมินความรู้ จากการตอบคำถามความรู้</p> <p>- ระดับดีขึ้นไป</p>

	<p>โดยให้ผู้เรียนอธิบายแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน โดยมีผู้สอนเป็นผู้คอยให้คำแนะนำ</p>			
	<p>ขั้นตอนที่ 3 ขั้นฝึก (Practice)</p> <p>จากการเรียนรู้เรื่อง คำสรรพนาม แล้วผู้สอนได้ทำการทดสอบผู้เรียนอีกครั้งว่ามีความสนใจและมีการศึกษาความรู้มาก่อนหรือไม่ โดยให้ผู้เรียนอธิบายแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน โดยการแบ่งกลุ่ม สรุปความรู้และอธิบายความรู้ คำสรรพนาม จากกลุ่มที่ได้รับมอบหมายในหัวข้อคำถาม โดยมีผู้สอนเป็นผู้คอยให้คำแนะนำ</p>	- Canva	- Computer	<p>-แบบประเมินการปฏิบัติกิจกรรม</p> <p>- ระดับดีขึ้นไป</p>
	<p>ขั้นตอนที่ 4 ขั้นนำไปใช้ (Apply)</p> <p>ผู้สอนและผู้เรียนเฉลยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง คำสรรพนาม ที่ผู้สอนจัดขึ้นพร้อมกันแลกเปลี่ยนความรู้กันระหว่างการเฉลยแบบฝึกหัด</p>	- Power Point	<p>- Computer</p> <p>- Internet</p>	<p>-สังเกตพฤติกรรมการทำงาน</p> <p>รายบุคคล แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงาน</p> <p>รายบุคคล</p> <p>- ระดับดีขึ้นไป</p>
	<p>ขั้นตอนที่ 5 ขั้นสรุป (Wrap-up)</p> <p>1. ผู้สอนประเมินผล โดยการสังเกตพฤติกรรม การตอบคำถาม พฤติกรรมการให้ความร่วมมือทั้งรายบุคคล พฤติกรรมการทำงานร่วมกับผู้อื่น จากการปฏิบัติกิจกรรมหน้าชั้นเรียน</p> <p>2. ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปเกี่ยวกับเรื่อง คำสรรพนาม</p> <p>3. มีการให้สะท้อนผลการเรียนรู้ (Feedback) จากเพื่อนนักศึกษาในห้องเรียน</p>			<p>-สังเกตพฤติกรรมการทำงาน</p> <p>รายบุคคล แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงาน</p> <p>รายบุคคล</p> <p>- ระดับดีขึ้นไป</p>

ตารางการวัดผลประเมินการเรียนรู้
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง คำสรรพนาม (Pronouns)

จุดประสงค์	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การผ่าน
ด้านความรู้ (K) สามารถอธิบาย ความหมาย ลักษณะและ หน้าที่ของคำสรรพนามได้ อย่างถูกต้อง	ให้นักเรียนบอกความหมาย ลักษณะ และหน้าที่ของคำสรรพนาม	แบบประเมินความรู้	ผู้เรียนมีผลการเรียนอยู่ใน ที่ระดับ 2 ถือว่าผ่าน เกณฑ์
ด้านทักษะ (P) สามารถนำคำสรรพนาม ไปใช้ได้อย่างถูกต้องตาม หลักไวยากรณ์	ให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมทำ แบบฝึกหัดจากชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องคำสรรพนาม	แบบประเมินการปฏิบัติกิจกรรม	ผู้เรียนมีผลการเรียนอยู่ใน ที่ระดับ 2 ถือว่าผ่าน เกณฑ์
ด้านคุณลักษณะ (A) ผู้เรียนมีความตั้งใจเรียน แลกระตือรือร้นในการ เรียนรู้และการปฏิบัติ กิจกรรม	สังเกตจากการมีส่วนร่วมในการเรียน การสอน และการปฏิบัติกิจกรรม	แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล	ผู้เรียนมีผลการเรียนอยู่ใน ที่ระดับ 2 ถือว่าผ่าน เกณฑ์

เกณฑ์การประเมินผลประเมินการเรียนรู้

การประเมินด้านต่างๆ	คะแนนระดับคุณภาพ			
	4	3	2	1
ด้านความรู้ (K) สามารถอธิบาย ความหมาย ลักษณะและ หน้าที่ของคำสรรพนาม ได้อย่างถูกต้อง	ผู้เรียนสามารถรู้ ความหมายและ สามารถอธิบายลักษณะ และหน้าที่ของคำสรรพ นามได้ทุกชนิด	ผู้เรียนสามารถรู้ ความหมายและ สามารถอธิบาย ลักษณะและหน้าที่ของ คำสรรพนามได้ 5 ชนิด	ผู้เรียนสามารถรู้ ความหมายและ สามารถ อธิบายลักษณะและหน้าที่ ของคำสรรพนามได้ 4 ชนิด	ผู้เรียนสามารถรู้ ความหมายและ สามารถ อธิบายลักษณะและ หน้าที่ของคำสรรพนามได้ น้อยกว่า 3 ชนิด
ด้านทักษะ (P) สามารถนำคำสรรพนาม ไปใช้ได้อย่างถูกต้องตาม หลักไวยากรณ์	ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ กับบริบทประโยคได้ อย่างถูกต้องทุก ประโยค	ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ กับบริบทประโยคได้ 80-90%	ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ กับบริบทประโยคได้ 70- 79%	ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ กับบริบทประโยคได้ น้อย กว่า 70%
ด้านคุณลักษณะ (A) ผู้เรียนมีความตั้งใจเรียน แลกระตือรือร้นในการ เรียนรู้และการปฏิบัติ กิจกรรม	ให้ความร่วมมือในการ จัดกิจกรรมในการเรียน การสอนต่าง ๆ ได้อย่าง ดีเยี่ยม	ให้ความร่วมมือในการ จัดกิจกรรมในการเรียน การสอนต่าง ๆ ได้ อย่างดี	ให้ความร่วมมือในการจัด กิจกรรมในการเรียนการ สอนต่าง ๆ ได้พอใช้เยี่ยม	ไม่ค่อยให้ความร่วมมือใน การจัดกิจกรรมในการ เรียนการสอน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
10-12	ดีมาก
7-9	ดี
4-6	พอใช้
0-3	ปรับปรุง

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานรายบุคคล

ลำดับที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
		4	3	2	1
1	มีความพร้อมในการเรียนรู้ การเตรียมตัวก่อนการเรียน				
2	ให้ความร่วมมือในชั้นเรียน				
3	มีการแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน				
4	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น				

เกณฑ์การให้คะแนน

แสดงพฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอ (7 ครั้ง)	4 คะแนน
แสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง (6 ครั้ง)	3 คะแนน
แสดงพฤติกรรมบางครั้ง (4-5 ครั้ง)	2 คะแนน
แสดงพฤติกรรมน้อยครั้ง (น้อยกว่า 4 ครั้ง)	1 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
14-16	ดีมาก
11-13	ดี
8-10	พอใช้
5-7	ปรับปรุง

แบบประเมินการปฏิบัติกิจกรรม เรื่อง คำสรรพนาม

ลำดับที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
		4	3	2	1
1	มีความพร้อมในการทำกิจกรรม				
2	การบอกความหมาย หน้าที่ ได้ถูกต้อง				
3	ใช้คำสรรพนาม ได้อย่างถูกต้อง				
4	มีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม				

เกณฑ์การประเมินผล

การประเมิน ด้านต่างๆ	คะแนนระดับคุณภาพ				น้ำหนัก/ ความสำคัญ	คะแนน
	4	3	2	1		
มีความพร้อมในการทำกิจกรรม	มีการเตรียมพร้อม ความเต็มใจในการทำกิจกรรมดีมาก	มีการเตรียมพร้อม ใน การทำกิจกรรมดี	มีการเตรียมพร้อม ในการทำกิจกรรม พอใช้	ไม่มีการเตรียมพร้อม ใน การทำกิจกรรม	2	4
การบอกความหมาย หน้าที่ ลักษณะได้อย่างถูกต้อง	ผู้เรียนสามารถ บอกความหมาย หน้าที่ ได้ถูกต้อง ทุกคำ	ผู้เรียนสามารถ บอกความหมาย หน้าที่ ได้ถูกต้อง 80-90%	บอกความหมาย หน้าที่ ได้ถูกต้อง 70-79%	ผู้เรียนสามารถ บอกความหมาย หน้าที่ ได้ถูกต้อง น้อยกว่า 70%	1	4
ใช้คำนามได้อย่างถูกต้อง	ผู้เรียนสามารถ นำไปใช้กับบริบท ประโยคได้อย่าง ถูกต้องทุกประโยค	ผู้เรียนสามารถ นำไปใช้กับ บริบทประโยคได้ 80-90%	ผู้เรียนสามารถ นำไปใช้กับบริบท ประโยคได้ 70-79%	ผู้เรียนสามารถ นำไปใช้กับ บริบทประโยค ได้ น้อยกว่า 70%	1	4
มีความกระตือรือร้น ในการทำ กิจกรรม	มีความกระตือรือร้นใน การทำกิจกรรมดี มาก	มีความกระตือรือร้นใน การทำกิจกรรมดี	มีความกระตือรือร้นใน การทำกิจกรรม บางครั้ง	ไม่ค่อยมีความกระตือรือร้นใน การทำกิจกรรม	2	4

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
14-16	ดีมาก
11-13	ดี
8-10	พอใช้
น้อยกว่า 10	ปรับปรุง

แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้าน	รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1. ซื่อสัตย์ สุจริต	ไม่คัดลอกงานของผู้อื่นมาเป็นของตน			
2. มีวินัย รับผิดชอบ	ตรงต่อเวลา ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ทำงานที่มอบหมายเสร็จตาม เวลากำหนด			
3. ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์			
4. มุ่งมั่นในการทำงาน	มีความพยายาม อดทนในการทำงาน			

ช่วงคะแนน

ผลการประเมิน

- 3 มีพฤติกรรมที่ทำอย่างสม่ำเสมอ (7 ครั้ง)
- 2 มีพฤติกรรมที่ทำบ่อยครั้ง (5-6 ครั้ง)
- 1 มีพฤติกรรมที่ทำบางครั้ง (น้อยกว่า 4 ครั้ง)

เกณฑ์การให้คะแนน

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
10-12	ดี
7-9	พอใช้
น้อยกว่า7	ปรับปรุง

SPU

SRIPATUM
UNIVERSITY

	แผนการจัดการเรียนรู้	
	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	
	แผนการเรียนรู้ที่ 3	เวลา 2 ชั่วโมง
	ชื่อหน่วย คำกริยา	
	เรื่อง คำ 7 ชนิดในภาษาไทย	
<p>1. สาระสำคัญ</p> <p>คำกริยา คือ คำที่แสดงอาการของคำนามหรือสรรพนาม เพื่อให้รู้ว่าคำนามหรือสรรพนามนั้นทำอะไร หรือเป็นอย่างไร แบ่งออกเป็น 4 ชนิด คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. อกรรมกริยา คือ คำกริยาที่ไม่ต้องมีกรรมมารับข้างท้ายก็ได้ความสมบูรณ์ 2. สกรรมกริยา คือ คำกริยาที่ต้องมีกรรมมารับข้างท้ายจึงจะได้ความสมบูรณ์ 3. วิกตรกริยา คือ คำกริยาที่ต้องอาศัยคำนามหรือสรรพนามมาช่วยขยาย จึงจะได้ ความสมบูรณ์ ได้แก่ เป็น อยู่ คือ เหมือน คล้าย มี เป็นต้น 4. กริยานุเคราะห์ คือ คำกริยาที่ทำหน้าที่ช่วยกริยาหลักในประโยคให้ได้รับความครบตาม ระเบียบของกริยา <p>2. จุดประสงค์การเรียนรู้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สามารถอธิบายความหมาย ของคำกริยาได้อย่างถูกต้อง 2. สามารถอธิบายลักษณะและหน้าที่ของคำกริยาได้ 3. สามารถนำคำนามไปใช้ได้อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ <p>3. สาระการเรียนรู้</p> <p>ความหมาย ตำแหน่ง และหน้าที่ของคำกริยา และเรียนรู้โครงสร้างของประโยค วิธีการใช้ ในประโยค และโครงสร้างไวยากรณ์</p> <p>4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ชื่อสัจย์ สุจริต 2. มีวินัย รับผิดชอบ 3. ใฝ่เรียนรู้ 4. มุ่งมั่นในการทำงาน 5. ความสามารถในการคิด 6. ความสามารถในการแก้ปัญหา 		

วัตถุประสงค์	วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	แอปพลิเคชัน/ สื่อ	อุปกรณ์	วิธีการประเมิน
1.สามารถอธิบาย ความหมาย ของ คำกริยาได้อย่าง ถูกต้อง 2. สามารถอธิบาย ลักษณะและหน้าที่ ของคำกริยาได้	การศึกษาองค์ความรู้ด้วยตัวเองบน Ding Talk ผู้สอนให้ผู้เรียนศึกษาชุดกิจกรรมการ เรียนรู้ เรื่องคำกริยา ใน Ding Talk ด้วย ตัวเอง ทำความเข้าใจ ทำแบบฝึกมา ล่วงหน้าก่อนที่จะมาเรียนรู้ด้วยกันใน ห้องเรียน	-ชุดกิจกรรมการ เรียนรู้เรื่อง คำกริยา	- Computer - Smart Phone - Internet	-ประเมินจาก แบบฝึกหัดที่ ผู้เรียนทำมาก่อน ล่วงหน้า
3.สามารถนำ คำกริยาไปใช้ได้ อย่างถูกต้องตาม หลักไวยากรณ์	การเรียนรู้ในชั้นเรียนด้วยกัน ขั้นตอนที่ 1 ขั้นนำ (orientation) 1. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบใน “Quizizz”เพื่อวัดความรู้ของนักเรียน ก่อนเข้าสู่บทเรียน 2. ผู้สอนตั้งข้อคำถามกับผู้เรียนเพื่อ กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน เช่น - คำกริยา มีความสำคัญอย่างไร - คำกริยา มีกี่ประเภท มีอะไรบ้าง เป็นต้น - คำกริยา ในภาษาจีนกับ ภาษาไทยมีความแตกต่างกันไหม อย่างไร	- Quizizz	- Smart Phone - Internet	-แบบประเมิน ความรู้ จากการ ตอบคำถามความรู้ - ระดับดีขึ้นไป
	ขั้นตอนที่ 2 ขั้นนำเสนอ (Presentation) ผู้สอนทบทวนความรู้จากที่ ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตัวเองมาก่อนแล้ว ใช้ สื่อการสอนเรื่อง คำกริยา โดยนำเสนอ ผ่าน Canva ในส่วนของเนื้อหา โดยสื่อ การสอนจะเน้น รูปแบบเนื้อหาที่น่าสนใจ เนื้อหาถูกต้องตามหลักวิชา ทันสมัย ยาก ง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน และภาษาถูกต้อง เหมาะสม ชัดเจน สื่อความหมายให้เข้าใจ ได้ง่าย และมีการคุยแลกเปลี่ยนจาก คำถามที่ถามตอนขั้นนำ ว่า - คำกริยา มีความสำคัญอย่างไร	- Youtube - Canva	- Computer	-แบบประเมิน ความรู้ จากการ ตอบคำถามความรู้ - ระดับดีขึ้นไป

	<p>- คำกริยา มีก็ประเภท มีอะไรบ้าง เป็นต้น</p> <p>- คำกริยา ในภาษาจีนกับภาษาไทยมีความแตกต่างกันไหม อย่างไร โดยให้ผู้เรียนอธิบายแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน โดยมีผู้สอนเป็นผู้คอยให้คำแนะนำ</p>			
	<p>ขั้นตอนที่ 3 ขั้นฝึก (Practice)</p> <p>จากการเรียนรู้เรื่อง คำกริยา แล้ว ผู้สอนได้ทำการทดสอบผู้เรียนอีกครั้งว่ามีความสนใจและมีการศึกษาความรู้อีกก่อนหรือไม่ โดยให้ผู้เรียนอธิบายแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน โดยการแบ่งกลุ่ม สรุปความรู้ และอธิบายความรู้ คำกริยา จากกลุ่มที่ได้รับมอบหมายในหัวข้อคำถาม โดยมีผู้สอนเป็นผู้คอยให้คำแนะนำ</p>	- Canva	- Computer	-แบบประเมินการปฏิบัติกิจกรรม - ระดับดีขึ้นไป
	<p>ขั้นตอนที่ 4 ขั้นนำไปใช้ (Apply)</p> <p>ผู้สอนและผู้เรียนเฉลยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง คำกริยา ที่ผู้สอนจัดขึ้น พร้อมกันแลกเปลี่ยนความรู้กันระหว่างการเฉลยแบบฝึกหัด</p>	- Power Point	- Computer - Internet	-สังเกตพฤติกรรมการทำงาน รายบุคคล แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงาน รายบุคคล - ระดับดีขึ้นไป
	<p>ขั้นตอนที่ 5 ขั้นสรุป (Wrap-up)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้สอนประเมินผล โดยการสังเกตพฤติกรรม การตอบคำถาม พฤติกรรมการให้ความร่วมมือทั้งรายบุคคล พฤติกรรมการทำงานร่วมกับผู้อื่น จากการปฏิบัติกิจกรรมหน้าชั้นเรียน 2. ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปเกี่ยวกับเรื่อง คำกริยา 3. มีการให้สะท้อนผลการเรียนรู้ (Feedback) จากเพื่อนนักศึกษาในห้องเรียน 			-สังเกตพฤติกรรมการทำงาน รายบุคคล แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงาน รายบุคคล - ระดับดีขึ้นไป

ตารางการวัดผลประเมินการเรียนรู้
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง คำกริยา (Verb)

จุดประสงค์	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การผ่าน
ด้านความรู้ (K) สามารถอธิบายความหมาย ลักษณะและหน้าที่ของคำกริยาได้ อย่างถูกต้อง	ให้นักเรียนบอกความหมาย ลักษณะ และหน้าที่ของคำกริยา	แบบประเมินความรู้	ผู้เรียนมีผลการเรียน อยู่ในที่ระดับ 2 ถือว่า ผ่านเกณฑ์
ด้านทักษะ (P) สามารถนำคำกริยาไปใช้ได้อย่าง ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	ให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมทำ แบบฝึกหัดจากชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องคำกริยา	แบบประเมินการปฏิบัติกิจกรรม	ผู้เรียนมีผลการเรียน อยู่ในที่ระดับ 2 ถือว่า ผ่านเกณฑ์
ด้านคุณลักษณะ (A) ผู้เรียนมีความตั้งใจเรียนแล กระตือรือร้นในการเรียนรู้และการ ปฏิบัติกิจกรรม	สังเกตจากการมีส่วนร่วมในการเรียน การสอน และการปฏิบัติกิจกรรม	แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล	ผู้เรียนมีผลการเรียน อยู่ในที่ระดับ 2 ถือว่า ผ่านเกณฑ์

เกณฑ์การประเมินผลประเมินการเรียนรู้

การประเมินด้านต่างๆ	คะแนนระดับคุณภาพ			
	4	3	2	1
ด้านความรู้ (K) สามารถอธิบายความหมาย ลักษณะและหน้าที่ของคำกริยา ได้อย่างถูกต้อง	ผู้เรียนสามารถรู้ ความหมายและ สามารถอธิบาย ลักษณะและหน้าที่ของ คำกริยาได้ทุกชนิด	ผู้เรียนสามารถรู้ ความหมายและ สามารถอธิบาย ลักษณะและหน้าที่ ของคำกริยาได้ 3 ชนิด	ผู้เรียนสามารถรู้ ความหมายและ สามารถ อธิบายลักษณะและ หน้าที่ของคำกริยาได้ 2 ชนิด	ผู้เรียนสามารถรู้ ความหมายและ สามารถอธิบาย ลักษณะและหน้าที่ ของคำกริยาได้น้อย กว่า 1 ชนิด
ด้านทักษะ (P) สามารถนำคำกริยาไปใช้ได้ อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ กับบริบทประโยคได้ อย่างถูกต้องทุก ประโยค	ผู้เรียนสามารถ นำไปใช้กับบริบท ประโยคได้ 80-90%	ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ กับบริบทประโยคได้ 70- 79%	ผู้เรียนสามารถ นำไปใช้กับบริบท ประโยคได้ น้อยกว่า 70%
ด้านคุณลักษณะ (A) ผู้เรียนมีความตั้งใจเรียนแล กระตือรือร้นในการเรียนรู้และ การปฏิบัติกิจกรรม	ให้ความร่วมมือในการ จัดกิจกรรมในการ เรียนการสอนต่าง ๆ ได้อย่างดีเยี่ยม	ให้ความร่วมมือในการ จัดกิจกรรมในการ เรียนการสอนต่าง ๆ ได้อย่างดี	ให้ความร่วมมือในการจัด กิจกรรมในการเรียนการ สอนต่าง ๆ ได้พอใช้ เยี่ยม	ไม่ค่อยให้ความ ร่วมมือในการจัด กิจกรรมในการเรียน การสอน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
10-12	ดีมาก
7-9	ดี
4-6	พอใช้
0-3	ปรับปรุง

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานรายบุคคล

ลำดับที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
		4	3	2	1
1	มีความพร้อมในการเรียนรู้ การเตรียมตัวก่อนการเรียน				
2	ให้ความร่วมมือในชั้นเรียน				
3	มีการแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน				
4	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น				

เกณฑ์การให้คะแนน

แสดงพฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอ (7 ครั้ง)	4 คะแนน
แสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง (6 ครั้ง)	3 คะแนน
แสดงพฤติกรรมบางครั้ง (4-5 ครั้ง)	2 คะแนน
แสดงพฤติกรรมน้อยครั้ง (น้อยกว่า 4 ครั้ง)	1 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
14-16	ดีมาก
11-13	ดี
8-10	พอใช้
5-7	ปรับปรุง

แบบประเมินการปฏิบัติกิจกรรม เรื่อง คำกริยา

ลำดับที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
		4	3	2	1
1	มีความพร้อมในการทำกิจกรรม				
2	การบอกความหมาย หน้าที่ ได้ถูกต้อง				
3	ใช้คำกริยา ได้อย่างถูกต้อง				
4	มีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม				

เกณฑ์การประเมินผล

การประเมิน ด้านต่างๆ	คะแนนระดับคุณภาพ				น้ำหนัก/ ความสำคัญ	คะแนน
	4	3	2	1		
มีความพร้อมในการทำกิจกรรม	มีการเตรียมพร้อมความเต็มใจในการทำกิจกรรมดีมาก	มีการเตรียมพร้อมในการทำกิจกรรมดี	มีการเตรียมพร้อมในการทำกิจกรรมพอใช้	ไม่มีการเตรียมพร้อมในการทำกิจกรรม	2	4
การบอกความหมาย หน้าที่ ได้อย่างถูกต้อง	ผู้เรียนสามารถบอกความหมาย หน้าที่ ได้ถูกต้องทุกคำ	ผู้เรียนสามารถบอกความหมาย หน้าที่ ได้ถูกต้อง 80-90%	บอกความหมาย หน้าที่ ได้ถูกต้อง 70-79%	ผู้เรียนสามารถบอกความหมาย หน้าที่ ได้ถูกต้องน้อยกว่า 70%	1	4
ใช้คำกริยา ได้อย่างถูกต้อง	ผู้เรียนสามารถนำไปใช้กับบริบทประโยคได้อย่างถูกต้องทุกประโยค	ผู้เรียนสามารถนำไปใช้กับบริบทประโยคได้ 80-90%	ผู้เรียนสามารถนำไปใช้กับบริบทประโยคได้ 70-79%	ผู้เรียนสามารถนำไปใช้กับบริบทประโยคได้ น้อยกว่า 70%	1	4
มีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม	มีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมดีมาก	มีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมดี	มีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม บางครั้ง	ไม่ค่อยมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม	2	4

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
14-16	ดีมาก
11-13	ดี
8-10	พอใช้
น้อยกว่า 10	ปรับปรุง

แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้าน	รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1. ซื่อสัตย์ สุจริต	ไม่คัดลอกงานของผู้อื่นมาเป็นของตน			
2. มีวินัย รับผิดชอบ	ตรงต่อเวลา ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ทำงานที่มอบหมายเสร็จตาม เวลากำหนด			
3. ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์			
4. มุ่งมั่นในการทำงาน	มีความพยายาม อดทนในการทำงาน			

ช่วงคะแนน

ผลการประเมิน

- 3 มีพฤติกรรมที่ทำอย่างสม่ำเสมอ (7 ครั้ง)
 2 มีพฤติกรรมที่ทำบ่อยครั้ง (5-6 ครั้ง)
 1 มีพฤติกรรมที่ทำบางครั้ง (น้อยกว่า 4 ครั้ง)

เกณฑ์การให้คะแนน

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
10-12	ดี
7-9	พอใช้
น้อยกว่า7	ปรับปรุง

SPU

**SRIPATUM
UNIVERSITY**

	แผนการจัดการเรียนรู้	
	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	
	แผนการเรียนรู้ที่ 4	เวลา 2 ชั่วโมง
	ชื่อหน่วย คำวิเศษณ์	
	เรื่อง คำ 7 ชนิดในภาษาไทย	
<p>1. สาระสำคัญ</p> <p>คำวิเศษณ์ คือ คำที่ใช้ประกอบคำอื่นเพื่อให้ความหมายของคำนั้นชัดเจนยิ่งขึ้น คำวิเศษณ์อาจประกอบคำนาม เช่น ประกอบคำสรรพนาม ประกอบคำคำกริยา หรือประกอบคำวิเศษณ์ด้วยกันก็ได้ คำวิเศษณ์สามารถแบ่งได้เป็น 10 ชนิด</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ลักษณวิเศษณ์ คือ คำวิเศษณ์ที่ใช้บอกลักษณะของคำให้ชัดเจน มักอยู่หลังคำที่จะขยาย 2. กาลวิเศษณ์ คือ คำวิเศษณ์ที่ใช้บอกเวลา เพื่อให้คำที่ประกอบนั้นมี ความหมาย ชัดเจนยิ่งขึ้น 3. สถานวิเศษณ์ คือ คำวิเศษณ์ที่ใช้บอกสถานที่หรือระยะที่ตั้งอยู่ 4. ประมาณวิเศษณ์ คือ คำวิเศษณ์ที่บอกจำนวน 5. นิยามวิเศษณ์ คือ คำวิเศษณ์ที่บอกความหมายชัดเจนแน่นอน และชี้เฉพาะเจาะจงลงไป เช่น 6. อนิยามวิเศษณ์ คือ คำวิเศษณ์ที่บอกความไม่แน่นอน ไม่ได้เฉพาะเจาะจงลง 7. ปฏิเสธวิเศษณ์ คือ คำวิเศษณ์ที่เป็นคำถามหรือแสดงความสงสัยและต้องการคำตอบ 8. ประตัญญาวิเศษณ์ คือ คำวิเศษณ์ที่แสดงการตอบรับหรือขานรับของคู่สนทนาที่ตอบได้ทันที 9. ประพันธวิเศษณ์ คือ คำวิเศษณ์ที่ทำหน้าที่เชื่อมประโยคให้เกี่ยวข้องกัน 10. ประตีสถวิเศษณ์ คือ คำวิเศษณ์ที่ใช้ประกอบคำอื่นที่บอกความห้าม <p>2. จุดประสงค์การเรียนรู้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สามารถอธิบายความหมาย ของคำวิเศษณ์ได้อย่างถูกต้อง 2. สามารถอธิบายลักษณะและหน้าที่ของคำวิเศษณ์ได้ 3. สามารถนำคำวิเศษณ์ไปใช้ได้อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ <p>3. สาระการเรียนรู้</p> <p>ความหมาย ตำแหน่ง และหน้าที่ของคำวิเศษณ์ และเรียนรู้โครงสร้างของประโยค วิธีการใช้ ในประโยค และโครงสร้างไวยากรณ์</p> <p>4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ซื่อสัตย์ สุจริต 2. มีวินัย รับผิดชอบ 3. ใฝ่เรียนรู้ 4. มุ่งมั่นในการทำงาน 5. ความสามารถในการคิด 		

วัตถุประสงค์	วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	แอปพลิเคชัน/สื่อ	อุปกรณ์	วิธีการประเมิน
1.สามารถอธิบายความหมายของคำวิเศษณ์ได้ อย่างถูกต้อง	<p>การศึกษาองค์ความรู้ด้วยตัวเองบน Ding Talk</p> <p>ผู้สอนให้ผู้เรียนศึกษาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องคำวิเศษณ์ ใน Ding Talk ด้วยตัวเอง ทำความเข้าใจ ทำแบบฝึกหัดล่วงหน้าก่อนที่จะมาเรียนรู้ด้วยกันในห้องเรียน</p>	-ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องคำวิเศษณ์	- Computer - Smart Phone - Internet	-ประเมินจากแบบฝึกหัดที่ผู้เรียนทำมาก่อนล่วงหน้า
2.สามารถอธิบายลักษณะและหน้าที่ของคำวิเศษณ์ได้	<p>การเรียนรู้ในชั้นเรียนด้วยกัน</p> <p>ขั้นตอนที่ 1 ขั้นนำ (orientation)</p> <p>1. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบใน “Quizizz” เพื่อวัดความรู้ของนักเรียนก่อนเข้าสู่วิชาเรียน</p> <p>2. ผู้สอนตั้งข้อคำถามกับผู้เรียนเพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - คำวิเศษณ์ มีความสำคัญอย่างไร - คำวิเศษณ์ มีกี่ประเภท มีอะไรบ้าง เป็นต้น - คำวิเศษณ์ ในภาษาจีนกับภาษาไทยมีความแตกต่างกันไหม อย่างไร 	- Quizizz	- Smart Phone - Internet	-แบบประเมินความรู้จากการตอบคำถามความรู้ - ระดับดีขึ้นไป
3.สามารถนำคำวิเศษณ์ไปใช้ได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	<p>ขั้นตอนที่ 2 ขั้นนำเสนอ (Presentation)</p> <p>ผู้สอนทบทวนความรู้จากที่ผู้เรียนได้ศึกษาด້วยตัวเองมาก่อนแล้ว ใช้สื่อการสอนเรื่อง คำวิเศษณ์ โดยนำเสนอผ่าน Canva ในส่วนของเนื้อหา โดยสื่อการสอนจะเน้น รูปแบบเนื้อหาที่น่าสนใจ เนื้อหาถูกต้องตามหลักวิชา ทันทสมัย ยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน และภาษาถูกต้องเหมาะสมชัดเจน สื่อความหมายให้เข้าใจได้ง่าย และมีการคุยแลกเปลี่ยนจาก คำถามที่ถามตอนขั้นนำ ว่า</p> <ul style="list-style-type: none"> - คำวิเศษณ์ มีความสำคัญอย่างไร - คำวิเศษณ์ มีกี่ประเภท มีอะไรบ้าง เป็นต้น - คำวิเศษณ์ ในภาษาจีนกับภาษาไทยมีความแตกต่างกันไหม อย่างไรโดยให้ผู้เรียนอธิบายแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน โดยมีผู้สอนเป็นผู้คอยให้คำแนะนำ 	- Youtube - Canva	- Computer	-แบบประเมินความรู้จากการตอบคำถามความรู้ - ระดับดีขึ้นไป

	<p>ขั้นตอนที่ 3 ขั้นฝึก (Practice)</p> <p>จากการเรียนรู้เรื่อง คำวิเศษณ์ แล้วผู้สอนได้ทำการทดสอบผู้เรียนอีกครั้งว่ามีความสนใจและมีการศึกษาความรู้มาก่อนหรือไม่ โดยให้ผู้เรียนอธิบายแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน โดยการแบ่งกลุ่ม สรุปความรู้และอธิบายความรู้ คำวิเศษณ์ จากกลุ่มที่ได้รับมอบหมายในหัวข้อคำถาม โดยมีผู้สอนเป็นผู้คอยให้คำแนะนำ</p>	- Canva	- Computer	-แบบประเมินการปฏิบัติกิจกรรม - ระดับดีขึ้นไป
	<p>ขั้นตอนที่ 4 ขั้นนำไปใช้ (Apply)</p> <p>ผู้สอนและผู้เรียนเฉลยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง คำวิเศษณ์ ที่ผู้สอนจัดขึ้น พร้อมกันแลกเปลี่ยนความรู้กันระหว่างการเฉลยแบบฝึกหัด</p>	- Power Point	- Computer - Internet	-สังเกตพฤติกรรมการทำงาน รายบุคคล แบบสังเกต พฤติกรรมการทำงาน รายบุคคล - ระดับดีขึ้นไป
	<p>ขั้นตอนที่ 5 ขั้นสรุป (Wrap-up)</p> <p>1. ผู้สอนประเมินผล โดยการสังเกตพฤติกรรม การตอบคำถาม พฤติกรรมการให้ความร่วมมือทั้งรายบุคคล พฤติกรรมการทำงานร่วมกับผู้อื่น จาก การปฏิบัติกิจกรรมหน้าชั้นเรียน</p> <p>2. ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปเกี่ยวกับเรื่อง คำวิเศษณ์</p> <p>3. มีการให้สะท้อนผลการเรียนรู้ (Feedback) จากเพื่อนนักศึกษาในห้องเรียน</p>			-สังเกต พฤติกรรมการทำงาน รายบุคคล แบบสังเกต พฤติกรรมการทำงาน รายบุคคล - ระดับดีขึ้นไป

ตารางการวัดผลประเมินการเรียนรู้
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง คำวิเศษณ์ (Adjective)

จุดประสงค์	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การผ่าน
ด้านความรู้ (K) สามารถอธิบายความหมาย ลักษณะและหน้าที่ของคำวิเศษณ์ ได้อย่างถูกต้อง	ให้นักเรียนบอกความหมาย ลักษณะและหน้าที่ของคำวิเศษณ์	แบบประเมินความรู้	ผู้เรียนมีผลการเรียนอยู่ในที่ระดับ 2 ถือว่าผ่านเกณฑ์
ด้านทักษะ (P) สามารถนำคำวิเศษณ์ ไปใช้ได้ อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	ให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมทำแบบฝึกหัดจากชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องคำวิเศษณ์	แบบประเมินการปฏิบัติกิจกรรม	ผู้เรียนมีผลการเรียนอยู่ในที่ระดับ 2 ถือว่าผ่านเกณฑ์
ด้านคุณลักษณะ (A) ผู้เรียนมีความตั้งใจเรียนและกระตือรือร้นในการเรียนรู้และการปฏิบัติกิจกรรม	สังเกตจากการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน และการปฏิบัติกิจกรรม	แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล	ผู้เรียนมีผลการเรียนอยู่ในที่ระดับ 2 ถือว่าผ่านเกณฑ์

เกณฑ์การประเมินผลประเมินการเรียนรู้

การประเมินด้านต่างๆ	คะแนนระดับคุณภาพ			
	4	3	2	1
ด้านความรู้ (K) สามารถอธิบายความหมาย ลักษณะและหน้าที่ของคำวิเศษณ์ ได้อย่างถูกต้อง	ผู้เรียนสามารถอธิบายความหมายและหน้าที่ของคำวิเศษณ์ ได้ทุกชนิด	ผู้เรียนสามารถอธิบายความหมายและหน้าที่ของคำวิเศษณ์ ได้ 8-10 ชนิด	ผู้เรียนสามารถอธิบายความหมายและหน้าที่ของคำวิเศษณ์ ได้ 5-7 ชนิด	ผู้เรียนสามารถอธิบายความหมายและหน้าที่ของคำวิเศษณ์ได้ น้อยกว่า 5 ชนิด
ด้านทักษะ (P) สามารถนำคำวิเศษณ์ ไปใช้ได้ อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	ผู้เรียนสามารถนำไปใช้กับบริบทประโยคได้ อย่างถูกต้องทุกประโยค	ผู้เรียนสามารถนำไปใช้กับบริบทประโยคได้ 80-90%	ผู้เรียนสามารถนำไปใช้กับบริบทประโยคได้ 70-79%	ผู้เรียนสามารถนำไปใช้กับบริบทประโยคได้ น้อยกว่า 70%
ด้านคุณลักษณะ (A) ผู้เรียนมีความตั้งใจเรียนและกระตือรือร้นในการเรียนรู้และการปฏิบัติกิจกรรม	ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมในการเรียนการสอนต่าง ๆ ได้อย่างดีเยี่ยม	ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมในการเรียนการสอนต่าง ๆ ได้อย่างดี	ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมในการเรียนการสอนต่าง ๆ ได้พอใช้เยี่ยม	ไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมในการเรียนการสอน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
10-12	ดีมาก
7-9	ดี
4-6	พอใช้
0-3	ปรับปรุง

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานรายบุคคล

ลำดับที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
		4	3	2	1
1	มีความพร้อมในการเรียนรู้ การเตรียมตัวก่อนการเรียน				
2	ให้ความร่วมมือในชั้นเรียน				
3	มีการแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน				
4	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น				

เกณฑ์การให้คะแนน

แสดงพฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอ (7 ครั้ง)	4 คะแนน
แสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง (6 ครั้ง)	3 คะแนน
แสดงพฤติกรรมบางครั้ง (4-5 ครั้ง)	2 คะแนน
แสดงพฤติกรรมน้อยครั้ง (น้อยกว่า 4 ครั้ง)	1 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
14-16	ดีมาก
11-13	ดี
8-10	พอใช้
5-7	ปรับปรุง

แบบประเมินการปฏิบัติกิจกรรม เรื่อง คำวิเศษณ์

ลำดับที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
		4	3	2	1
1	มีความพร้อมในการทำกิจกรรม				
2	การบอกความหมาย หน้าที่ ได้ถูกต้อง				
3	ใช้คำวิเศษณ์ ได้อย่างถูกต้อง				
4	มีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม				

เกณฑ์การประเมินผล

การประเมิน ด้านต่างๆ	คะแนนระดับคุณภาพ				น้ำหนัก/ ความสำคัญ	คะแนน
	4	3	2	1		
มีความพร้อม ในการทำ กิจกรรม	มีการ เตรียมพร้อม ความเต็มใจใน การทำกิจกรรม ดีมาก	มีความพร้อม ในการทำ กิจกรรมดี	มีการเตรียมพร้อม ในการทำกิจกรรม พอใช้	ไม่มีการ เตรียมพร้อม ใน การทำกิจกรรม	2	4
การบอก ความหมาย หน้าที่ ลักษณะ ได้อย่างถูกต้อง	ผู้เรียนสามารถ บอกความหมาย หน้าที่ ได้ ถูกต้องทุกคำ	ผู้เรียนสามารถ บอก ความหมาย หน้าที่ ได้ ถูกต้อง80- 90%	บอกความหมาย หน้าที่ ได้ถูกต้อง 70-79%	ผู้เรียนสามารถ บอกความหมาย หน้าที่ ได้ถูกต้อง น้อยกว่า 70%	1	4
ใช้คำวิเศษณ์ได้ อย่างถูกต้อง	ผู้เรียนสามารถ นำไปใช้กับ บริบทประโยค ได้อย่างถูกต้อง ทุกประโยค	ผู้เรียนสามารถ นำไปใช้กับ บริบทประโยค ได้ 80-90%	ผู้เรียนสามารถ นำไปใช้กับบริบท ประโยคได้ 70- 79%	ผู้เรียนสามารถ นำไปใช้กับบริบท ประโยคได้ น้อย กว่า 70%	1	4
มีความ กระตือรือร้น ในการทำ กิจกรรม	มีความ กระตือรือร้นใน การทำกิจกรรม ดีมาก	มีความ กระตือรือร้นใน การทำกิจกรรม ดี	มีความ กระตือรือร้นในการ ทำกิจกรรมบางครั้ง	ไม่ค่อยมีความ กระตือรือร้นใน การทำกิจกรรม	2	4

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
14-16	ดีมาก
11-13	ดี
8-10	พอใช้
น้อยกว่า 10	ปรับปรุง

แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้าน	รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1. ซื่อสัตย์ สุจริต	ไม่คัดลอกงานของผู้อื่นมาเป็นของตน			
2. มีวินัย รับผิดชอบ	ตรงต่อเวลา ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ทำงานที่มอบหมายเสร็จตามเวลากำหนด			
3. ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์			
4. มุ่งมั่นในการทำงาน	มีความพยายาม อดทนในการทำงาน			

ช่วงคะแนน ผลการประเมิน

- 3 มีพฤติกรรมที่ทำอย่างสม่ำเสมอ (7 ครั้ง)
 2 มีพฤติกรรมที่ทำบ่อยครั้ง (5-6 ครั้ง)
 1 มีพฤติกรรมที่ทำบางครั้ง (น้อยกว่า 4 ครั้ง)

เกณฑ์การให้คะแนน

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
10-12	ดี
7-9	พอใช้
น้อยกว่า 7	ปรับปรุง

	แผนการจัดการเรียนรู้									
	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย									
	แผนการเรียนรู้ที่ 5	เวลา 2 ชั่วโมง								
	ชื่อหน่วย คำบุพบท									
	เรื่อง คำ 7 ชนิดในภาษาไทย									
<p>1. สาระสำคัญ</p> <p>คำบุพบท คือ คำที่ใช้นำหน้าคำนาม คำสรรพนาม คำกริยา หรือคำวิเศษณ์ เพื่อบอก ตำแหน่งของคำ เหล่านั้น และแสดงความสัมพันธ์กันระหว่างคำ หรือประโยคที่เกี่ยวข้องกันอย่างไร เช่น ของ ที่ แห่ง เพื่อ ใน บน แก่ แต่ ต่อ เป็นต้น</p> <p>คำบุพบทใช้บอกความหมายหลาย คำบุพบทที่บอกความหมายดังต่อไปนี้</p> <table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 50%;">1.บอกตำแหน่ง ที่ตั้ง สถานที่</td> <td style="width: 50%;">2.บอกสาเหตุ</td> </tr> <tr> <td>3.บอกความมุ่งหมาย</td> <td>4.บอกความเป็นเจ้าของ</td> </tr> <tr> <td>5.บอกผู้รับผลประโยชน์</td> <td>6.บอกเวลา</td> </tr> <tr> <td>7.บอกเครื่องมือที่ใช้ทำ</td> <td>8.บอกสิ่งที่ต้องการเปรียบเทียบ</td> </tr> </table> <p>2. จุดประสงค์การเรียนรู้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.สามารถอธิบายความหมายของคำบุพบทได้อย่างถูกต้อง 2. สามารถอธิบายลักษณะและหน้าที่ของคำบุพบทได้ 3.สามารถนำคำบุพบทไปใช้ได้อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ <p>3. สาระการเรียนรู้</p> <p>ความหมาย ตำแหน่ง และหน้าที่ของคำบุพบท และเรียนรู้โครงสร้างของประโยค วิธีการใช้ ใน ประโยค และโครงสร้างไวยากรณ์</p> <p>4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ชื่อสัตย์ สุจริต 2. มีวินัย รับผิดชอบ 3. ใฝ่เรียนรู้ 4. มุ่งมั่นในการทำงาน 5. ความสามารถในการคิด 6. ความสามารถในการแก้ปัญหา 			1.บอกตำแหน่ง ที่ตั้ง สถานที่	2.บอกสาเหตุ	3.บอกความมุ่งหมาย	4.บอกความเป็นเจ้าของ	5.บอกผู้รับผลประโยชน์	6.บอกเวลา	7.บอกเครื่องมือที่ใช้ทำ	8.บอกสิ่งที่ต้องการเปรียบเทียบ
1.บอกตำแหน่ง ที่ตั้ง สถานที่	2.บอกสาเหตุ									
3.บอกความมุ่งหมาย	4.บอกความเป็นเจ้าของ									
5.บอกผู้รับผลประโยชน์	6.บอกเวลา									
7.บอกเครื่องมือที่ใช้ทำ	8.บอกสิ่งที่ต้องการเปรียบเทียบ									

วัตถุประสงค์	วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	แอปพลิเคชัน/สื่อ	อุปกรณ์	วิธีการประเมิน
1.สามารถอธิบายความหมายของคำบุพบทได้อย่างถูกต้อง	การศึกษาของค้ความรูด้ด้วยตัวเองบน Ding Talk ผู้สอนให้ผู้เรียนศึกษาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง คำบุพบทใน Ding Talk ด้วยตัวเอง ทำความเข้าใจ ทำแบบฝึกมาล่วงหน้าก่อนที่จะมาเรียนรู้ด้วยกันในห้องเรียน	-ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง คำบุพบท	- Computer - Smart Phone - Internet	-ประเมินจากแบบฝึกหัดที่ผู้เรียนทำมาก่อนล่วงหน้า
2.สามารถอธิบายลักษณะและหน้าที่ของคำบุพบทได้	การเรียนรู้ในชั้นเรียนด้วยกัน ขั้นตอนที่ 1 ขั้นนำ (orientation) 1. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบใน “Quizizz” เพื่อวัดความรู้ของนักเรียนก่อนเข้าสู่บทเรียน 2. ผู้สอนตั้งข้อคำถามกับผู้เรียนเพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน เช่น - คำบุพบทมีความสำคัญอย่างไร - คำบุพบทมีกี่ประเภท มีอะไรบ้าง เป็นต้น - คำบุพบท ในภาษาจีนกับภาษาไทยมีความแตกต่างกันไหม อย่างไร	- Quizizz	- Smart Phone - Internet	-แบบประเมินความรู้ จากการตอบคำถามความรู้ - ระดับดีขึ้นไป
3.สามารถนำคำบุพบทไปใช้ได้อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	ขั้นตอนที่ 2 ขั้นนำเสนอ (Presentation) ผู้สอนทบทวนความรู้จากที่ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตัวเองมาก่อนแล้ว ใช้สื่อการสอนเรื่อง คำบุพบท โดยนำเสนอผ่าน Canva ในส่วนของเนื้อหา โดยสื่อการสอนจะเน้น รูปแบบเนื้อหาที่น่าสนใจ เนื้อหาถูกต้องตามหลักวิชา ทันสมัย ยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน และภาษาถูกต้องเหมาะสมชัดเจน สื่อความหมายให้เข้าใจได้ง่าย และมีการคุยแลกเปลี่ยนจาก คำถามที่ถามตอนขั้นนำ ว่า - คำบุพบท มีความสำคัญอย่างไร - คำบุพบท มีกี่ประเภท มีอะไรบ้าง เป็นต้น - คำบุพบท ในภาษาจีนกับภาษาไทยมีความแตกต่างกันไหม อย่างไรโดยให้ผู้เรียนอธิบายแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน โดยมีผู้สอนเป็นผู้คอยให้คำแนะนำ	- Youtube - Canva	- Computer	-แบบประเมินความรู้ จากการตอบคำถามความรู้ - ระดับดีขึ้นไป

	<p>ขั้นตอนที่ 3 ขั้นฝึก (Practice)</p> <p>จากการเรียนรู้เรื่อง คำบุพบท แล้วผู้สอนได้ทำการทดสอบผู้เรียนอีกครั้งว่ามีความสนใจและมีการศึกษาความรู่มาก่อนหรือไม่ โดยให้ผู้เรียนอธิบายแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน โดยการแบ่งกลุ่มสรุปความรู้และอธิบายความรู้ คำบุพบท จากกลุ่มที่ได้รับมอบหมายในหัวข้อคำถาม โดยมีผู้สอนเป็นผู้คอยให้คำแนะนำ</p>	- Canva	- Computer	<p>-แบบประเมินการปฏิบัติกิจกรรม</p> <p>- ระดับดีขึ้นไป</p>
	<p>ขั้นตอนที่ 4 ขั้นนำไปใช้ (Apply)</p> <p>ผู้สอนและผู้เรียนเฉลยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง คำบุพบท ที่ผู้สอนจัดขึ้น พร้อมกันแลกเปลี่ยนความรู้กันระหว่างการเฉลยแบบฝึกหัด</p>	- Power Point	<p>- Computer</p> <p>- Internet</p>	<p>-สังเกตพฤติกรรมการทำงาน</p> <p>รายบุคคล แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงาน</p> <p>รายบุคคล</p> <p>- ระดับดีขึ้นไป</p>
	<p>ขั้นตอนที่ 5 ขั้นสรุป (Wrap-up)</p> <p>1. ผู้สอนประเมินผล โดยการสังเกตพฤติกรรม การตอบคำถาม พฤติกรรมการให้ความร่วมมือทั้งรายบุคคล พฤติกรรมการทำงานร่วมกับผู้อื่น จาก การปฏิบัติกิจกรรมหน้าชั้นเรียน</p> <p>2. ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปเกี่ยวกับเรื่อง คำบุพบท</p> <p>3. มีการให้สะท้อนผลการเรียนรู้ (Feedback) จากเพื่อนนักศึกษาในห้องเรียน</p>			<p>-สังเกตพฤติกรรมการทำงาน</p> <p>รายบุคคล แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงาน</p> <p>รายบุคคล</p> <p>- ระดับดีขึ้นไป</p>

ตารางการวัดผลประเมินการเรียนรู้
หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง คำบุพบท (TensePreposition)

จุดประสงค์	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การผ่าน
ด้านความรู้ (K) สามารถอธิบายความหมาย ลักษณะและหน้าที่ของคำบุพบท ได้อย่างถูกต้อง	ให้นักเรียนบอกความหมาย ลักษณะและหน้าที่ของคำบุพบท	แบบประเมินความรู้	ผู้เรียนมีผลการเรียนอยู่ในที่ระดับ 2 ถือว่าผ่านเกณฑ์
ด้านทักษะ (P) สามารถนำคำบุพบท ไปใช้ได้ อย่างถูกต้องตามหลัก ไวยากรณ์	ให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมทำ แบบฝึกหัดจากชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องคำบุพบท	แบบประเมินการปฏิบัติ กิจกรรม	ผู้เรียนมีผลการเรียนอยู่ในที่ระดับ 2 ถือว่าผ่านเกณฑ์
ด้านคุณลักษณะ (A) ผู้เรียนมีความตั้งใจเรียนและกระตือรือร้นในการเรียนรู้และการปฏิบัติกิจกรรม	สังเกตจากการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน และการปฏิบัติกิจกรรม	แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล	ผู้เรียนมีผลการเรียนอยู่ในที่ระดับ 2 ถือว่าผ่านเกณฑ์

เกณฑ์การประเมินผลประเมินการเรียนรู้

การประเมินด้านต่างๆ	คะแนนระดับคุณภาพ			
	4	3	2	1
ด้านความรู้ (K) สามารถอธิบายความหมาย ลักษณะและหน้าที่ของ คำบุพบทได้อย่างถูกต้อง	ผู้เรียนสามารถรู้ ความหมายและ สามารถอธิบายลักษณะ และหน้าที่ของคำบุพบท ได้ทุกชนิด	ผู้เรียนสามารถรู้ ความหมายและ สามารถอธิบาย ลักษณะและหน้าที่ ของคำ บุพบท ได้ 6-7 ชนิด	ผู้เรียนสามารถรู้ ความหมายและ สามารถอธิบายลักษณะ และหน้าที่ของคำบุพบท ได้ 3-5 ชนิด	ผู้เรียนสามารถรู้ ความหมายและ สามารถอธิบาย ลักษณะและหน้าที่ของ คำบุพบทได้น้อยกว่า 3 ชนิด
ด้านทักษะ (P) สามารถนำคำบุพบทไปใช้ได้ อย่างถูกต้องตามหลัก ไวยากรณ์	ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ กับบริบทประโยคได้ อย่างถูกต้องทุกประโยค	ผู้เรียนสามารถ นำไปใช้กับบริบท ประโยคได้ 80-90%	ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ กับบริบทประโยคได้ 70-79%	ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ กับบริบทประโยคได้ น้อยกว่า 70%
ด้านคุณลักษณะ (A) ผู้เรียนมีความตั้งใจเรียนและกระตือรือร้นในการเรียนรู้ และการปฏิบัติกิจกรรม	ให้ความร่วมมือในการ จัดกิจกรรมในการเรียน การสอนต่าง ๆ ได้อย่าง ดีเยี่ยม	ให้ความร่วมมือในการ จัดกิจกรรมในการ เรียนการสอนต่าง ๆ ได้อย่างดี	ให้ความร่วมมือในการ จัดกิจกรรมในการเรียน การสอนต่าง ๆ ได้พอใช้ เยี่ยม	ไม่ค่อยให้ความร่วมมือ ในการจัดกิจกรรมใน การเรียนการสอน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
10-12	ดีมาก
7-9	ดี
4-6	พอใช้
0-3	ปรับปรุง

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานรายบุคคล

ลำดับที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
		4	3	2	1
1	มีความพร้อมในการเรียนรู้ การเตรียมตัวก่อนการเรียน				
2	ให้ความร่วมมือในชั้นเรียน				
3	มีการแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน				
4	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น				

เกณฑ์การให้คะแนน

แสดงพฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอ (7 ครั้ง)	4 คะแนน
แสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง (6 ครั้ง)	3 คะแนน
แสดงพฤติกรรมบางครั้ง (4-5 ครั้ง)	2 คะแนน
แสดงพฤติกรรมน้อยครั้ง (น้อยกว่า 4 ครั้ง)	1 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
14-16	ดีมาก
11-13	ดี
8-10	พอใช้
5-7	ปรับปรุง

แบบประเมินการปฏิบัติกิจกรรม เรื่อง คำบุพบท

ลำดับที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
		4	3	2	1
1	มีความพร้อมในการทำกิจกรรม				
2	การบอกความหมาย หน้าที่ ได้ถูกต้อง				
3	ใช้คำบุพบท ได้อย่างถูกต้อง				
4	มีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม				

เกณฑ์การประเมินผล

การประเมิน ด้านต่างๆ	คะแนนระดับคุณภาพ				น้ำหนัก/ ความสำคัญ	คะแนน
	4	3	2	1		
มีความพร้อม ในการทำ กิจกรรม	มีการเตรียมพร้อม ความเต็มใจใน การทำกิจกรรมดี มาก	มีการ เตรียมพร้อม ใน การทำกิจกรรมดี	มีการ เตรียมพร้อม ใน การทำกิจกรรม พอใช้	ไม่มีการ เตรียมพร้อม ใน การทำกิจกรรม	2	4
การบอก ความหมาย หน้าที่ ลักษณะ ได้อย่างถูกต้อง	ผู้เรียนสามารถ บอกความหมาย หน้าที่ ได้ถูกต้อง ทุกคำ	ผู้เรียนสามารถ บอกความหมาย หน้าที่ ได้ถูกต้อง 80-90%	บอก ความหมาย หน้าที่ ได้ ถูกต้อง 70-79%	ผู้เรียนสามารถ บอกความหมาย หน้าที่ ได้ถูกต้อง น้อยกว่า 70%	1	4
ใช้คำบุพบทได้ อย่างถูกต้อง	ผู้เรียนสามารถ นำไปใช้กับบริบท ประโยคได้อย่าง ถูกต้องทุก ประโยค	ผู้เรียนสามารถ นำไปใช้กับ บริบทประโยค ได้ 80-90%	ผู้เรียนสามารถ นำไปใช้กับ บริบทประโยค ได้ 70-79%	ผู้เรียนสามารถ นำไปใช้กับบริบท ประโยคได้ น้อย กว่า 70%	1	4
มีความ กระตือรือร้น ในการทำ กิจกรรม	มีความ กระตือรือร้นใน การทำกิจกรรมดี มาก	มีความ กระตือรือร้นใน การทำกิจกรรมดี	มีความ กระตือรือร้นใน การทำกิจกรรม บางครั้ง	ไม่ค่อยมีความ กระตือรือร้นใน การทำกิจกรรม	2	4

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
14-16	ดีมาก
11-13	ดี
8-10	พอใช้
น้อยกว่า 10	ปรับปรุง

แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้าน	รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1. ซื่อสัตย์ สุจริต	ไม่คัดลอกงานของผู้อื่นมาเป็นของตน			
2. มีวินัย รับผิดชอบ	ตรงต่อเวลา ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ทำงานที่มอบหมาย เสร็จตามเวลากำหนด			
3. ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์			
4. มุ่งมั่นในการทำงาน	มีความพยายาม อดทนในการทำงาน			

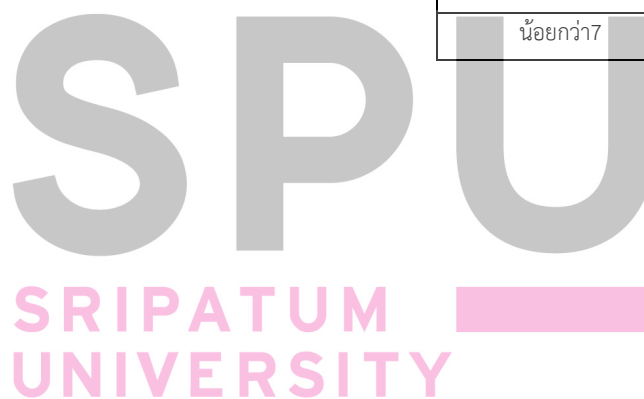
ช่วงคะแนน

ผลการประเมิน

- 3 มีพฤติกรรมที่ทำอย่างสม่ำเสมอ (7 ครั้ง)
- 2 มีพฤติกรรมที่ทำบ่อยครั้ง (5-6 ครั้ง)
- 1 มีพฤติกรรมที่ทำบางครั้ง (น้อยกว่า 4 ครั้ง)

เกณฑ์การให้คะแนน

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
10-12	ดี
7-9	พอใช้
น้อยกว่า7	ปรับปรุง

	แผนการจัดการเรียนรู้	
	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	
	แผนการเรียนรู้ที่ 6	เวลา 2 ชั่วโมง
	ชื่อหน่วย คำสันธาน	
	เรื่อง คำ 7 ชนิดในภาษาไทย	
<p>1. สาระสำคัญ คำสันธาน คือ คำที่ใช้เชื่อมต่อระหว่างคำหรือข้อความให้ติดต่อกัน มีหลายลักษณะ ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.สันธานที่ใช้เชื่อมประโยคความรวม แบ่งออกเป็น 4 ชนิด 2.สันธานที่ใช้เชื่อมประโยคความซ้อน แบ่งออกเป็น 5 ชนิด 3.สันธานที่เชื่อมให้เนื้อความเด่น แบ่งออกเป็น 2 ชนิด <p>2. จุดประสงค์การเรียนรู้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.สามารถอธิบายความหมายของคำสันธานได้อย่างถูกต้อง 2. สามารถอธิบายลักษณะและหน้าที่ของคำสันธานได้ 3.สามารถนำคำสันธานไปใช้ได้อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ <p>3. สาระการเรียนรู้ ความหมาย ตำแหน่ง และหน้าที่ของคำสันธานและเรียนรู้โครงสร้างของประโยค วิธีการใช้ ในประโยค และโครงสร้างไวยากรณ์</p> <p>4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สื่อสัทย์ สุจริต 2. มีวินัย รับผิดชอบ 3. ใฝ่เรียนรู้ 4. มุ่งมั่นในการทำงาน 5. ความสามารถในการคิด 6. ความสามารถในการแก้ปัญหา 		

วัตถุประสงค์	วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	แอปพลิเคชัน/สื่อ	อุปกรณ์	วิธีการประเมิน
1.สามารถอธิบายความหมายของคำสันธานได้อย่างถูกต้อง	การศึกษาองค์ความรู้ด้วยตัวเองบน Ding Talk ผู้สอนให้ผู้เรียนศึกษาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง คำสันธาน ใน Ding Talk ด้วยตัวเอง ทำความเข้าใจ ทำแบบฝึกมาล่วงหน้าก่อนที่จะมาเรียนรู้ด้วยกันในห้องเรียน	-ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง คำสันธาน	- Computer - Smart Phone - Internet	-ประเมินจากแบบฝึกหัดที่ผู้เรียนทำมาก่อนล่วงหน้า
2.สามารถอธิบายลักษณะและหน้าที่ของคำสันธานได้	การเรียนรู้ในชั้นเรียนด้วยกัน ขั้นตอนที่ 1 ขั้นนำ (orientation) 1. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบใน “Quizizz” เพื่อวัดความรู้ของนักเรียนก่อนเข้าสู่บทเรียน 2. ผู้สอนตั้งข้อคำถามกับผู้เรียนเพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน เช่น - คำสันธานมีความสำคัญอย่างไร - คำสันธานมีกี่ประเภท มีอะไรบ้าง เป็นต้น - คำสันธานในภาษาจีนกับภาษาไทยมีความแตกต่างกันไหม อย่างไร	- Quizizz	- Smart Phone - Internet	-แบบประเมินความรู้จากการตอบคำถามความรู้ - ระดับดีขึ้นไป
3.สามารถนำคำสันธานไปใช้ได้ อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	ขั้นตอนที่ 2 ขั้นนำเสนอ (Presentation) ผู้สอนทบทวนความรู้จากที่ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตัวเองมาก่อนแล้ว ใช้สื่อการสอนเรื่อง คำสันธาน โดยนำเสนอผ่าน Canva ในส่วนของเนื้อหา โดยสื่อการสอนจะเน้น รูปแบบเนื้อหาที่น่าสนใจ เนื้อหาถูกต้องตามหลักวิชา ทันสมัย ยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน และภาษาถูกต้องเหมาะสม ชัดเจน สื่อความหมายให้เข้าใจได้ง่าย และมีการคุ้ยแกลเปลี่ยนจาก คำถามที่ถามตอนขั้นนำ ว่า - คำสันธานมีความสำคัญอย่างไร - คำสันธาน มีกี่ประเภท มีอะไรบ้าง เป็นต้น - คำสันธาน ในภาษาจีนกับภาษาไทยมีความแตกต่างกันไหม อย่างไรโดยให้ผู้เรียน	- Youtube - Canva	- Computer	-แบบประเมินความรู้จากการตอบคำถามความรู้ - ระดับดีขึ้นไป

	อธิบายแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน โดยมีผู้สอนเป็นผู้คอยให้คำแนะนำ			
	ขั้นตอนที่ 3 ขั้นฝึก (Practice) จากการเรียนรู้เรื่อง คำสันธาน แล้วผู้สอนได้ทำการทดสอบผู้เรียนอีกครั้งว่ามีความสนใจและมีการศึกษาความรู้อีกก่อนหรือไม่ โดยให้ผู้เรียนอธิบายแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน โดยการแบ่งกลุ่ม สรุปความรู้และอธิบายความรู้ คำสันธาน จากกลุ่มที่ได้รับมอบหมายในหัวข้อคำถาม โดยมีผู้สอนเป็นผู้คอยให้คำแนะนำ	- Canva	- Computer	-แบบประเมินการปฏิบัติกิจกรรม - ระดับดีขึ้นไป
	ขั้นตอนที่ 4 ขั้นนำไปใช้ (Apply) ผู้สอนและผู้เรียนเฉลยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง คำสันธาน ที่ผู้สอนจัดขึ้นพร้อมกันแลกเปลี่ยนความรู้กันระหว่างการเฉลยแบบฝึกหัด	- Power Point	- Computer - Internet	-สังเกตพฤติกรรมการทำงาน รายบุคคล แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงาน รายบุคคล - ระดับดีขึ้นไป
	ขั้นตอนที่ 5 ขั้นสรุป (Wrap-up) 1. ผู้สอนประเมินผล โดยการสังเกตพฤติกรรม การตอบคำถาม พฤติกรรมการทำงานร่วมมือทั้งรายบุคคล พฤติกรรมการทำงานร่วมกับผู้อื่น จากการปฏิบัติกิจกรรมหน้าชั้นเรียน 2. ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปเกี่ยวกับเรื่อง คำสันธาน 3. มีการให้สะท้อนผลการเรียนรู้ (Feedback) จากเพื่อนนักศึกษาในห้องเรียน			-สังเกตพฤติกรรมการทำงาน รายบุคคล แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงาน รายบุคคล - ระดับดีขึ้นไป

ตารางการวัดผลประเมินการเรียนรู้
หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง คำสันธาน

จุดประสงค์	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การผ่าน
ด้านความรู้ (K) สามารถอธิบาย ความหมาย ลักษณะและ หน้าที่ของคำสันธาน ได้ อย่างถูกต้อง	ให้นักเรียนบอกความหมาย ลักษณะและหน้าที่ของคำสันธาน	แบบประเมินความรู้	ผู้เรียนมีผลการเรียนอยู่ในที่ ระดับ 2 ถือว่าผ่านเกณฑ์
ด้านทักษะ (P) สามารถนำคำสันธานไป ใช้ได้อย่างถูกต้องตาม หลักไวยากรณ์	ให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมทำ แบบฝึกหัดจากชุดกิจกรรมการ เรียนรู้เรื่องคำสันธาน	แบบประเมินการปฏิบัติ กิจกรรม	ผู้เรียนมีผลการเรียนอยู่ในที่ ระดับ 2 ถือว่าผ่านเกณฑ์
ด้านคุณลักษณะ (A) ผู้เรียนมีความตั้งใจเรียน แลกระตือรือร้นในการ เรียนรู้และการปฏิบัติ กิจกรรม	สังเกตจากการมีส่วนร่วมในการ เรียนการสอน และการปฏิบัติ กิจกรรม	แบบสังเกตพฤติกรรม รายบุคคล	ผู้เรียนมีผลการเรียนอยู่ในที่ ระดับ 2 ถือว่าผ่านเกณฑ์

เกณฑ์การประเมินผลประเมินการเรียนรู้

การประเมินด้านต่างๆ	คะแนนระดับคุณภาพ			
	4	3	2	1
ด้านความรู้ (K) สามารถอธิบาย ความหมาย ลักษณะ และหน้าที่ของคำสันธาน ได้อย่างถูกต้อง	ผู้เรียนสามารถรู้ ความหมายและ สามารถอธิบาย ลักษณะและหน้าที่ของ คำสันธานได้ทุกชนิด	ผู้เรียนสามารถรู้ ความหมายและ สามารถอธิบาย ลักษณะและหน้าที่ ของคำสันธานได้ 2 ชนิด	ผู้เรียนสามารถรู้ ความหมายและ สามารถอธิบาย ลักษณะและหน้าที่ของ คำสันธานได้ 1 ชนิด	ผู้เรียนสามารถรู้ ความหมายและ สามารถอธิบาย ลักษณะและหน้าที่ ของคำสันธานได้ชนิด น้อย
ด้านทักษะ (P) สามารถนำคำสันธานไป ใช้ได้อย่างถูกต้องตาม หลักไวยากรณ์	ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ กับบริบทประโยคได้ อย่างถูกต้องทุก ประโยค	ผู้เรียนสามารถ นำไปใช้กับบริบท ประโยคได้ 80-90%	ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ กับบริบทประโยคได้ 70-79%	ผู้เรียนสามารถ นำไปใช้กับบริบท ประโยคได้ น้อยกว่า 70%
ด้านคุณลักษณะ (A) ผู้เรียนมีความตั้งใจเรียน แลกระตือรือร้นในการ เรียนรู้และการปฏิบัติ กิจกรรม	ให้ความร่วมมือในการ จัดกิจกรรมในการ เรียนการสอนต่าง ๆ ได้อย่างดีเยี่ยม	ให้ความร่วมมือใน การจัดกิจกรรมใน การเรียนการสอน ต่าง ๆ ได้อย่างดี	ให้ความร่วมมือในการ จัดกิจกรรมในการ เรียนการสอนต่าง ๆ ได้พอใช้เยี่ยม	ไม่ค่อยให้ความ ร่วมมือในการจัด กิจกรรมในการเรียน การสอน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
10-12	ดีมาก
7-9	ดี
4-6	พอใช้
0-3	ปรับปรุง

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานรายบุคคล

ลำดับที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
		4	3	2	1
1	มีความพร้อมในการเรียนรู้ การเตรียมตัวก่อนการเรียน				
2	ให้ความร่วมมือในชั้นเรียน				
3	มีการแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน				
4	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น				

เกณฑ์การให้คะแนน

แสดงพฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอ (7 ครั้ง)	4 คะแนน
แสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง (6 ครั้ง)	3 คะแนน
แสดงพฤติกรรมบางครั้ง (4-5 ครั้ง)	2 คะแนน
แสดงพฤติกรรมน้อยครั้ง (น้อยกว่า 4 ครั้ง)	1 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
14-16	ดีมาก
11-13	ดี
8-10	พอใช้
5-7	ปรับปรุง

แบบประเมินการปฏิบัติกิจกรรม เรื่อง คำสันธาน

ลำดับที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
		4	3	2	1
1	มีความพร้อมในการทำกิจกรรม				
2	การบอกความหมาย หน้าที่ ได้ถูกต้อง				
3	ใช้คำสันธาน ได้อย่างถูกต้อง				
4	มีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม				

เกณฑ์การประเมินผล

การประเมิน ด้านต่างๆ	คะแนนระดับคุณภาพ				น้ำหนัก/ ความสำคัญ	คะแนน
	4	3	2	1		
มีความพร้อมในการทำกิจกรรม	มีการเตรียมพร้อม ความเต็มใจในการทำกิจกรรมดีมาก	มีการเตรียมพร้อม ในการทำงานกิจกรรมดี	มีการเตรียมพร้อม ในการทำงานกิจกรรมพอใช้	ไม่มีการเตรียมพร้อม ในการทำงานกิจกรรม	2	4
การบอกความหมาย หน้าที่ ลักษณะได้ อย่างถูกต้อง	ผู้เรียนสามารถบอกความหมาย หน้าที่ ได้ถูกต้อง ทุกคำ	ผู้เรียนสามารถบอกความหมาย หน้าที่ ได้ถูกต้อง 80-90%	ผู้เรียนสามารถบอกความหมาย หน้าที่ ได้ถูกต้อง 70-79%	ผู้เรียนสามารถบอกความหมาย หน้าที่ ได้ถูกต้อง น้อยกว่า 70%	1	4
ใช้คำสันธาน ได้อย่างถูกต้อง	ผู้เรียนสามารถนำไปใช้กับบริบท ประโยคได้อย่างถูกต้องทุกประโยค	ผู้เรียนสามารถนำไปใช้กับบริบท ประโยคได้ 80-90%	ผู้เรียนสามารถนำไปใช้กับบริบท ประโยคได้ 70-79%	ผู้เรียนสามารถนำไปใช้กับบริบท ประโยคได้ น้อยกว่า 70%	1	4
มีความกระตือรือร้น ในการทำกิจกรรม	มีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมดีมาก	มีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมดี	มีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม บางครั้ง	ไม่ค่อยมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม	2	4

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
14-16	ดีมาก
11-13	ดี
8-10	พอใช้
น้อยกว่า 10	ปรับปรุง

แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้าน	รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1. ซื่อสัตย์ สุจริต	ไม่คัดลอกงานของผู้อื่นมาเป็นของตน			
2. มีวินัย รับผิดชอบ	ตรงต่อเวลา ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ทำงานที่มอบหมายเสร็จตามเวลากำหนด			
3. ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์			
4. มุ่งมั่นในการทำงาน	มีความพยายาม อดทนในการทำงาน			

ช่วงคะแนน

ผลการประเมิน

3	มีพฤติกรรมที่ทำอย่างสม่ำเสมอ (7 ครั้ง)
2	มีพฤติกรรมที่ทำบ่อยครั้ง (5-6 ครั้ง)
1 ครั้ง)	มีพฤติกรรมที่ทำบางครั้ง (น้อยกว่า 4 ครั้ง)

เกณฑ์การให้คะแนน

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
10-12	ดี
7-9	พอใช้
น้อยกว่า7	ปรับปรุง

SPU

SRIPATUM
UNIVERSITY

	แผนการจัดการเรียนรู้	
	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	
	แผนการเรียนรู้ที่ 7	เวลา 2 ชั่วโมง
	ชื่อหน่วย คำอุทาน	
	เรื่อง คำ 7 ชนิดในภาษาไทย	
<p>1. สาระสำคัญ</p> <p>คำอุทาน คือ คำที่เปล่งออกมาด้วยอารมณ์ต่างๆ เสียงอุทานออกมานี้บางทีเป็นคำ บางที เป็นวลี และบางทีก็เป็นประโยค บางครั้งคำอุทานก็มีความหมายแปลได้ บางครั้งก็ไม่มีมีความหมาย</p> <p>1.คำอุทานบอกอาการ</p> <p>ใช้แสดงความรู้สึกต่างๆ ในการพูด ใช้เป็นคำขึ้นต้นประโยคในคำประพันธ์</p> <p>2.คำอุทานเสริมบท</p> <p>คำอุทานเสริมบทที่ใช้เป็นคำสร้อย คำอุทานเสริมบทที่ใช้เป็นคำแทรก อุทานเสริมบทที่ใช้เป็นคำเสริม</p> <p>2. จุดประสงค์การเรียนรู้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.สามารถอธิบายความหมายของคำอุทานได้อย่างถูกต้อง 2.สามารถอธิบายลักษณะและหน้าที่ของคำอุทานได้ 3.สามารถนำคำอุทานไปใช้ได้อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ <p>3. สาระการเรียนรู้</p> <p>ความหมาย ตำแหน่ง และหน้าที่ของคำอุทานและเรียนรู้โครงสร้างของประโยค วิธีการใช้ ในประโยค และโครงสร้างไวยากรณ์</p> <p>4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ชื่อสัตย์ สุจริต 2. มีวินัย รับผิดชอบ 3. ใฝ่เรียนรู้ 4. มุ่งมั่นในการทำงาน 5. ความสามารถในการคิด 6. ความสามารถในการแก้ปัญหา 		

วัตถุประสงค์	วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	แอปพลิเคชัน/สื่อ	อุปกรณ์	วิธีการประเมิน
1.สามารถอธิบายความหมายของคำอุทานได้อย่างถูกต้อง	การศึกษาองค์ความรู้ด้วยตัวเองบน Ding Talk ผู้สอนให้ผู้เรียนศึกษาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง คำอุทาน ใน Ding Talk ด้วยตัวเอง ทำความเข้าใจ ทำแบบฝึกหัดล่วงหน้าก่อนที่จะมาเรียนรู้ด้วยกันในห้องเรียน	-ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง คำอุทาน	- Computer - Smart Phone - Internet	-ประเมินจากแบบฝึกหัดที่ผู้เรียนทำมาก่อนล่วงหน้า
2.สามารถอธิบายลักษณะและหน้าที่ของคำอุทานได้	การเรียนรู้ในชั้นเรียนด้วยกัน ชั้นตอนที่ 1 ชั้นนำ (orientation) 1. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบใน “Quizizz” เพื่อวัดความรู้ของนักเรียนก่อนเข้าสู่บทเรียน 2. ผู้สอนตั้งข้อคำถามกับผู้เรียนเพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน เช่น - คำอุทานมีความสำคัญอย่างไร - คำอุทานมีกี่ประเภท มีอะไรบ้าง เป็นต้น - คำอุทานในภาษาจีนกับภาษาไทยมีความแตกต่างกันไหมอย่างไร	- Quizizz	- Smart Phone - Internet	-แบบประเมินความรู้จากการตอบคำถามความรู้ - ระดับดีขึ้นไป
3.สามารถนำคำอุทานไปใช้ได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์		ชั้นตอนที่ 2 ชั้นนำ เสนอ (Presentation) ผู้สอนทบทวนความรู้จากที่ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตัวเองมาก่อนแล้ว ใช้สื่อการสอนเรื่อง คำอุทาน โดยนำเสนอผ่าน Canva ในส่วนของเนื้อหา โดยสื่อการสอนจะเน้น รูปแบบเนื้อหาที่น่าสนใจ เนื้อหาถูกต้องตามหลักวิชา ทันสมัย ง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน และภาษาถูกต้องเหมาะสม ชัดเจน สื่อความหมายให้เข้าใจได้ง่าย และมีการคุ้ยแกลเปลี่ยนจาก คำถามที่ถามตอนชั้นนำ ว่า - คำอุทานมีความสำคัญอย่างไร	- Youtube - Canva	- Computer

	<p>- คำอุทาน มีกี่ประเภท มีอะไรบ้าง เป็นต้น</p> <p>- คำอุทาน ในภาษาจีนกับภาษาไทยมีความแตกต่างกันไหมอย่างไรโดยให้ผู้เรียนอธิบายแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน โดยมีผู้สอนเป็นผู้คอยให้คำแนะนำ</p>			
	<p>ขั้นตอนที่ 3 ขั้นฝึก (Practice)</p> <p>จากการเรียนรู้เรื่อง คำอุทาน แล้วผู้สอนได้ทำการทดสอบผู้เรียนอีกครั้งว่ามีความสนใจและมีการศึกษาความรูมาก่อนหรือไม่ โดยให้ผู้เรียนอธิบายแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน โดยการแบ่งกลุ่มสรุปความรู้และอธิบายความรู้ คำอุทาน จากกลุ่มที่ได้รับมอบหมายในหัวข้อ คำานาม โดยมีผู้สอนเป็นผู้คอยให้คำแนะนำ</p>	- Canva	- Computer	<p>-แบบประเมินการปฏิบัติกิจกรรม</p> <p>- ระดับดีขึ้น</p>
	<p>ขั้นตอนที่ 4 ขั้นนำไปใช้ (Apply)</p> <p>ผู้สอนและผู้เรียนเฉลยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง คำอุทาน ที่ผู้สอนจัดขึ้น พร้อมกันแลกเปลี่ยนความรู้กันระหว่างการเฉลยแบบฝึกหัด</p>	- Power Point	<p>- Computer</p> <p>- Internet</p>	<p>-สังเกตพฤติกรรมการทำงาน</p> <p>รายบุคคล แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงาน</p> <p>รายบุคคล</p> <p>- ระดับดีขึ้น</p>
	<p>ขั้นตอนที่ 5 ขั้นสรุป (Wrap-up)</p> <p>1. ผู้สอนประเมินผล โดยการสังเกตพฤติกรรม การตอบคำถาม พฤติกรรม การให้ความร่วมมือทั้งรายบุคคล พฤติกรรมการทำงานร่วมกับผู้อื่น จาก การปฏิบัติกิจกรรมหน้าชั้นเรียน</p> <p>2. ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปเกี่ยวกับเรื่อง คำอุทาน</p> <p>3. มีการให้สะท้อนผลการเรียนรู้ (Feedback) จากเพื่อนนักศึกษาในห้องเรียน</p>			<p>-สังเกตพฤติกรรมการทำงาน</p> <p>รายบุคคล แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงาน</p> <p>รายบุคคล</p> <p>- ระดับดีขึ้น</p>

ตารางการวัดผลประเมินการเรียนรู้
หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง คำอุทาน

จุดประสงค์	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การผ่าน
ด้านความรู้ (K) สามารถอธิบายความหมาย ลักษณะและหน้าที่ของคำอุทาน ได้อย่างถูกต้อง	ให้นักเรียนบอกความหมาย ลักษณะและหน้าที่ของคำอุทาน	แบบประเมินความรู้	ผู้เรียนมีผลการเรียนอยู่ในที่ระดับ 2 ถือว่าผ่านเกณฑ์
ด้านทักษะ (P) สามารถนำคำอุทานไปใช้ได้ อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	ให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมทำแบบฝึกหัดจากชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องคำอุทาน	แบบประเมินการปฏิบัติกิจกรรม	ผู้เรียนมีผลการเรียนอยู่ในที่ระดับ 2 ถือว่าผ่านเกณฑ์
ด้านคุณลักษณะ (A) ผู้เรียนมีความตั้งใจเรียนและกระตือรือร้นในการเรียนรู้และการปฏิบัติกิจกรรม	สังเกตจากการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน และการปฏิบัติกิจกรรม	แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล	ผู้เรียนมีผลการเรียนอยู่ในที่ระดับ 2 ถือว่าผ่านเกณฑ์

เกณฑ์การประเมินผลประเมินการเรียนรู้

การประเมินด้านต่างๆ	คะแนนระดับคุณภาพ			
	4	3	2	1
ด้านความรู้ (K) สามารถอธิบายความหมาย ลักษณะ และหน้าที่ของคำอุทาน ได้อย่างถูกต้อง	ผู้เรียนสามารถรู้ความหมายและสามารถอธิบายลักษณะและหน้าที่ของคำอุทานได้ทุกชนิด	ผู้เรียนสามารถรู้ความหมายและสามารถอธิบายลักษณะและหน้าที่ของคำอุทานได้ 1 ชนิด	ผู้เรียนสามารถรู้ความหมายและสามารถอธิบายลักษณะและหน้าที่ของคำอุทานได้บ้าง	ผู้เรียนสามารถรู้ความหมายและสามารถอธิบายลักษณะและหน้าที่ของคำอุทานได้ชนิดน้อย
ด้านทักษะ (P) สามารถนำคำอุทานไปใช้ได้อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	ผู้เรียนสามารถนำไปใช้กับบริบทประโยคได้อย่างถูกต้องทุกประโยค	ผู้เรียนสามารถนำไปใช้กับบริบทประโยคได้ 80-90%	ผู้เรียนสามารถนำไปใช้กับบริบทประโยคได้ 70-79%	ผู้เรียนสามารถนำไปใช้กับบริบทประโยคได้ น้อยกว่า 70%
ด้านคุณลักษณะ (A) ผู้เรียนมีความตั้งใจเรียนและกระตือรือร้นในการเรียนรู้และการปฏิบัติกิจกรรม	ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมในการเรียนการสอนต่าง ๆ ได้อย่างดีเยี่ยม	ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมในการเรียนการสอนต่าง ๆ ได้อย่างดี	ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมในการเรียนการสอนต่าง ๆ ได้พอใช้เยี่ยม	ไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมในการเรียนการสอน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
10-12	ดีมาก
7-9	ดี
4-6	พอใช้
0-3	ปรับปรุง

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานรายบุคคล

ลำดับที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
		4	3	2	1
1	มีความพร้อมในการเรียนรู้ การเตรียมตัวก่อนการเรียน				
2	ให้ความร่วมมือในชั้นเรียน				
3	มีการแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน				
4	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น				

เกณฑ์การให้คะแนน

แสดงพฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอ (7 ครั้ง)	4 คะแนน
แสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง (6 ครั้ง)	3 คะแนน
แสดงพฤติกรรมบางครั้ง (4-5 ครั้ง)	2 คะแนน
แสดงพฤติกรรมน้อยครั้ง (น้อยกว่า 4 ครั้ง)	1 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
14-16	ดีมาก
11-13	ดี
8-10	พอใช้
5-7	ปรับปรุง

แบบประเมินการปฏิบัติกิจกรรม เรื่อง คำอูทาน

ลำดับที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
		4	3	2	1
1	มีความพร้อมในการทำกิจกรรม				
2	การบอกความหมาย หน้าที่ ได้ถูกต้อง				
3	ใช้คำอูทาน ได้อย่างถูกต้อง				
4	มีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม				

เกณฑ์การประเมินผล

การประเมิน ด้านต่างๆ	คะแนนระดับคุณภาพ				น้ำหนัก/ ความสำคัญ	คะแนน
	4	3	2	1		
มีความพร้อม ในการทำ กิจกรรม	มีการ เตรียมพร้อม ความเต็มใจใน การทำกิจกรรมดี มาก	มีการเตรียมพร้อม ในการทำกิจกรรม ดี	มีการ เตรียมพร้อม ในการทำ กิจกรรมพอใช้	ไม่มีการ เตรียมพร้อม ใน การทำกิจกรรม	2	4
การบอก ความหมาย หน้าที่ ลักษณะ ได้อย่างถูกต้อง	ผู้เรียนสามารถ บอกความหมาย หน้าที่ ได้ถูกต้อง ทุกคำ	ผู้เรียนสามารถ บอกความหมาย หน้าที่ ได้ถูกต้อง 80-90%	บอก ความหมาย หน้าที่ ได้ ถูกต้อง 70- 79%	ผู้เรียนสามารถ บอกความหมาย หน้าที่ ได้ถูกต้อง น้อยกว่า 70%	1	4
ใช้คำอูทานได้ อย่างถูกต้อง	ผู้เรียนสามารถ นำไปใช้กับ บริบทประโยค ได้อย่างถูกต้อง ทุกประโยค	ผู้เรียนสามารถ นำไปใช้กับบริบท ประโยคได้ 80- 90%	ผู้เรียนสามารถ นำไปใช้กับ บริบทประโยค ได้ 70-79%	ผู้เรียนสามารถ นำไปใช้กับบริบท ประโยคได้ น้อย กว่า 70%	1	4
มีความ กระตือรือร้น ในการทำ กิจกรรม	มีความ กระตือรือร้นใน การทำกิจกรรมดี มาก	มีความ กระตือรือร้นใน การทำกิจกรรมดี	มีความ กระตือรือร้นใน การทำกิจกรรม บางครั้ง	ไม่ค่อยมีความ กระตือรือร้นใน การทำกิจกรรม	2	4

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
14-16	ดีมาก
11-13	ดี
8-10	พอใช้
น้อยกว่า 10	ปรับปรุง

แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้าน	รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1. ซื่อสัตย์ สุจริต	ไม่คัดลอกงานของผู้อื่นมาเป็นของตน			
2. มีวินัย รับผิดชอบ	ตรงต่อเวลา ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ทำงานที่มอบหมายเสร็จตามเวลาที่กำหนด			
3. ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์			
4. มุ่งมั่นในการทำงาน	มีความพยายาม อดทนในการทำงาน			

ช่วงคะแนน ผลการประเมิน

- 3 มีพฤติกรรมที่ทำอย่างสม่ำเสมอ (7 ครั้ง)
- 2 มีพฤติกรรมที่ทำบ่อยครั้ง (5-6 ครั้ง)
- 1 มีพฤติกรรมที่ทำบางครั้ง (น้อยกว่า 4 ครั้ง)

เกณฑ์การให้คะแนน

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
10-12	ดี
7-9	พอใช้
น้อยกว่า7	ปรับปรุง

SPU

SRIPATUM
UNIVERSITY

แบบทดสอบก่อนเรียน

เรื่อง ชนิดของคำไทย (7 ชนิด)

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ข้อใดต่อไปนี้มีค่านามไม่ชี้เฉพาะ (सामानยนาม) ทั้งหมด

- ก. การจราจรในกรุงเทพมหานครมักติดขัดเมื่อฝนตกหนัก
- ข. การพูดจาปราศรัยเป็นเรื่องที่ควรระมัดระวังยิ่งสำหรับสตรี
- ค. การรดน้ำคำห้วยประเพณีไทยที่สำคัญอย่างหนึ่งในวันสงกรานต์
- ง. การแสดงของพิธีเปิดกีฬาโอลิมปครั้งที่ ๒๙ สร้างความประทับใจแก่ผู้ชมทั่วทุกมุมโลก

2. คำที่ขีดเส้นใต้ข้อใดเป็น ค่านาม

- ก. พี่เป็นคนภาคใต้
- ข. เขามาอย่างรวดเร็ว
- ค. มยุราเดินบนถนนสายนี้
- ง. ภูเขาสูงแค่นี้ก็ยิ่งวัดได้

3. ข้อความต่อไปนี้มีข้อใด ไม่มีค่านาม ปรากฏอยู่

- ก. หมาวิ่งไล่แมว
- ข. ฉันยังจำเธอได้
- ค. นกตัวนี้เกาะบนกิ่งไม้
- ง. การกระทำเป็นเครื่องส่อเจตนา

4. ข้อใดใช้คำลักษณนามไม่ถูกต้อง

- ก. ขลุ่ยเลานี้เสียงดีจริง ๆ
- ข. ปากกาแท่งนี้เป็นของใคร
- ค. พ่อเอาแหปากนั้นไปให้เพื่อน
- ง. เจตียองคันนี้สวยงามมาก

5. ข้อใดที่มีค่านามทำหน้าที่ต่างกับข้ออื่น

- ก. หนังสือเล่มนี้ไม่มีใครสนใจเลย
- ข. เขาชอบอ่านหนังสือเล่มนี้มากที่สุด
- ค. นวนิยายชุดนี้พวกเขาเหล่านั้นชอบมาก
- ง. นวนิยายเรื่องนี้น่าสนใจ เพราะเป็นเรื่องที่ดีมาก

6. คำที่ขีดเส้นใต้เป็นค่านามชนิดใด พจนานุกรม ร่วมกิจกรรมจักรยานเฉลิมพระเกียรติ

"ปั่นเพื่อพ่อ Bike for Dad"

- ก. ลักษณนาม
- ข. อากาณนาม
- ค. सामานยนาม
- ง. วิสามานยนาม

7. คำที่ขีดเส้นใต้เป็นคำสรรพนามชนิดใด "นักเรียนต่างช่วยกันทำความสะอาดห้องเรียน"

- ก. บุรุษสรรพนาม
- ข. วิภาคสรรพนาม
- ค. อนิยมสรรพนาม
- ง. ปฤจฉาสรรพนาม

8. ข้อใดใช้คำสรรพนามสอดคล้องกับประโยคในข้อ

- ก. ใครยืนอยู่ที่ริมหน้าต่าง
- ข. มนุษย์เราแต่ละคนมีความคิดแตกต่างกัน

- ค. คนไทยทุกคนต่างมุ่งมั่นทำหน้าที่ของตน
ง. เขาวิพากษ์วิจารณ์เรื่องน้ำท่วมกันต่าง ๆ นานา

9. ข้อใดไม่มีคำสรรพนาม

- ก. บ้านหลังนี้ไม่มีคนไทย
ข. เขาชอบไปวิ่งตอนเช้า
ค. ใคร ๆ ก็ชอบร้านนี้ทั้งนั้น
ง. ห้องที่ใหญ่สุดเป็นของ ป. ๖

10. ข้อใดมีคำสรรพนามมากที่สุด

- ก. ฉันคิดถึงเธอทุกวัน
ข. เขาบอกให้ผมมาหาคุณ
ค. ท่านมีพระคุณต่อดิฉันมาก
ง. ฉันอยากให้เธอไปพบเขาที่บ้านท่าน

11. ข้อใดใช้คำสรรพนามไม่ถูกต้อง

- ก. วีรชัยพูดกับคุณป้าว่า “วันนี้ฉันไม่ไปโรงเรียน”
ข. ลุงพูดกับหลานสาวว่า “พรุ่งนี้ฉันจะไปกรุงเทพฯ”
ค. วิชาพูดกับวิชัยเพื่อนรักว่า “วันศุกร์นี้ฉันจะไปธุระ”
ง. เจ้านายพูดกับบ่าวว่า “คืนนี้ฉันจะไปนั่งชมจันทร์สักหน่อย”

12. ข้อใดมีสกรรมกริยา

- ก. เขาสูงเท่าพี่
ข. เขาวิ่งตอนเช้า
ค. ฉันเห็นเขาอยู่ในบ้าน
ง. ฝนตกตอนเย็นทุกวัน

13. ข้อใดเป็นนอกรกรรมกริยา

- ก. นกบิน
ข. พี่ชกผ้า
ค. น้องล้างรถ
ง. พ่อตีมน้ำ

14. คำกริยาในข้อใดต้องการส่วนเติมเต็ม

- ก. เขาเป็นชาวต่างชาติ
ข. แมวนอนอยู่ในห้อง
ค. เด็ก ๆ ชอบกินไอศกรีม
ง. ห้างเปิดตั้งแต่ ๑๐:๐๐ น.

15. ข้อใดมีชนิดของคำกริยาที่แตกต่างจากประโยคอื่น

- ก. คุณยายสวดมนต์ก่อนนอน
ข. คุณแม่รดน้ำต้นไม้ก่อนทำอาหาร
ค. นักเรียนทบทวนหนังสือก่อนสอบ
ง. คุณพ่อคาดเข็มขัดนิรภัยก่อนขับรถ

16. ข้อใดมีชนิดของคำกริยาเหมือนประโยคที่กำหนดให้ “ฉันจ้องมองท้องฟ้า”

- ก. เมฆดำก้อนใหญ่ลอยต่ำ
ข. ชาวนารีบต้อนควายเข้าคอก
ค. ไปไม้ปลิวว่อนตามสายลม
ง. ฝนเริ่มตกโปรยปรายสู่พื้นดิน

17. ข้อใดในข้อใดใช้กรรมกริยาทั้งหมด

- ก. ฉันออกกำลังกายด้วยการว่ายน้ำ
ข. พ่อแม่ก็ตีหมาแพขณะอ่านหนังสือพิมพ์
ค. แม่เก็บดอกมะลิมาร้อยพวงมาลัย
ง. ปู่บริจาคเงินเพื่อสร้างโรงเรียน

27. ข้อใดที่มีคำบุพบทต่างจากข้ออื่น

- ก. แม่ทำอาหารให้ลูก
ข. ผมกินแต่ผักไม่กินเนื้อ
ค. ผมทำเพื่อคุณคนเดียว
ง. ผอ. มอบเกียรติบัตรแก่นักเรียน

28. ข้อใดที่มีคำบุพบทสามารถเป็นคำวิเศษณ์ได้

- ก. เขาเป็นคนเห็นแก่กิน
ข. คุณพ่อซื้อรถตั้งแต่ปีที่แล้ว
ค. โรงเรียนของหนูอยู่ไกลบ้าน
ง. ส้มตำร้านนี้อร่อยกว่าร้านอื่น

29. ข้อใดที่มีคำว่า “ของ” เป็นคำบุพบท

- ก. เงินของแม่หาย
ข. น้องวางของเกือบลูกขาด
ค. ฉันทซื้อของขวัญปีใหม่ให้เธอ
ง. หนังสือการ์ตูนอยู่ในห้องเก็บของ

30. จากประโยคที่กำหนดให้คำใดเป็นคำสันธาน “เขาไม่สบายเพราะฉะนั้นเขาต้องไปหาหมอ”

- ก. สบาย
ข. เพราะฉะนั้น
ค. ต้อง
ง. หา

31. จากประโยคที่กำหนดให้คำใดเหมาะสมที่จะเติมลงในช่องว่าง “แม่...ลูกทำอาหารด้วยกัน”

- ก. และ
ข. แล้ว
ค. จึง
ง. ดังนั้น

32. คำใดต่อไปนี่ไม่ใช่คำสันธาน

- ก. กับ
ข. แต่
ค. หรือไม่ก็
ง. สำหรับ

33. จากคำที่กำหนดให้เป็นคำสันธานชนิดใด

“แต่...ก็ แม้ว่า มิฉะนั้น”

- ก. คำสันธานเชื่อมใจความที่ให้เลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง
ข. คำสันธานเชื่อมใจความที่เป็นเหตุเป็นผลกัน
ค. คำสันธานเชื่อมใจความที่คล้ายคลึงกัน
ง. คำสันธานเชื่อมใจความที่ขัดแย้งกัน

34. ข้อใดมีคำสันธานเชื่อมใจความที่เป็นเหตุเป็นผลกัน

- ก. ภาษาไทยยากแต่ก็มีประโยชน์
ข. ภาษาไทยและภาษาลาวคล้ายกัน
ค. ภาษาไทยยาก เด็กบางคนจึงไม่ชอบ
ง. ผมจะเรียนภาษาไทยหรือไม่ก็ภาษาลาว

35. ข้อใดมีคำสันธานเชื่อมใจความที่คล้ายคลึงกัน

- ก. เธอจะสั่งส้มตำหรือข้าวผัด
ข. ฝนตกหนักมากจึงเกิดน้ำท่วม
ค. เขาไปทำงานแล้วก็ไปพบเพื่อน
ง. แม่ชอบกินกุ้งแต่พ่อชอบกินปลาหมึก

แบบทดสอบหลังเรียน

เรื่อง ชนิดของคำไทย (7 ชนิด)

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1.ข้อใดต่อไปนี้มีคำนามไม่ชี้เฉพาะ (सामानยนาม) ทั้งหมด

- ก. การจราจรในกรุงเทพมหานครมักติดขัดเมื่อฝนตกหนัก
- ข. การพูดจาปราศรัยเป็นเรื่องที่ควรระมัดระวังยิ่งสำหรับสตรี
- ค. การรดน้ำดำหัวเป็นประเพณีไทยที่สำคัญอย่างหนึ่งในวันสงกรานต์
- ง. การแสดงของพิธีเปิดกีฬาโอลิมปครั้งที่ ๒๙ สร้างความประทับใจแก่ผู้ชมทั่วทุกมุมโลก

2.คำที่ขีดเส้นใต้ข้อใดเป็น คำนาม

- ก. พี่เป็นคนภาคใต้
- ข. เขามาอย่างรวดเร็ว
- ค. มยุราเดินบนถนนสายนี้
- ง. ภูเขาสูงแค่นี้ก็ยิ่งวัดได้

3.ข้อความต่อไปนีข้อใด ไม่มีคำนาม ปรากฏอยู่

- ก. ทมาวิ่งไล่แมว
- ข. ฉันยังจำเธอได้
- ค. นกตัวนี้เกาะบนกิ่งไม้
- ง. การกระทำเป็นเครื่องส่อเจตนา

4.ข้อใดใช้คำลักษณนามไม่ถูกต้อง

- ก. ขลุ่ยเล่มนี้เสียงดีจริง ๆ
- ข. ปากกาแท่งนี้เป็นของใคร
- ค. พ่อเอาแหปากนั้นไปให้เพื่อน
- ง. เจตียองคันนี้สวยงามมาก

5.ข้อใดที่มีคำนามทำหน้าที่ต่างกับข้ออื่น

- ก. หนังสือเล่มนี้ไม่มีใครสนใจเลย
- ข. เขาชอบอ่านหนังสือเล่มนี้มากที่สุด
- ค. นวนิยายชุดนี้พวกเขาเหล่านั้นชอบมาก
- ง. นวนิยายเรื่องนี้น่าสนใจ เพราะเป็นเรื่องที่ดีมาก

6.คำที่ขีดเส้นใต้เป็นคำนามชนิดใด พสกนิกร ร่วมกิจกรรมจักรยานเฉลิมพระเกียรติ

"ปั่นเพื่อพ่อ Bike for Dad"

- ก. ลักษณนาม
- ข. อาการนาม
- ค. सामानยนาม
- ง. วิสามานยนาม

7.คำที่ขีดเส้นใต้เป็นคำสรรพนามชนิดใด "นักเรียนต่างช่วยกันทำความสะอาดห้องเรียน"

- ก. บุรุษสรรพนาม
- ข. วิภาคสรรพนาม
- ค. อนิยมสรรพนาม
- ง. ปฤจฉาสรรพนาม

8. ข้อใดใช้คำสรรพนามสอดคล้องกับประโยคในข้อ

- ก. ใครยืนอยู่ที่ริมหน้าต่าง
 ข. มนุษย์เราแต่ละคนมีความคิดแตกต่างกัน
 ค. คนไทยทุกคนต่างมุ่งมั่นทำหน้าที่ของตน
 ง. เขาวิพากษ์วิจารณ์เรื่องน้ำท่วมกันต่าง ๆ นานา

9. ข้อใดไม่มีคำสรรพนาม

- ก. บ้านหลังนี้ไม่มีคนไทย
 ข. เขาชอบไปวิ่งตอนเช้า
 ค. ใคร ๆ ก็ชอบร้านนี้ทั้งนั้น
 ง. ห้องที่ใหญ่สุดเป็นของ ป. ๖

10. ข้อใดมีคำสรรพนามมากที่สุด

- ก. ฉันคิดถึงเธอทุกวัน
 ข. เขาบอกให้ผมมาหาคุณ
 ค. ท่านมีพระคุณต่อดิฉันมาก
 ง. ฉันอยากให้เธอไปพบเขาที่บ้านท่าน

11. ข้อใดใช้คำสรรพนามไม่ถูกต้อง

- ก. วีรชัยพูดกับคุณป้าว่า “วันนี้ฉันไม่ไปโรงเรียน”
 ข. ลุงพูดกับหลานสาวว่า “พรุ่งนี้ฉันจะไปกรุงเทพฯ”
 ค. วิชาพูดกับวิชัยเพื่อนรักว่า “วันศุกร์นี้ฉันจะไปธุระ”
 ง. เจ้านายพูดกับบ่าวว่า “คืนนี้ฉันจะไปนั่งชมจันทร์สักหน่อย”

12. ข้อใดมีสรรพนามกริยา

- ก. เขาสูงเท่าพี่
 ข. เขาวิ่งตอนเช้า
 ค. ฉันเห็นเขาอยู่ในบ้าน
 ง. ฝนตกตอนเย็นทุกวัน

13. ข้อใดเป็นนกรรรมกริยา

- ก. นกบิน
 ข. พี่ซักผ้า
 ค. น้องล้างรถ
 ง. พ่อตีมน้ำ

14. คำกริยาในข้อใดต้องการส่วนเติมเต็ม

- ก. เขาเป็นชาวต่างชาติ
 ข. แมวนอนอยู่ในห้อง
 ค. เด็ก ๆ ชอบกินไอศกรีม
 ง. ห้างเปิดตั้งแต่ ๑๐:๐๐ น.

15. ข้อใดมีชนิดของคำกริยาที่แตกต่างจากประโยคอื่น

- ก. คุณยายสวดมนต์ก่อนนอน
 ข. คุณแม่รดน้ำต้นไม้ก่อนทำอาหาร
 ค. นักเรียนทบทวนหนังสือก่อนสอบ
 ง. คุณพ่อคาดเข็มขัดนิรภัยก่อนขับรถ

16. ข้อใดมีชนิดของคำกริยาเหมือนประโยคที่กำหนดให้ “ฉันจ้องมองท้องฟ้า”

- ก. เมฆดำก้อนใหญ่ลอยต่ำ
 ข. ชาวนารีบตัดอควายเข้าคอก
 ค. ใบไม้ปลิวว่อนตามสายลม
 ง. ฝนเริ่มตกโปรยปรายสู่พื้นดิน

17. ข้อใดในข้อใดใช้กรรมกริยาทั้งหมด

- ก. ฉันทอกกำลังกายด้วยการว่ายน้ำ
ข. พ่อแม่ตีหมาแพขณะอ่านหนังสือพิมพ์
ค. แม่เก็บดอกมะลิมาร้อยพวงมาลัย
ง. ปู่บริจาคเงินเพื่อสร้างโรงเรียน

18. ข้อใดมีคำวิเศษณ์มากที่สุด

- ก. บ้านหลังนี้มีหลายคน
ข. เขาชอบไปวิ่งตอนเช้า
ค. ห้องที่ใหญ่เป็นของ ป.๖
ง. เพื่อน ๆ ทุกคนชอบมาร้านนี้

19. ข้อใดไม่มีคำวิเศษณ์บอกสถานที่

- ก. เขามาจากภาคเหนือ
ข. โรงเรียนอยู่ไกลมาก
ค. ฉันจะไม่นอนดึก
ง. เขาอยู่ใกล้

20. ข้อใดที่มีคำวิเศษณ์ที่ทำหน้าที่ต่างจากข้ออื่น

- ก. ม้าวิ่งเร็ว
ข. ขนมร้านนี้อร่อย
ค. เขานอนดึกทุกวัน
ง. เขาไม่ชอบกินเค้กหวาน ๆ

21. ข้อใดเป็นกลุ่มคำที่ขึ้นด้วยคำวิเศษณ์

- ก. ขึ้นกบนปลายไม้
ข. ชักไปให้เรือเสีย
ค. ชั่วช่างซิดีช่างสงฆ์
ง. ช้างตายทั้งตัวเอาใบบัวมาปิด

22. คำที่ขีดเส้นใต้เป็นคำวิเศษณ์ประเภทใด “เสื้อสีขาวตัวนั้นเป็นของเขา”

- ก. นิยมวิเศษณ์
ข. สถานวิเศษณ์
ค. ประดิษฐานวิเศษณ์
ง. ประดิษฐานวิเศษณ์

23. ข้อใดแตกต่างจากข้ออื่น

- ก. คนไหนชอบกินเค้ก
ข. รองเท้าราคาเท่าไร
ค. ใครชอบกินกล้วยเขียว
ง. เธอทำการบ้านวิชาอะไร

24. ข้อความข้างต้นควรเติมคำบุพบทข้อใดในช่องว่างจึงจะถูกต้อง

ผู้ดี ยอมรู้คุณ ___ ผู้อื่นที่เล็ดแล้ว ___ ตน หมายความว่า เมื่อได้รับอุปการะ ___
ใครแม้เพียงเล็กน้อย ก็ไม่ควรลืมบุญคุณเขา ควรนับถือเขา ___ กาย วาจา ใจ

- ก. แก่ แต่ โดย ตาม
ข. ของ แก่ จาก ด้วย
ค. แต่ กับ ของ จาก
ง. แห่ง ต่อ เพราะ โดย

25. ข้อใดมีคำบุพบท

- ก. เรากินข้าวเช้าด้วยกัน
ข. เขานี้อากาศแจ่มใส
ค. เขาไปวิ่งตั้งแต่เช้า
ง. เขาตื่นเช้า

27. ข้อใดที่มีคำบุพบทต่างจากข้ออื่น

- ก. แม่ทำอาหารให้ลูก
ข. ผมกินแต่ผักไม่กินเนื้อ
ค. ผมทำเพื่อคุณคนเดียว
ง. ผอ. มอบเกียรติบัตรแก่นักเรียน

28. ข้อใดที่มีคำบุพบทสามารถเป็นคำวิเศษณ์ได้

- ก. เขาเป็นคนเห็นแก่กิน
ข. คุณพ่อซื้อรถตั้งแต่ปีที่แล้ว
ค. โรงเรียนของหนูอยู่ไกลบ้าน
ง. ส้มตำร้านนี้อร่อยกว่าร้านอื่น

29. ข้อใดที่มีคำว่า “ของ” เป็นคำบุพบท

- ก. เงินของแม่หาย
ข. น้องวางของเกลื่อนกลาด
ค. ฉันซื้อของขวัญปีใหม่ให้เธอ
ง. หนังสือการ์ตูนอยู่ในห้องเก็บของ

30. จากประโยคที่กำหนดให้คำใดเป็นคำสันธาน “เขาไม่สบายเพราะฉะนั้นเขาต้องไปหาหมอ”

- ก. สบาย
ข. เพราะฉะนั้น
ค. ต้อง
ง. หา

31. จากประโยคที่กำหนดให้คำใดเหมาะสมที่จะเติมลงในช่องว่าง “แม่...ลูกทำอาหารด้วยกัน”

- ก. และ
ข. แล้ว
ค. จึง
ง. ดังนั้น

32. คำใดต่อไปนี้ไม่ใช่คำสันธาน

- ก. กับ
ข. แต่
ค. หรือ...ก็
ง. สำหรับ

33. จากคำที่กำหนดให้เป็นคำสันธานชนิดใด

“แต่...ก็ แม้ว่า มิฉะนั้น”

- ก. คำสันธานเชื่อมใจความที่ให้เลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง

34. ข้อใดมีคำสันธานเชื่อมใจความที่เป็นเหตุเป็นผลกัน

- ก. ภาษาไทยยากแต่ก็มีประโยชน์
ข. ภาษาไทยและภาษาลาวคล้ายกัน
ค. ภาษาไทยยาก เด็กบางคนจึงไม่ชอบ
ง. ผมจะเรียนภาษาไทยหรือไม่ก็ภาษาลาว

35. ข้อใดมีคำสันธานเชื่อมใจความที่คล้ายตามกัน

- ก. เธอจะสั่งส้มตำหรือข้าวผัด
ข. ฝนตกหนักมากจึงเกิดน้ำท่วม
ค. เขาไปทำงานแล้วก็ไปพบเพื่อน
ง. แม่ชอบกินกุ้งแต่พ่อชอบกินปลาหมึก

37. ข้อใดมีคำอุทานเสริมบท

- ก. โอ๊ย ! ฉันเจ็บนะ
ข. อ้อ ! เข้าใจแล้ว
ค. ตายตาย ! ทำไมกินเลอะขนาดนี้
ง. ไม่ทำแล้วการบั้งการบ้าน

38. ข้อใดมีคำอุทานแตกต่างจากข้ออื่น

- ก. ตายจริง! ทำไมและแบบนี้
ข. ว้าย! มือถือฉันพังหมดแล้ว
ค. แหม! ไม่ชวนฉันบ้างเลยนะ
ง. ตายตาย! มาได้ไงเนี่ย

39. ข้อใดต่อไปนี้มีคำอุทานต่างจากข้ออื่น

ก. โอ๊ย ! ฉันทเจ็บนะ

ข. วันนี้ฝนตกแบบไม่ลืมหูลืมตา

ค. เขาเสียใจเอาแต่ร้องไห้ร้องไห้

ง. ไม่อ่านแล้วหนังสือหนังหาอะไร

40. ข้อใดที่มีคำอุทานแสดงความรู้สึกสงสาร

ก. เฮ้ย ! ระวังรถ

ข. อู๊ย ! ทำไมมาเจ็บ ๆ

ค. เฮ้อ ! การบ้านเสร็จสักที

ง. โถ ! ไม่สบายหนักเลยนะเรา

ตัวอย่างใบความรู้และใบงาน เรื่อง ชนิดของคำไทย

ใบความรู้เรื่อง คำนาม

คำนาม หมายถึง คำที่ใช้เรียกชื่อ คน สัตว์ พืช สิ่งของ สถานที่ สภา อาการ ลักษณะ ทั้งที่เป็นสิ่งมีชีวิต หรือสิ่งไม่มีชีวิต ทั้งที่เป็นรูปธรรม และนามธรรม เช่นคำว่า คน ปลา ตะกร้า ไม้ ประเทศไทย จังหวัดฉะเชิงเทรา กอล์ฟ การออกกำลังกาย การศึกษา ความดี ความงาม กรรมกร ผึ้ง ตัว เป็นต้น

คำนามแบ่งออกเป็น ๔ ประเภท ดังนี้

๑. **สามัญนาม** หรือเรียกว่า **คำนามทั่วไป** คือ คำนามที่เป็นชื่อทั่วไป เป็นคำเรียกสิ่งต่าง ๆ โดยทั่วไปไม่เจาะจงเฉพาะเจาะจง เช่น ปลา ผีเสื้อ คน สุนัข วัด ต้นไม้ บ้าน โรงเรียน หนังสือ ปากกา เป็นต้น
๒. **วิสามัญนาม** หรือเรียกว่า **คำนามเฉพาะ** คือ คำนามที่ใช้เรียกชื่อเฉพาะของคน สัตว์ หรือสถานที่ เป็นคำเรียกเจาะจงลงไปว่า เป็นใครหรือเป็นอะไร เช่น พระพุทธชินราช เด็กชายวิฑูรย์ จังหวัดฉะเชิงเทรา วัดท่าหลวง ส้มโอท่าข่อย พระอภัยมณี วันจันทร์ เดือนมกราคม ฯลฯ
๓. **สมุหนาม** หรือ **นามบอกหมวดหมู่** คือ คำนามที่ทำหน้าที่แสดงหมวดหมู่ของคำนามทั่วไป และคำนามเฉพาะ เช่น ผึ้งผึ้ง กอล์ฟ คณะนักศึกษาร บริษัท นวัตกรรมกรม กองหนังสือ เป็นต้น

← **สังเกต** สมุหนามจะต้องอยู่**หน้า** คำนามเสมอ →

๔. **ลักษณนาม** คือ คำนามที่บอกลักษณะของคำนาม เพื่อแสดงรูปลักษณะ ขนาด ปริมาณของคำนามนั้น ๆ ให้ชัดเจน เช่น บ้าน ๑ หลัง โต๊ะ ๔ ตัว ถนนสายนั้น สร้อยเส้นนี้ แม่น้ำสายที่ยาวที่สุด ช่างหลายโหลง นกฝูงนี้ นักเรียนกลุ่มนั้น คำว่า หลัง, ตัว, สาย, เส้น โหลง, ฝูง, กลุ่ม เป็นคำลักษณนาม

← **สังเกต** ลักษณนามจะต้องอยู่**หลัง** คำนามเสมอ →

๕. **อาการนาม** คือ เป็นคำนามบอกอาการ มีคำว่า **“การ”** และ **“ความ”** แต่ **“การ”** ต้องตามด้วยคำกริยาเท่านั้น และ **“ความ”** ต้องตามด้วยคำวิเศษณ์เท่านั้น เช่น การเดิน การนั่ง การวิ่ง การออกกำลังกาย การไหว้ ความรัก ความดี ความซื่อ ความเศร้า ความตื่นเต้น ฯ

ข้อควรระวัง “การ” ตามด้วยคำนาม จะกลายเป็นคำสามัญนาม เช่น การไฟฟ้า การประปา การบ้าน การเมือง “ความ” ก็เช่นกัน ความแฉ่ง ความอาญา คำเหล่านี้ไม่ใช่อาการนาม

ใบงาน เรื่อง คำนาม

คำชี้แจง : ให้นักเรียนขีดหมวดหมู่คำนามที่กำหนดให้ ให้ถูกต้องสมบูรณ์

พระมหากษัตริย์	กีฬา	สถานีตำรวจ	บึงแก่นนคร	แก๊ว
เชียงใหม่	สิงห์ไกรภพ	สุนทรภู่	นาฬิกา	ปลาตูก
โรงพยาบาล	ทางเกวอร์ม	อเมซอน	ป่าหิมพานต์	เลขอารบิก
มะม่วง	หอยสังข์	เงาะป่า	พระสังข์	มารยาท
พระอภัยมณี	สินสมุทร	มะเขือเทศ	ลับปะรด	ชาติไทย
ภาษาไทย	เลขไทย	ปากกาเมจิก	สีมาสเตอร์อาร์ต	เขาวราช
ปากกาเคมีตราม้า	สีไม้	สีเทียน	กระดาษ A4	ปลาบู่
ไกรทอง	กระต่าย	กระดาษดัดบีบเปิดเอ	โรงอาหาร	โรงหนัง
ไก่แจ้	วิทยุชุมชน	ศิระษะ	ศรีสะเกษ	สุรินทร์
วันภาษาไทยแห่งชาติ	กีฬาโอลิมปิกเกมส์	เวียดนาม	วันสงกรานต์/วันมาฆบูชา	
บุญข้าวสาก	ลิขวิด	คุณครูเนเน่	ฟ้าพันคอ	

สามานยนาม	
พระมหากษัตริย์	สีไม้
กีฬา	กระดาษ A4
สถานีตำรวจ	ปลาบู่
แก๊ว	กระต่าย
นาฬิกา	โรงอาหาร
ปลาตูก	โรงหนัง
โรงพยาบาล	ไก่แจ้
ทางเกวอร์ม	ศิระษะ
มะม่วง	ลิขวิด
มารยาท	ฟ้าพันคอ
มะเขือเทศ	
ลับปะรด	
ปากกาเมจิก	
สีเทียน	

วิสามานยนาม	
บึงแก่นนคร	เดไทย
เชียงใหม่	เขาวราช
สิงห์ไกรภพ	สีมาสเตอร์อาร์ต
สุนทรภู่	ปากกาเคมีตราม้า
อเมซอน	ไกรทอง
ป่าหิมพานต์	กระดาษดัดบีบเปิดเอ
เลขอารบิก	วิทยุชุมชน
หอยสังข์	ศรีสะเกษ
เงาะป่า	สุรินทร์
พระสังข์	วันภาษาไทยแห่งชาติ
พระอภัยมณี	กีฬาโอลิมปิกเกมส์
สินสมุทร	เวียดนาม
ภาษาไทย	วันสงกรานต์/วันมาฆบูชา
ชาติไทย	บุญข้าวสาก/คุณครูเนเน่

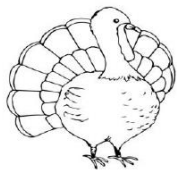

ใบงาน เรื่อง คำนาม

คำชี้แจง : ให้นักเรียนจำแนกคำลักษณะนามและสรรพนามจากคำที่ขีดเส้นใต้

๑. นกหลายฝูงบินมาเกาะที่หลังคาบ้าน	ลักษณะนาม
๒. ช้างโขลงหนึ่งเดินอยู่ในป่า	ลักษณะนาม
๓. ฝูงผึ้งบินตอมดมดอกไม้อย่างมีความสุข	สรรพนาม
๔. คณะหมอถ่วงจากรถทัวร์เพื่อไปทำการแสดง	สรรพนาม
๕. คณะนักเรียนพากันเดินทางไปทัศนศึกษา	สรรพนาม
๖. ฉันเห็นโขลงช้างที่เขาใหญ่เดินขวางถนน	สรรพนาม
๗. นักเรียนกลุ่มนั้นชอบแต่งหน้าเวลาเรียน	ลักษณะนาม
๘. กลุ่มนักเรียนเล่นฟุตบอลที่กลางสนาม	สรรพนาม
๙. หนังสือกองใหญ่วางอยู่บนโต๊ะ	ลักษณะนาม
๑๐. กองหนังสือวางอยู่บนโต๊ะคุณครู	สรรพนาม
๑๑. กองทัพทหารหลายพันคนรวมตัวอยู่ที่กลางสนามรบ	สรรพนาม
๑๒. ชล้อยลานั้นไม่มีใครเป็นเจ้าของ	ลักษณะนาม
๑๓. ถนนหลายสายถูกปิดตายเนื่องจากเกิดอุบัติเหตุ	ลักษณะนาม
๑๔. ปากกาหลายด้ามที่ใช้แล้วเขียนไม่ออก	ลักษณะนาม
๑๕. แม่ซื้อสร้อยให้ฉันหลายเส้น	ลักษณะนาม
๑๖. พ่อมีนาฬิกาหลายเรือน	ลักษณะนาม
๑๗. คุณตามีสลิง แห่ อ้วน หลายปากกมาก ๆ	ลักษณะนาม
๑๘. กระเป๋าสีแดงใบนั้นสวยมาก	ลักษณะนาม
๑๙. กลุ่มนักการเมืองเหล่านั้นทะเลาะกันไม่หยุด	สรรพนาม
๒๐. ฝูงกิ้งกือว่ายน้ำเล่นในป่าหิมพานต์	สรรพนาม
๒๑. กิ้งกือหลายฝูงว่ายน้ำเล่นในป่าหิมพานต์	ลักษณะนาม
๒๒. โต๊ะ ๑ ตัว เก้าอี้ ๑ ตัว	ลักษณะนาม
๒๓. กระเป๋านักเรียนวางรวมกันหลายกอง	ลักษณะนาม
๒๔. กรรมการหลายคนอยู่ในห้องประชุม	ลักษณะนาม
๒๕. ช้างหลายเชือกกำลังทำการแสดงอยู่ในสนาม	ลักษณะนาม
๒๖. นักเรียนกลุ่มนั้นดูการแสดงช้างอย่างมีความสุข	ลักษณะนาม
๒๗. กลุ่มวิศวกรกำลังคิดออกแบบอาคารเรียนใหม่	สรรพนาม
๒๘. ปลาหลายฝูงแหวกว่ายอยู่ในบ่อน้ำ	ลักษณะนาม
๒๙. น่องมองฝูงปลาที่กำลังแหวกว่ายอยู่ในท้องทะเล	สรรพนาม
๓๐. มีคณะนักศึกษากำลังฟังบรรยายในห้องประชุม	สรรพนาม

ใบงาน เรื่อง คำนาม

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเติมคำลักษณะนามที่ถูกต้องลงในช่องว่าง

๑. ช้าง.....โหลง.....หนึ่ง กำลังเดินเข้าเพนียด (ดอกสำหรับคล้องช้าง ลักษณะเป็นเสาไม้ปักเรียงรายล้อมกันเป็นรูปสี่เหลี่ยม หรือวงรี)
๒. ชาวประมงกำลังซ่อมแห.....ปาก...น้ำ
๓. รถยนต์.....คัน.....นี้ บรรทุกคนได้ไม่เกิน ๗.....คน....
๔. คุณครูแบ่งนักเรียนออกเป็น ๓... กลุ่ม.....
๕. เเธอช่วยฉันยกกระถาง.....บาน.....นี้หนักหน่อยนะ
๖. คุณพ่อซื้อนาฬิกาเรือน..... ใหม่มาฝาก
๗. เขาต้องเปลี่ยนกระเบื้องหลังคาหลายแผ่น..... เพราะหลังคาบ้านรั่ว
๘. ช่วยส่งแก้วใบ..... นี้มาให้ฉันล้างหน่อย
๙. ช่วยส่งเสื้อชิ้น..... นี้มาให้ด้วย
๑๐. กว่าเขาจะหายจากอาการป่วย คงต้องกินยาอีกหลายขวาน.....
๑๑. แม่ซื้อสร้อยทองหลายเส้น.....
๑๒. สะพานสาย..... นี้เปิดซ่อมแซมอีกนานกว่าจะเสร็จ
๑๓. คุณครูให้นักเรียนซื้อลูกละ ๑เลา.....
๑๔. จดหมายฉบับ..... นี้ของใครกันนะ
๑๕. พ่อซื้อเบ็ดตกปลาหลายคัน.....

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเติมคำว่า “การ” และ “ความ” ลงหน้าคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

๑. ..ความ..เข้าใจ	๒.การ..เดิน	๓. ...การ..นอน	๔. ... ความ..สุข
๕. ..ความ..สามัคคี	๖. . ความ..รับผิดชอบ	๗. .การ..ออกกำลังกาย	๘.การ...หายใจ
๙. ..ความ..ตื่นตัว	๑๐. ..ความ..สนุก	๑๑. ..ความ...ชื่อเสียง	๑๒. ...การ...เขียน

แบบฝึกหัดเรื่อง คำนาม

คำชี้แจง : อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วบอกว่าคุณคิดว่าคำที่ขีดเส้นใต้เป็นคำนามชนิดใด

๑. ถนนสายนี้เป็นถนนที่สร้างขึ้นใหม่ **ลักษณะนาม**
๒. วันนี้เป็นวันอาทิตย์ **วิสามานยนาม**
๓. ถ้าอยากมีความก้าวหน้าก็ต้องตั้งใจเรียน **อาการนาม**
๔. มีกองทรายอยู่ข้างบ้านฉัน **สมุหนาม**
๕. คุณตากำลังปลูกดอกไม้ในสวน **วิสามานยนาม**
๖. ฉันเห็นฝูงนกกระจอกบินมา ๓ ฝูง **สมุหนาม**
๗. ฉันเห็นนกกระจอกบินมา ๓ ฝูง **ลักษณะนาม**
๘. สมุกหล่นลงมาทั้งกอง **ลักษณะนาม**
๙. บริษัทฟ้าใสมีพนักงานขายหลายคน **สมุหนาม**
๑๐. นักเรียนคณะนี้แต่งตัวเรียบร้อยมาก **ลักษณะนาม**
๑๑. หมู่วิหคผกไผ่บิน ถลาบินกลางเวหา..... **สมุหนาม**
๑๒. ฉันชอบความกล้าหาญของพระสุริโยทัย..... **วิสามานยนาม**
๑๓. ความคิดเห็นของคนเราแตกต่างกันด้วยความรู้และประสบการณ์..... **อาการนาม**
๑๔. ความกตัญญูเป็นเครื่องหมายของคนดี..... **อาการนาม**
๑๕. คน ๓ คน เดินจูงสุนัข ๓ ตัว..... **ลักษณะนาม**
๑๖. ฝูงผึ้งบินตอมดมดอกไม้อย่างมีความสุข **สมุหนาม**
๑๗. คณะหมอลำลงจากรถทัวร์เพื่อไปทำการแสดง **สมุหนาม**
๑๘. น້องมองฝูงปลาที่กำลังแหวกว่ายอยู่ในท้องทะเล **วิสามานยนาม**
๑๙. ฉันมีเพื่อนเรียนอยู่ที่กรุงเทพมหานคร **วิสามานยนาม**
๒๐. เสาร์อาทิตย์พอกับแม่ชอบพาฉันไปเดินเซ็นทรัล **วิสามานยนาม**

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของแผนการจัดการเรียนรู้ชนิดของคำไทย โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน

ระดับการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3			
ด้านวัตถุประสงค์						
1. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้ ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2. มีความสอดคล้องมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/สาระสำคัญและกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย				5.00	0.00	มากที่สุด
ด้านเนื้อหา						
3. เนื้อหามีความเหมาะสม สอดคล้องกับมาตรฐาน และคำอธิบายรายวิชา	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4. เนื้อหามีความถูกต้องตามหลักวิชาการ ทันสมัยน่าสนใจ	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
5. เนื้อหาสนับความก้าวหน้า เพิ่มพูนความรู้ให้กับนักเรียน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
6. เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
7. เนื้อหามีการจัดลำดับขั้นตอนการเรียนการสอนที่ความเหมาะสม เข้าใจง่าย	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย				4.93	0.26	มากที่สุด
ด้านกิจกรรมประกอบชุดการเรียนการสอน						
8. กิจกรรมการเรียนรู้มีความครอบคลุม การพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ กระบวนการ สมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
9. กิจกรรมการเรียนรู้ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล	4	5	4	4.33	0.58	มากที่สุด

10. กิจกรรมการเรียนรู้หลากหลายและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
11. กิจกรรมมีการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในบทเรียนและนำไปสู่การนำไปใช้ในชีวิตจริงได้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
12. ใช้คำถามที่ท้าทายและกระตุ้นความคิด	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
13. มีการสอดแทรกกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย				4.89	0.24	มากที่สุด
ด้านภาษา						
14. ภาษาที่ใช้ในเอกสารถูกต้อง ชัดเจน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
15. ภาษามีความเหมาะสมกับระดับวัยหรือระดับชั้นของผู้เรียน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
16. ภาษาที่ใช้อธิบายและสื่อความหมายได้เข้าใจง่าย	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย				5.00	0.00	มากที่สุด
ด้านลักษณะสื่อ ได้แก่ ตัวอักษร ภาพประกอบต่างๆ						
17. มีความถูกต้อง ชัดเจน มีรูปแบบการนำเสนอที่ทันสมัย	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
18. มีความสอดคล้องกับเนื้อหา ช่วยให้เข้าใจเนื้อหาชัดเจนขึ้น	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย				5.00	0.00	มากที่สุด
ด้านการวัดและการประเมินผล						
19. มีการวัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์/ ผลการเรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
20. มีการประเมินที่หลากหลาย	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย				5.00	0.00	มากที่สุด
รวม/เฉลี่ย สรุปผล				4.95	0.06	มากที่สุด

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของแบบประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมการเรียนรู้

ระดับการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3			
ด้านเนื้อหาของชุดกิจกรรมการเรียนรู้						
1. เนื้อหาของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สอดคล้องกับจุดประสงค์ของการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ และจุดประสงค์ในการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ความถูกต้องและความชัดเจนของเนื้อหา	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4. เนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องคำไทย 7 ชนิด	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
5. เนื้อหาอ่านเข้าใจง่าย	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
6. เนื้อหามีความถูกต้องและชัดเจน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
7. เนื้อหามีความทันสมัยและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
8. เนื้อหามีการให้ความรู้ใหม่เพิ่มเติม	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
9. เนื้อหาสามารถนำไปใช้ได้จริง	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย				5.00	0.00	มากที่สุด
ด้านความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ในใบงาน						
10. กิจกรรมสอดคล้องกับเนื้อหาชุดกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
11. มีคำอธิบายชัดเจน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
12. กิจกรรมสามารถปฏิบัติได้จริง	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
13. กิจกรรมมีความเหมาะสมกับเวลาเรียน	5	5	4	4.67	0.58	มากที่สุด
14. กิจกรรมทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย				4.93	0.26	มากที่สุด
กิจกรรมมีความง่ายของเนื้อหาเหมาะสม						
15. กิจกรรมเหมาะกับวัยและความสามารถของผู้เรียน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด

16. กิจกรรมสามารถกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
17. กิจกรรมส่งผลให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการทางการเรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย				5.00	0.00	มากที่สุด
ด้านความถูกต้องและความเหมาะสมในการใช้ภาษา						
18. ภาษาที่ใช้มีความถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
19. ภาษาที่ใช้อ่านเข้าใจง่ายและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5	4	5	4.67	0.58	มากที่สุด
20. การเรียบเรียงภาษามีความสละสลวยและสัมพันธ์กันทุกตอน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย				4.89	0.33	มากที่สุด
ด้านการพิมพ์ภาพและการจัดรูปแบบ						
21. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ พิมพ์ได้ถูกต้องตามหลักการจัดทำเอกสารประเภทชุดกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
22. ตัวอักษรและรูปภาพประกอบมีขนาดและสีสันทที่สวยงาม ชัดเจน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย				5.00	0.00	มากที่สุด
ด้านการพิมพ์ภาพและการจัดรูปแบบ						
23. การพิมพ์ไม่ผิด ไม่ตก การเว้นวรรคตอนถูกต้อง	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
24. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ มีรูปแบบสวยงาม น่าสนใจ	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย				5.00	0.00	มากที่สุด
ด้านความสะดวกในการนำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ไปใช้						
25. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างสะดวก	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
26. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สามารถนำไปใช้ได้ อย่างประหยัดและคุ้มค่า	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย				5.00	0.00	มากที่สุด
รวม เฉลี่ยสรุปผล				4.97	0.16	มากที่สุด

ตารางที่ 3 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้เรื่องชนิดของคำไทย

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ΣR	IOC	แปลผล	ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ΣR	IOC	แปลผล
	1	2	3					1	2	3			
1	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง	21	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง	22	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
3	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง	23	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
4	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง	24	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง	25	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
6	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง	26	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
7	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง	27	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
8	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง	28	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
9	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง	29	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
10	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง	30	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
11	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง	31	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
12	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง	32	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
13	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง	33	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
14	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง	34	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
15	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง	35	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
16	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง	36	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
17	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง	37	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
18	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง	38	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
19	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง	39	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
20	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง	40	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 4 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำไทย จำนวน 40 ข้อ

ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
1	0.46	0.42	21	0.46	0.42
2	0.54	0.42	22	0.29	0.42
3	0.71	0.42	23	0.50	0.50
4	0.58	0.50	24	0.54	0.42
5	0.42	0.50	25	0.58	0.50
6	0.50	0.50	26	0.50	0.50
7	0.38	0.42	27	0.63	0.42
8	0.50	0.33	28	0.71	0.42
9	0.50	0.50	29	0.63	0.42
10	0.58	0.33	30	0.54	0.42
11	0.54	0.25	31	0.46	0.42
12	0.38	0.42	32	0.54	0.42
13	0.46	0.42	33	0.63	0.42
14	0.71	0.25	34	0.58	0.33
15	0.75	0.33	35	0.46	0.42
16	0.67	0.33	36	0.38	0.42
17	0.50	0.50	37	0.50	0.50
18	0.42	0.50	38	0.42	0.50
19	0.54	0.42	39	0.54	0.42
20	0.50	0.50	40	0.33	0.50

**มีความเชื่อมั่น 0.82

ผลการวิเคราะห์คะแนนก่อนและหลังเรียน
 ด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ชนิดของคำไทย
 โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน
 โดยสถิติ ค่าที (t-test Dependent) ด้วยโปรแกรมวิเคราะห์ทางสถิติ

Paired Samples Statistics					
		Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	posttest	33.68	68	2.867	.348
	pretest	15.68	68	3.638	.441

Paired Samples Correlations				
		N	Correlation	Sig.
Pair 1	posttest & pretest	68	.781	.000

Paired Samples Test									
		Paired Differences					t	df	Sig. (2tailed)
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference				
					Lower	Upper			
Pair 1	posttest - pretest	18.000	2.272	.276	17.450	18.550	65.317	67	.000

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล	นางสาวแคทญาดา โกษา
สถานที่เกิด	จังหวัดเชียงใหม่
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	90 หมู่ 6 ตำบลแม่ปิง อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ 50190
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์สอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	Southwest Forestry University , Kunming , Yunnan , China
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2555 ศศ.บ จาก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

SPU

SRIPATUM
UNIVERSITY